

ವಿಶ್ವ ಭಾರತ ಕೂರಂಗ

ಬಿ.ಎ. ಪಂಶುದೇನ್

ಪ್ರಸಾರಾಂಗ, ಮಂಗಳೂರು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯ

ವಿಶಿಷ್ಟ ಬ್ಯಾರಿ ಜನಾಂಗ

(ಜನ, ಜನಪದ, ಭಾಷೆ, ಸಾಹಿತ್ಯ, ಸಂಸ್ಕೃತಿ)

ಬಿ.ಎ. ಪಂಶುದ್ದೀನ್

ಪ್ರಸಾರಾಂಗ
ಮಂಗಳೂರು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯ
ಮಂಗಳಗಂಗೋತ್ರಿ

Vishista Beary Jananga

A study of Beary community by

B.A. Shamshuddin

202, BS Towers

Opp. Navmi Store, Moodbidri road

Kaikamba, Kinnikambla post

D.K. District

Tel.: 9481704845

shamsumadikeri@yahoo.co.in

Editorial Committee :

Dr. Padekallu Vishnu Bhatta

Prof. Ismail B.

Dr. Dhananjaya Kumble

Published by :

Prof. K. Abhay Kumar

Director, Prasaranga

Mangalore University

Mangalagangothri - 574 199

Tel. : 0824 2287592

© : Mangalore University

First Impression : 2021

Size : Demy 1/8 Paper : 80 gsm Maplitho

Pages : 56

Copies : 500

Price : Rs. 50

Cover Design :

Kallur Nagesh

Page Designed

Aakrithi Prints

Light House Hill Road, Mangaluru-1

Tel.: 0824 - 2972002

Printed at

Print Shoppe

1122, Gokarnanath Temple Road, Kudroli

Mangaluru-575 003

Tel.: 0824 2496052

ಕುಲಪತಿಯವರ ಮಾತು

'ಪ್ರಸಾರಾಂಗ' ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯದ ಪ್ರಕಟಣಾಂಗ. ಜ್ಞಾನ ಪ್ರಸಾರಣ ಮತ್ತು ಪ್ರಕಟಣೆಯ ಆಶಯವನ್ನಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ರಾಷ್ಟ್ರಕವಿ ಕುವೆಂಪು ಅವರ ಪರಿಕಲ್ಪನೆಯಿಂದ ಮೈಸೂರು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯದಲ್ಲಿ 'ಪ್ರಸಾರಾಂಗ' ಮೊದಲು ಜನ್ಮ ತಾಳಿತು. ಆ ಬಳಿಕ ರಾಜ್ಯದ ಹೆಚ್ಚಿನ ಎಲ್ಲಾ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯಗಳಲ್ಲೂ 'ಪ್ರಸಾರಾಂಗ' ಆರಂಭ ಗೊಂಡು ಆಯಾಯ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯದ ಪ್ರಕಟಣಾಂಗ ವಾಗಿ ಬೆಳೆಯಿತು. ಮಂಗಳೂರು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯವು ಸ್ಥಾಪನೆಗೊಂಡು ಹತ್ತು ವರ್ಷ ತುಂಬಿದಾಗ ದಶಮಾನೋತ್ಸವ ಆಚರಣೆಯ ಸಾರ್ಥಕ ನೆನಪಿಗಾಗಿ ಪ್ರಸಾರಾಂಗವನ್ನು ಆರಂಭಿಸಲಾಯಿತು.

ಕಳೆದ ಮೂರು ದಶಕಗಳಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯದ ಪ್ರಸಾರಾಂಗವು ಜ್ಞಾನ ಪ್ರಸಾರ, ಪ್ರಕಟಣೆ ಮತ್ತು ಪುಸ್ತಕ ಮಾರಾಟದ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಮುತುವರ್ಜಿಯಿಂದ ನಡೆಸುತ್ತಾ ಬರುತ್ತಿದೆ.

ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಲ್ಲಿ ಅಧ್ಯಯನಾಕಾಂಕ್ಷಿಗಳಲ್ಲಿ ಹಾಗೂ ಸಾರ್ವಜನಿಕರಲ್ಲಿ ಅರಿವನ್ನು ವಿಸ್ತರಿಸುವ, ಜಾಗೃತಿ ಹುಟ್ಟಿಸುವ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಹಲವು ಉಪನ್ಯಾಸಗಳನ್ನು ಪ್ರಸಾರಾಂಗವು ನಡೆಸುತ್ತಾ ಬರುತ್ತಿದೆ. ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯದ ವ್ಯಾಪ್ತಿಯ ದಕ್ಷಿಣ ಕನ್ನಡ, ಉಡುಪಿ ಮತ್ತು ಕೊಡಗಿನ ಪರಿಸರದ

ವಿವಿಧ ಶಾಲಾಕಾಲೇಜುಗಳಲ್ಲಿ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಈ ಪ್ರಚಾರೋಪನ್ಯಾಸ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳು ನಡೆಯುತ್ತವೆ. ಭಾಷೆ, ಸಾಹಿತ್ಯ, ಶಿಕ್ಷಣ ಕಲೆ, ವಿಜ್ಞಾನ, ವಾಣಿಜ್ಯ, ಪರಿಸರ, ರಂಗಭೂಮಿ, ಆರೋಗ್ಯ ಹೀಗೆ ಹಲವು ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಆಸಕ್ತಿಯ ಮತ್ತು ಅಗತ್ಯದ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಮುಂದಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ತಜ್ಞ ಸಂಪನ್ಮೂಲ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳಿಂದ ಈ ಉಪನ್ಯಾಸ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನೂ ನಡೆಸುವುದಲ್ಲದೇ ಅದನ್ನು ಕೃತಿ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟಿಸಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಓದುಗರಿಗೆ ತಲಪಿಸುವ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಪ್ರಸಾರಾಂಗ ಮಾಡುತ್ತಾ ಬಂದಿದೆ. ಈಗಾಗಲೇ ಸುಮಾರು 138 ಪ್ರಚಾರೋಪನ್ಯಾಸಗಳನ್ನು ಪ್ರಸಾರಾಂಗವು ಸಂಘಟಿಸಿದ್ದು, ಪ್ರಚಾರೋಪನ್ಯಾಸ ಮಾಲಿಕೆಯಲ್ಲಿ 51 ಕೃತಿಗಳನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸಿರುತ್ತದೆ.

ಮೌಲಿಕ ಕೃತಿಗಳ ಪ್ರಕಟಣೆ ಪ್ರಸಾರಾಂಗದ ಮುಖ್ಯ ಧ್ಯೇಯ. ಸಂಶೋಧನೆ, ಅಧ್ಯಯನ ಪೂರ್ಣ ಕೃತಿಗಳು, ವಿಮರ್ಶೆ, ಸೃಜನಶೀಲ ಸಾಹಿತ್ಯ, ಮಾನವಿಕ, ವಾಣಿಜ್ಯ, ವಿಜ್ಞಾನ ಸಂಬಂಧಿ ಕೃತಿಗಳು, ಜಾನಪದ, ರಂಗಭೂಮಿ ಕುರಿತ ಕೃತಿಗಳು - ಹೀಗೆ ವೈವಿಧ್ಯಪೂರ್ಣ ನೆಲೆಗಳ ಪ್ರಕಾರಗಳ ಮಹತ್ತರ ಕೃತಿಗಳನ್ನು ಮಂಗಳೂರು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯದ ಪ್ರಸಾರಾಂಗವು ಪ್ರಕಟಿಸುತ್ತಾ ಬರುತ್ತಿದೆ. ಈಗಾಗಲೇ ಸುಮಾರು 133 ಕೃತಿಗಳನ್ನು ಪ್ರಸಾರಾಂಗವು ಪ್ರಕಟಿಸಿದೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ರಜತಗ್ರಂಥ ಸರಣಿಯ ಅಪೂರ್ವ 25 ಕೃತಿಗಳೂ ಸೇರಿವೆ.

ಪದವಿ ತರಗತಿಗಳಿಗಿರುವ ಕನ್ನಡ ಭಾಷಾ ಪಠ್ಯಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಹಲವು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಪ್ರಸಾರಾಂಗವೇ ಪ್ರಕಟಿಸುತ್ತಾ ಬರುತ್ತಿರುವುದು ಅಭಿನಂದನಾರ್ಹ ವಿಷಯ. ಈಗಾಗಲೇ ಮಂಗಳ ಪಠ್ಯಪುಸ್ತಕ ಮಾಲಿಕೆಯಡಿ 95 ಕೃತಿಗಳು ಪ್ರಕಟವಾಗಿದೆ.

ಕೃತಿ ಪ್ರಕಟಣೆಯ ಜೊತೆಗೆ ಓದುಗರ ಕೈಗೆ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ತಲಪಿಸುವ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಪುಸ್ತಕ ಪ್ರದರ್ಶನ ಮತ್ತು ಮಾರಾಟದ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ಪ್ರಸಾರಾಂಗ ನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತಿದೆ. ಈ ಎಲ್ಲ ಕಾರ್ಯಚಟುವಟಿಕೆಗಳನ್ನು ಅತ್ಯಂತ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯಿಂದ ನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತಿರುವ ಪ್ರಸಾರಾಂಗದ ನಿರ್ದೇಶಕರಾದ ಪ್ರೊ. ಅಭಯ ಕುಮಾರ್ ಮತ್ತು ಸಹಾಯಕ ನಿರ್ದೇಶಕ ಡಾ. ಧನಂಜಯ ಕುಂಬ್ಳೆ ಇವರನ್ನೂ ನಾನು ಅಭಿನಂದಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಪ್ರಸಾರಾಂಗದ ಪ್ರಚಾರೋಪನ್ಯಾಸ ಮಾಲಿಕೆಯಡಿ ಪ್ರಕಟಗೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವ 'ವಿಶಿಷ್ಟ ಬ್ಯಾರಿ ಜನಾಂಗ' ಎಂಬ ಈ ಕೃತಿಯನ್ನು ಬರೆದವರು ಬ್ಯಾರಿ ಸಾಹಿತ್ಯ ಮತ್ತು ಸಂಶೋಧನೆಯಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿಕೊಂಡ ಬಿ.ಎ. ಷಂಶುದ್ದೀನ್ ಇವರು. ಕರ್ನಾಟಕ ಬ್ಯಾರಿ ಸಾಹಿತ್ಯ ಅಕಾಡೆಮಿಯ ಸದಸ್ಯರಾಗಿದ್ದವರು. ಬ್ಯಾರಿ ಸಾಹಿತ್ಯ ಅಕಾಡೆಮಿಯ ಗೌರವ ಪ್ರಶಸ್ತಿಗೂ ಭಾಜನರಾದವರು. ಕರಾವಳಿಯ ಬಹುಭಾಷಿಕ

ವಲಯದಲ್ಲಿ ಬ್ಯಾರಿ ಭಾಷೆಗೆ ಅನನ್ಯವಾದ ಸ್ಥಾನವಿದೆ. ಇತ್ತೀಚೆಗಿನ ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಈ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಹುಲುಸಾದ ಸಾಹಿತ್ಯ ಕೃಷಿಯೂ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ. ಬಿ.ಎ. ಷಂಶುದ್ದೀನ್ ಅವರ ಈ ಕೃತಿ ಬ್ಯಾರಿ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಬೆಳವಣಿಗೆಯನ್ನು ಪರಿಚಯಿಸುತ್ತದೆ. ಈ ಕೃತಿಯನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸಲು ಪ್ರಸಾರಾಂಗವು ಸಂತೋಷಪಡುತ್ತದೆ.

ಮುಂದೆಯೂ ಪ್ರಸಾರಾಂಗದ ಎಲ್ಲ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳಿಗೆ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯದ ಸಕಲ ಸಹಕಾರ ಮತ್ತು ಪ್ರೋತ್ಸಾಹವಿದೆ ಎಂದು ಭರವಸೆಯೊಂದಿಗೆ ಪ್ರಸಾರಾಂಗದ ಮುಂದಿನ ಕಾರ್ಯೋಜನೆಗಳಿಗೆ ಶುಭ ಹಾರೈಸುತ್ತೇನೆ.

23-2-2021

ಪ್ರೊ. ಪಿ.ಎಸ್. ಯಡಪಡಿತ್ತಾಯ
ಕುಲಪತಿಗಳು

ನಿರ್ದೇಶಕರ ಪ್ರಸ್ತಾವನೆ

ಮಂಗಳೂರು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯದ ಪ್ರಸಾರಾಂಗವು ಹಲವಾರು ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ರೂಪಿಸಿಕೊಂಡಿದೆ. ಸಮಕಾಲೀನ ಸಂಶೋಧನೆ, ಅಧ್ಯಯನಗಳು ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶಗಳಿಗೂ ತಲುಪಬೇಕು. ಬಹುಭಾಷೆ ಮತ್ತು ಸಂಸ್ಕೃತಿಗಳಿರುವ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಅವುಗಳ ಇರವು ಮತ್ತು ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆ ಅನ್ಯ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯವರಿಗೂ ತಿಳಿಯಬೇಕು. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ವಸ್ತು-ವಿಷಯಗಳೂ ಜಾಗತೀಕರಣಗೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವ ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಪ್ರಾದೇಶಿಕ ಸಂಸ್ಕೃತಿಗಳು, ಜಾನಪದ, ಬುಡಕಟ್ಟು ಆರಾಧನೆಗಳು ಎದುರಿಸುವ ಸಮಸ್ಯೆ ಮತ್ತು ಸವಾಲುಗಳು ಜನರಿಗೆ ತಿಳಿಯಬೇಕು. ಈ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಸಾಹಿತ್ಯ-ವಿಜ್ಞಾನ-ಸಮಾಜ-ಸಂಸ್ಕೃತಿಗಳನ್ನು ಕೇಂದ್ರದಲ್ಲಿರಿಸಿಕೊಂಡು ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಮಂಗಳ ಪ್ರಚಾರೋಪನ್ಯಾಸಗಳನ್ನು ಏರ್ಪಡಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ವಿಶೇಷ ಅಧ್ಯಯನ ನಡೆಸಿದ ತಜ್ಞರಿಂದ ನಡೆಸಿರುವ ಈ ರೀತಿಯ ಉಪನ್ಯಾಸಗಳು ಪ್ರಸಿದ್ಧಿಯನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಂಡಿವೆ. ಈ ಉಪನ್ಯಾಸಗಳು ಬಹುಜನರಿಗೆ ತಲುಪಲು ಮಾಡಿರುವ ಯೋಜನೆಯೇ ಮಂಗಳ ಪ್ರಚಾರೋಪನ್ಯಾಸ ಮಾಲಿಕೆ. ಈ ಮಾಲಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಈಗಾಗಲೇ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸಲಾಗಿದೆ.

ಮಂಗಳೂರು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯ ವ್ಯಾಪ್ತಿಯ

ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳನ್ನು ಗಮನದಲ್ಲಿರಿಸಿಕೊಂಡು ಮಾಡಿರುವ ಯೋಜನೆ ಮಂಗಳ ಪಠ್ಯಪುಸ್ತಕ ಮಾಲಿಕೆ. ಈ ಮಾಲಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಈಗಾಗಲೇ 95 ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸಲಾಗಿದೆ. ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯದ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ನಮ್ಮದೇ ಆದ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಪಠ್ಯಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ನೀಡಬೇಕೆಂಬ ನಮ್ಮ ಯೋಜನೆ ಈಗ ಕಾರ್ಯಗತವಾಗಿದೆ.

ಪ್ರಸಾರಾಂಗದ ಇನ್ನೊಂದು ಯೋಜನೆ ಮಂಗಳ ಸಂಶೋಧನಾ ಮಾಲಿಕೆ. ಮಂಗಳೂರು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯದ ಅಧ್ಯಾಪಕರು, ಸಂಶೋಧಕರು ಮಾಡಿದ ಸಂಶೋಧನಾ ಕೃತಿಗಳನ್ನು ಈ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ ತರಲಾಗಿದೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಮಂಗಳೂರು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯ ವ್ಯಾಪ್ತಿಯ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಯಾರಾದರೂ ಸಂಶೋಧನೆಯನ್ನು ನಡೆಸಿ, ಪ್ರಸಾರಾಂಗದ ಮೂಲಕ ಪ್ರಕಟಿಸಬೇಕೆಂದು ಕೋರಿದರೆ, ಹಸ್ತಪ್ರತಿಯನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸಿ ಅದನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸಲಾಗುವುದು. ಈಗಾಗಲೇ ಪ್ರಸಾರಾಂಗ 133 ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸಿದೆ. ಈ ವರ್ಷ ಪ್ರಕಟಣೆಗೆ ಬಂದಿರುವ ಈ ಕೆಳಗಿನ 5 ಹಸ್ತಪ್ರತಿಗಳನ್ನು ಈಗ ಪ್ರಕಟಿಸುತ್ತಿದ್ದೇವೆ.

1. ತುಳುವ ದರ್ಶನ-ಮೂಲ: ಡಾ. ಪೀಟರ್ ಜೆ.ಕ್ಲಾಸ್
ಅನುವಾದ : ಪ್ರೊ. ಎ.ವಿ. ನಾವಡ
2. ತುಳುವ ನೆಲೆ : ಡಾ. ಸಾಯಿಗೀತಾ
3. An Introduction to English Language Curriculum –
Prof. N. Sukumar Gowda
4. ತುಳು ರಂಗಭೂಮಿ : ಮುದ್ದು ಮೂಡುಬೆಳ್ಳೆ
5. ವಿಶಿಷ್ಟ ಬ್ಯಾರಿ ಜನಾಂಗ : ಬಿ.ಎ. ಷಂಶುದ್ದೀನ್

ಮಂಗಳ ಸಂಶೋಧನಾ ಮಾಲಿಕೆಯ ಯೋಜನೆಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟಂತೆ ಸಂಪೂರ್ಣ ಸಹಕಾರ, ಉತ್ತೇಜನ ಮತ್ತು ಮಾರ್ಗದರ್ಶನ ನೀಡುತ್ತಿರುವ ಮಂಗಳೂರು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯದ ಕುಲಪತಿಗಳಾಗಿರುವ ಪ್ರೊ. ಪಿ.ಎಸ್. ಯಡವಡಿತ್ತಾಯ ಮತ್ತು ಕುಲಸಚಿವರಾಗಿರುವ ಶ್ರೀ ರಾಜು ಮೋವೀರ, ಕೆ.ಎ. ಎಸ್. ಇವರಿಗೆ ಗೌರವಪೂರ್ಣ ಕೃತಜ್ಞತೆಗಳನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಪ್ರಸಾರಾಂಗದ ಎಲ್ಲ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಸುಗಮವಾಗಿ ನಿರ್ವಹಿಸಲು ನನ್ನ ಜೊತೆಗೆ ಬೆಂಬಲವಾಗಿ ನಿಂತಿರುವ ಸಹಾಯಕ ನಿರ್ದೇಶಕ ಡಾ. ಧನಂಜಯ ಕುಂಭೆಯವರಿಗೆ, ಕಛೇರಿ ನಿರ್ವಹಣೆಯ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ಅಚ್ಚುಕಟ್ಟಾಗಿ ನಡೆಸುತ್ತಿರುವ ಶ್ರೀಮತಿ ಜೆಸ್ಸಿಮೇರಿ ಡಿಸೋಜ ಮತ್ತು ಭರತ್ ವಿ.ಜೆ. ಇವರಿಗೆ ನನ್ನ ವಂದನೆಗಳು.

ಹಸ್ತಪ್ರತಿಗಳನ್ನು ನೀಡಿ ಸಹಕರಿಸಿದ ಸಂಶೋಧಕರಿಗೂ ಧನ್ಯವಾದಗಳು. ಈ ಕೃತಿಯ ರಕ್ಷಾಪುಟ ಮತ್ತು ಒಳಪುಟ ವಿನ್ಯಾಸಗೊಳಿಸಿರುವ ಮಂಗಳೂರಿನ

ಆಕೃತಿ ಪ್ರಿಂಟ್ಸ್‌ನ ಶ್ರೀ ಕಲ್ಲೂರು ನಾಗೇಶ ಅವರಿಗೂ ಅವರ ಸಂಸ್ಥೆಯ ಸಿಬ್ಬಂದಿ ವರ್ಗದವರಿಗೂ ಕೃತಜ್ಞತೆಗಳು. ಸುಂದರವಾಗಿ ಮುದ್ರಿಸಿರುವ ಪ್ರಿಂಟ್ ಶೋಪ್, ಕುದ್ರೋಳಿ, ಮಂಗಳೂರು ಇವರಿಗೂ ಪ್ರೀತಿಯ ಧನ್ಯವಾದಗಳು.

ಮಂಗಳೂರು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯ
ಫೆಬ್ರವರಿ 2021

ಡಾ. ಕೆ. ಅಭಯ ಕುಮಾರ್
ನಿರ್ದೇಶಕರು, ಪ್ರಸಾರಾಂಗ

ಲೇಖಕರ ಮಾತು

ಕರ್ನಾಟಕ ನೆಲದ, ದಕ್ಷಿಣ ಕನ್ನಡ ಮೂಲದ, ಸುಮಾರು 12 ಲಕ್ಷ ಜನಸಂಖ್ಯೆ ಹೊಂದಿರುವ ವಿಶಿಷ್ಟ ಬ್ಯಾರಿ ಸಮುದಾಯದ ಬಗ್ಗೆ ಇತರರಿಗೆ ಇರುವ ಅರಿವು ಹೊರನೋಟಕ್ಕೆ ಕಾಣುವಂಥದ್ದು ಮಾತ್ರ. ಆದರೆ, ಇಸ್ಲಾಮ್ ಧರ್ಮಾನುಯಾಯಿಗಳಾದ ಈ ಸಮುದಾಯದ ಜನರ ಸಾಮಾಜಿಕ, ಆರ್ಥಿಕ, ರಾಜಕೀಯ, ಶೈಕ್ಷಣಿಕ, ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ, ಜಾನಪದ ಮುಂತಾದ ಸಂಗತಿಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಬಹಳಷ್ಟು ಜನರಿಗೆ ಸರಿಯಾದ ಮಾಹಿತಿ ಇಲ್ಲ. ಈ ನಿಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಕರ್ನಾಟಕ ಬ್ಯಾರಿ ಸಾಹಿತ್ಯ ಅಕಾಡೆಮಿ ಹಲವಾರು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಮಾಡುವ ಮೂಲಕ ಪ್ರಯತ್ನಗಳನ್ನು ನಡೆಸುತ್ತಾ ಬಂದಿರುವುದು ಉಲ್ಲೇಖಾರ್ಹವಾದರೂ, ಸಾಗಬೇಕಾದ ಗತಿಯಲ್ಲಿ ಹಾಗೂ ಸಾಗಬೇಕಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಈ ಕೆಲಸ ನಡೆಯುತ್ತಿಲ್ಲ ಎಂಬುದು ವಾಸ್ತವ. ಇದಕ್ಕೆ ಅದರದ್ದೇ ಆದ ಕಾರಣಗಳೂ ಇದ್ದಿರಬಹುದು. ಆದರೆ, ಭಾಷೆಯ ಬೆಳವಣಿಗೆಯ ಹಿತದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಈ ಬಗ್ಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಗಮನ ಕೊಡಬೇಕಾದುದು ಅತ್ಯಗತ್ಯ.

ಬ್ಯಾರಿ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಇತ್ತೀಚಿನ ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಸಾಕಷ್ಟು ಸಾಹಿತ್ಯ ಕೃತಿಗಳು ಹೊರಬರುತ್ತಿರುವುದು ಆಶಾದಾಯಕ ಬೆಳವಣಿಗೆ. ಆದರೆ, ಬ್ಯಾರಿ ಭಾಷಾ ಓದುಗರ ಸಂಖ್ಯೆ ಅದೇ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚುತ್ತಿದೆಯೇ ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಸಕಾರಾತ್ಮಕ ಉತ್ತರ ಸಿಗಲಾರದು. ಬ್ಯಾರಿ ಮಕ್ಕಳಲ್ಲಿ (ಅದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಪೋಷಕರಲ್ಲಿ) ಕೂಡ ಆಂಗ್ಲ ಭಾಷಾ ವ್ಯಾಮೋಹ ಸಾಂಕ್ರಾಮಿಕವಾಗಿ ಹೆಚ್ಚುತ್ತಿರುವುದು ಬ್ಯಾರಿ ಭಾಷಾ ಬೆಳವಣಿಗೆಗೆ ಇರುವ ದೊಡ್ಡ ಅಡ್ಡಿ ಎಂದರೆ ತಪ್ಪಾಗಲಾರದು.

ಬ್ಯಾರಿ ಮಕ್ಕಳು ಕನ್ನಡವನ್ನು ಕೂಡ ಕಡೆಗಣಿಸುತ್ತಿರುವುದು (ಇದು ರಾಜ್ಯದ ಎಲ್ಲೆಡೆ ಪ್ರಸ್ತುತ ಇರುವ ಸಮಸ್ಯೆ) ಬ್ಯಾರಿ ಭಾಷೆಗೆ ಕೂಡ ಮಾರಕವಾಗುತ್ತಿದೆ ಎಂಬ ಸತ್ಯವನ್ನು ನಾವೆಲ್ಲ ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಲೇಬೇಕು.

ಕನ್ನಡ ಹಾಗೂ ಬ್ಯಾರಿ, ತುಳು, ಕೊಡವ, ಕೊಂಕಣಿ, ಅರೆಭಾಷೆ ಇತ್ಯಾದಿ ಪ್ರಾದೇಶಿಕ ಭಾಷೆಗಳ ಬೆಳವಣಿಗೆಗೆ ಆತಂಕವನ್ನುಂಟು ಮಾಡುತ್ತಿರುವ (ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಭಾಷೆಯಿಂದ ಇಂತಹ ಆತಂಕ ಖಂಡಿತಾ ಇಲ್ಲ. ಆತಂಕ ಇರುವುದು ಈ ಪ್ರಾದೇಶಿಕ ಭಾಷೆಗಳನ್ನಾಡುವ ಜನರಿಂದಲೇ ಎಂಬುದನ್ನು ಗಂಭೀರವಾಗಿಯೇ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.) ಈ ಬಗ್ಗೆ ಸರಕಾರ ಸಾಕಷ್ಟು ಪ್ರಯತ್ನ ಪಡುತ್ತಿದ್ದರೂ ಜನಸಾಮಾನ್ಯರಲ್ಲಿ ಜಾಗೃತಿ ಮೂಡಿಸುವ ಕೆಲಸವಾಗದ ಹೊರತು ಇಂತಹ ಪ್ರಯತ್ನಗಳು ಸಫಲವಾಗುವುದಿಲ್ಲ.

ಮಂಗಳೂರು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯದ ಪ್ರಸಾರಾಂಗ ಇಂತಹ ಒಂದು ಪ್ರಯತ್ನವನ್ನು ಮಾಡಿರುವುದು ಶ್ಲಾಘನೀಯ. ಕಾಲೇಜು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಬ್ಯಾರಿ ಸಾಹಿತ್ಯ ಹಾಗೂ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಸಂಗತಿಗಳ ಪರಿಚಯ ಮಾಡಿಸುವ ಇಂತಹ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳು ಶಿಕ್ಷಣ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಲ್ಲಿಯೇ ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಆಗಬೇಕು. ಹೊಸ ತಲೆಮಾರಿಗೆ ನಮ್ಮ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಉಳಿವಿನ ಅಗತ್ಯವನ್ನು ಮನಗಾಣಿಸುವ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿದರೆ ಮುಂದಿನ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಇದು ಒಳ್ಳೆಯ ಫಲ ನೀಡುವುದರಲ್ಲಿ ಸಂಶಯವಿಲ್ಲ.

ಬ್ಯಾರಿ ಜನಾಂಗದ ಕುರಿತ ಒಂದು ಸಮಗ್ರ ಗ್ರಂಥ ಲಭ್ಯವಿಲ್ಲ. ಈ ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿ ಅಂತಹ ಒಂದು ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಲಾಗಿದೆಯಾದರೂ ಇದರಲ್ಲಿ ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿದ್ದೇನೆ ಎಂದು ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುವ ಧೈರ್ಯ ನನ್ನಲ್ಲಿಲ್ಲ. ಆ ನಿಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಸಾಗಬಯಸುವವರಿಗೆ ಇದು ಒಂದು ಮೆಟ್ಟಿಲಾಗಬಹುದು ಎಂಬುದಷ್ಟೇ ನನ್ನ ಅನಿಸಿಕೆ.

ಈ ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ನನ್ನಿಂದ ಬರೆಯಿಸಿ, ಬ್ಯಾರಿ ಭಾಷೆಯ ಬಗ್ಗೆ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಲ್ಲಿ ಅರಿವು ಮೂಡಿಸುವ ಪ್ರಯತ್ನಕ್ಕೆ ಕೈಹಾಕಿರುವ ಮಂಗಳೂರು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯದ ಪ್ರಸಾರಾಂಗ ನಿರ್ದೇಶಕರಾಗಿದ್ದ ಮಾನ್ಯ ಪ್ರೊ|| ಬಿ. ಇಸ್ಮಾಯಿಲ್ ಅವರಿಗೆ ನನ್ನ ಕೃತಜ್ಞತೆಗಳು. ಹಾಗೆಯೇ ಇದಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ನನಗೆ ಅಗತ್ಯ ಮಾಹಿತಿಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಿಕೊಟ್ಟ ಬ್ಯಾರಿ ಭಾಷೆಯ ಅಧಿಕೃತ ವಕ್ತಾರರೆಂದೇ ಹೇಳಬಹುದಾದ ಪ್ರೊ|| ಬಿ.ಎಂ. ಇಚ್ಚಂಗೋಡು ಅವರಿಗೆ, ಗೆಳೆಯರುಗಳಾದ ಬಷೀರ್ ಬೈಕಂಪಾಡಿ, ಹಂಝು ಮಲಾರ್, ಬಿ.ಎಂ. ಹನೀಫ್ ಇವರೆಲ್ಲರಿಗೂ ನಾನು ಆಭಾರಿಯಾಗಿದ್ದೇನೆ.

ಮಡಿಕೇರಿ

ಬಿ.ಎ. ಪಂಶುದ್ದೀನ್

ವಿಶಿಷ್ಟ ಬ್ಯಾರಿ ಜನಾಂಗ

ಪ್ರಸ್ತಾವನೆ

ಕರ್ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಜನ ಮಾತನಾಡುವ ಭಾಷೆ, ಆಡಳಿತ ಭಾಷೆ ಮತ್ತು ಜನರ ಸಾಮಾನ್ಯ ವ್ಯಾವಹಾರಿಕ ಭಾಷೆ ಕನ್ನಡ. ಆದರೆ, ಕನ್ನಡದ ಜೊತೆ ಜೊತೆಗೆ ತುಳು, ಕೊಡವ, ಕೊಂಕಣಿ, ಅರೆಭಾಷೆ ಹಾಗೂ ಬ್ಯಾರಿ ಭಾಷೆಗಳು ಕೂಡ ಈ ನೆಲದ ಭಾಷೆಗಳಾಗಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತಿವೆ. ವಿಶೇಷವೆಂದರೆ ಕೊಡವ ಭಾಷೆ ಬಿಟ್ಟರೆ, ತುಳು, ಬ್ಯಾರಿ ಹಾಗೂ ಕೊಂಕಣಿ ಭಾಷಿಕರು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಸಾಂದ್ರಿತವಾಗಿರುವುದು ಅವಿಭಜಿತ ದಕ್ಷಿಣ ಕನ್ನಡ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ. ಕೊಡವ ಭಾಷೆಯ ನೆಲವಾದ ಕೊಡಗು ಜಿಲ್ಲೆ ದಕ್ಷಿಣ ಕನ್ನಡದ ಒತ್ತಿನಲ್ಲಿರುವ ಪ್ರದೇಶ ಎಂಬುದು ಕೂಡ ಗಮನಾರ್ಹ. ಅರೆಭಾಷೆ ಮಾತ್ರ ಈ ಎರಡೂ ಜಿಲ್ಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಚಲಿತವಿದ್ದು, ರಾಜ್ಯದ ಇನ್ನುಳಿದ ಭಾಗಗಳಲ್ಲಿ ಈ ಭಾಷಿಕರ ಸಂಖ್ಯೆ ಗುರುತಿಸುವಷ್ಟು ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲ. ಆದರೆ, ತುಳು, ಕೊಂಕಣಿ ಹಾಗೂ ಬ್ಯಾರಿ ಭಾಷೆಯನ್ನಾಡುವ ಜನ ಮಾತ್ರ ರಾಜ್ಯದ ಇತರ ಭಾಗಗಳಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರವಲ್ಲ, ಇತರ ರಾಜ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಹಾಗೂ ಇತರ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಕೂಡ ಗಣನೀಯ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ ಎಂಬುದು ಕೂಡ ಗಮನಾರ್ಹ.

ಕನ್ನಡ ನೆಲದ ಈ ವಿಶಿಷ್ಟ ಭಾಷೆಗಳನ್ನಾಡುವ ಜನರ ಸಂಸ್ಕೃತಿ, ಆಚಾರ, ಸಂಪ್ರದಾಯಗಳಲ್ಲಿ ಕೂಡ ವೈವಿಧ್ಯ ಇದೆ. ಅಂತಹ ವಿವಿಧತೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಏಕತೆಯನ್ನು ತೋರುವ ಹಲವಾರು ಅಂಶಗಳೂ ಇವೆ ಎನ್ನುವುದೂ ಗಮನಿಸತಕ್ಕ ಅಂಶ.

ತುಳು, ಕೊಡವ, ಕೊಂಕಣಿ ಭಾಷೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಗೊತ್ತಿದೆ. ಆದರೆ ಬ್ಯಾರಿ ಭಾಷೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಇತ್ತೀಚಿನವರೆಗೂ, ಅಂದರೆ, ನಾಲ್ಕೈದು ದಶಕಗಳ ಹಿಂದಿನವರೆಗೂ ದಕ್ಷಿಣ ಕನ್ನಡ, ಉಡುಪಿ, ಉತ್ತರಕನ್ನಡ, ಕಾಸರಗೋಡು

ವ್ಯಾಪ್ತಿಯ ಕರಾವಳಿ ಪ್ರದೇಶದ ಜನರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ತಿಳಿದಿತ್ತು. ಹೊರಗಿನವರಲ್ಲಿ ಈ ಭಾಷಿಕರ ಸಂಪರ್ಕ ಉಳ್ಳವರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಅರಿವಿತ್ತು. ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ಬ್ಯಾರೀಸ್ ವೆಲ್ಚೆರ್ ಅಸೋಸಿಯೇಶನ್ ಮತ್ತು ಮಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ಬ್ಯಾರಿ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪರಿಷತ್ತು ಅಸ್ತಿತ್ವಕ್ಕೆ ಬಂದ ನಂತರ, ಬ್ಯಾರಿ ಭಾಷೆಯ ಕುರಿತು ಸ್ವಲ್ಪ ಸ್ವಲ್ಪವಾಗಿ ಹೊರಜನರಿಗೆ ತಿಳಿಯತೊಡಗಿತು. ಕರ್ನಾಟಕ ಬ್ಯಾರಿ ಸಾಹಿತ್ಯ ಅಕಾಡೆಮಿ ರಚನೆಯಾದ ನಂತರ ಈ ಭಾಷೆಯ ಬೆಳವಣಿಗೆಯ ಗತಿ ತೀವ್ರವಾಯಿತು. ಹಲವಾರು ಲೇಖಕರು, ಕವಿಗಳು ಹುಟ್ಟಿಕೊಂಡರು. ಬ್ಯಾರಿ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಕಾದಂಬರಿ, ಕಥೆಗಳು, ನಾಟಕ, ಕವನ ಇತ್ಯಾದಿ ವಿವಿಧ ಪ್ರಕಾರಗಳಲ್ಲಿ ಪುಸ್ತಕಗಳು ಪ್ರಕಟಗೊಂಡವು. ಬ್ಯಾರಿ ಪತ್ರಿಕೆಯೂ ಹೊರಡಲಾರಂಭವಾಯಿತು. ಬ್ಯಾರಿ ಅಕಾಡೆಮಿಯ ಮೂಲಕ ಬ್ಯಾರಿ-ಕನ್ನಡ-ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ನಿಘಂಟು ಕೂಡ ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಪ್ರಕಟಗೊಂಡಿದ್ದು, ಇದು ಭಾಷೆಯ ಹಾಗೂ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಬೆಳವಣಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಪಾತ್ರ ವಹಿಸುವ ನಿರೀಕ್ಷೆಯಿದೆ.

ಬ್ಯಾರಿಗಳ ಮೂಲ

ಬ್ಯಾರಿ ಎಂಬುದು ಮೂಲತಃ ಅವಿಭಜಿತ ದಕ್ಷಿಣ ಕನ್ನಡ ಜಿಲ್ಲೆ ಹಾಗೂ ಕಾಸರಗೋಡು ಜಿಲ್ಲೆಯ ಚಂದ್ರಗಿರಿ ನದಿಯ ಈ ಕಡೆಗಿನ ಭಾಗದ ಇಸ್ಲಾಮ್ ಧರ್ಮಾನುಯಾಯಿಗಳಾದ ಬ್ಯಾರಿ ಜನಾಂಗದವರಾದುವ ಭಾಷೆ. ಈ ಭಾಗದ ಶೇಕಡಾ 80ರಷ್ಟು ಮಂದಿ ಮುಸಲ್ಮಾನರು ಬ್ಯಾರಿಗಳೇ ಆಗಿದ್ದಾರೆ ಎಂಬುದೂ ಗಮನಾರ್ಹ. ಇವರೆಲ್ಲರೂ ಇಸ್ಲಾಮ್ ಧರ್ಮದ ಸುನ್ನಿ ಪಂಗಡದ ಶಾಫಿ ಪಂಥಕ್ಕೆ ಸೇರಿರುತ್ತಾರೆ.

ಅರಬ್ಬೀಯರು ಸಾವಿರಾರು ವರ್ಷಗಳಿಂದಲೂ ಭಾರತದ ಕರಾವಳಿಯಲ್ಲಿ ವ್ಯಾಪಾರ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಇತಿಹಾಸ ಲಭ್ಯವಿದ್ದು, ಕ್ರಿ.ಶ. ಮೊದಲನೆಯ ಶತಮಾನ ದಿಂದಲೂ ಅರಬ್ಬರು ಕರಾವಳಿ ಭಾಗಗಳಲ್ಲಿ ವ್ಯಾಪಾರ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದುದನ್ನು ಗೆಜೆಟಿಯರ್ ಆಫ್ ಇಂಡಿಯಾ ದಾಖಲಿಸಿದೆ. ದಕ್ಷಿಣ ಕನ್ನಡ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಬಾರಕೂರು, ಮಂಗಳೂರು, ಉಳ್ಳಾಲ, ಮಂಜೇಶ್ವರ, ಕಾಸರಗೋಡು ಅರಬ್ಬರ ವ್ಯಾಪಾರಿ ಕೇಂದ್ರಗಳಾಗಿದ್ದವೆಂದು ಗಣಪತಿ ರಾವ್ ಐಗಳು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಡಾ|| ಟೈಟಸ್‌ರಂತಹ ಚರಿತ್ರಕಾರರು ಕೂಡ ಅರಬರ ಸಂಪರ್ಕದಿಂದಾಗಿ ಈ ಕರಾವಳಿ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಮುಸ್ಲಿಮ್ ಜನಾಂಗ ಬೆಳೆಯಿತೆಂದು ಬರೆದಿದ್ದಾರೆ.

ಡಾ. ಬರ್ನಾಲ್ ಲೆವಿಸ್ ಮೂರ್ ಮತ್ತು ನಿಗಂ ಅಯ್ಯರ್ ಅಭಿಪ್ರಾಯದಂತೆ ಕ್ರಿ.ಶ. 634ರ ನಂತರ ಖಿಲೀಫಾ ಉಮರರ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಇಸ್ಲಾಮ್ ಭಾರತಕ್ಕೆ

ಬಂದಿದೆ. ಮೊದಲಿಗೆ ದಕ್ಷಿಣ ಕರಾವಳಿಯ ಮಲಬಾರ್‌ಗೆ ಬಂದ ದೀನಾರ್ ಮಿಷನರಿ ನಂತರ ಕಾಸರಗೋಡಿನಿಂದ ಕುಂದಾಪುರದವರೆಗೆ ಹರಡಿದ್ದ ದಕ್ಷಿಣ ಕನ್ನಡ ಜಿಲ್ಲೆಗೆ ಬಂದು ಇಸ್ಲಾಮ್ ಧರ್ಮದ ಪ್ರಚಾರ ನಡೆಸಿತ್ತು ಎಂಬುದು ಇತಿಹಾಸಜ್ಞ ಲೋಗನ್ ಅಭಿಪ್ರಾಯ.

ಕರಾವಳಿಯಲ್ಲಿ ಇಸ್ಲಾಮ್ ಅನ್ನು ಪ್ರಚಾರ ಪಡಿಸಲು ಬಂದ ಅರಬ್ ಸಂತರು ಕಾಸರಗೋಡಿನಲ್ಲಿ, ಮಂಗಳೂರು ಮತ್ತು ಬಾರಕೂರಿನಲ್ಲಿ ಮಸೀದಿಗಳನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಿದ್ದರು. ತುಳುನಾಡಿನ ಮೊದಲ ಮಸೀದಿಯಾದ ಬಾರಕೂರಿನ ಮಸೀದಿ ಕ್ರಿ.ಶ.644ರಲ್ಲಿ ಸ್ಥಾಪನೆಯಾದ ಉಲ್ಲೇಖವಿದೆ. ಭಾರತಕ್ಕೆ ಧರ್ಮಪ್ರಚಾರಕ್ಕಾಗಿ ಬಂದಿದ್ದ ಅರಬ್ಬರ ನಂತರ ಬಾಬಾ ಫಕ್ರುದ್ದೀನ್, ಸಯ್ಯದ್ ಶರೀಫುಲ್ ಮದನಿ ಮುಂತಾದ ಸೂಫಿ ಸಂತರು ಈ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಇಸ್ಲಾಮಿನ ಸಂದೇಶವನ್ನು ಸಾರಿದರು. ಕೇರಳದ ದಕ್ಷಿಣ ಕಡಲ ತೀರವಾದ ಮಲಬಾರಿನಲ್ಲಿ ಈ ಜನಾಂಗವು ಮಾಪಿಳ್ಳೆ ಎಂಬ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಯಿತು. ಇವರು ಕಡಲ ಉದ್ದಕ್ಕೂ ಪ್ರಚಾರ ಕೈಗೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದ ಕಾರಣ ತುಳುನಾಡಿನ ಬ್ಯಾರಿಗಳು ಕೂಡ ಮಾಪಿಳ್ಳೆಗಳೆಂದೇ ತಪ್ಪಾಗಿ ಗುರುತಿಸಲ್ಪಟ್ಟರೆಂದು ಖ್ಯಾತ ಸಂಶೋಧಕ ಪ್ರೊ.ಬಿ.ಎಂ. ಇಚ್ಚೆಂಗೋಡು ತಮ್ಮ 'ತುಳುನಾಡಿನ ಮುಸ್ಲಿಮರು' ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿ ಬರೆದಿದ್ದಾರೆ.

ಇತಿಹಾಸಕಾರರ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಪ್ರಕಾರ, ವ್ಯಾಪಾರಕ್ಕೆಂದು ಕರಾವಳಿಗೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದ ಅರಬ್ಬರು ಸ್ಥಳೀಯ ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳನ್ನು ಮದುವೆಯಾಗಿ, ಅವರಿಗೆ ಹುಟ್ಟಿದ ಸಂತಾನವೇ ಬ್ಯಾರಿಗಳು. ಇವರೆಲ್ಲರೂ ಬಹುತೇಕ ವ್ಯಾಪಾರಿಗಳೇ ಆಗಿದ್ದ ಕಾರಣ ತುಳುನಾಡಿಗರು ಇವರನ್ನು "ಬ್ಯಾರದಕ್ಕು" ಅಂದರೆ ವ್ಯಾಪಾರಿಗಳು ಎಂದು ಕರೆಯುತ್ತಿದ್ದರು. ಇದೇ ಕ್ರಮೇಣ ಬ್ಯಾರಿ ಪದವನ್ನು ಹುಟ್ಟು ಹಾಕಿರಬಹುದೆಂಬ ತರ್ಕವಿದೆ. ಅರಬೀ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಬೆಹಾರಿ ಎಂದರೆ ಸಮುದ್ರ ಸಂಚಾರಿ ಎಂದರ್ಥ. ಬ್ಯಾರಿಗಳಿಗೂ ಸಮುದ್ರದ ನಂಟು ಇದ್ದ ಕಾರಣದಿಂದಲೇ ಇವರು ಬೆಹಾರಿಗಳು ಎಂದು ಕರೆಯಲ್ಪಟ್ಟು, ಕೊನೆಗೆ ಬ್ಯಾರಿಗಳಾದರು ಎಂಬ ವಾದಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚು ಮನ್ನಣೆ ದೊರಕಿದೆ. ವ್ಯಾಪಾರಿಗಳಾಗಿ ಬಂದಿದ್ದ ಅರಬೀಯರು ಕರಾವಳಿಯ ಜನರೊಂದಿಗೆ ಸಂಪರ್ಕ ಬೆಳೆಸಿಕೊಂಡು ಉಂಟಾದ ಸಂತಾನ ಕೂಡ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ವ್ಯಾಪಾರಗಳಲ್ಲಿ ತಮ್ಮನ್ನು ತೊಡಗಿಸಿಕೊಂಡ ಕಾರಣ, ಸ್ಥಳೀಯರು ಈ ಸಮುದಾಯವನ್ನು ವ್ಯಾಪಾರಿಗಳ ರೂಪದಲ್ಲಿ 'ಬ್ಯಾರಿಗಳು' ಎಂದು ಗುರುತಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದರೆಂದು ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ.

ಕ್ರಿ.ಶ. 644ರಲ್ಲಿ ಮಾಲಿಕ್ ದಿನಾರ್ ಎಂಬ ಸಂತರು ಅರೇಬಿಯಾದಿಂದ ದಕ್ಷಿಣ ಭಾರತದ ಕರ್ನಾಟಕದ ಕರಾವಳಿಯಲ್ಲಿ ಧರ್ಮ ಪ್ರಚಾರದ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿ

ತೊಡಗಿದಾಗ ಅವರಿಗೆ ಸ್ಥಳೀಯರೊಂದಿಗೆ ಸಂವಹನದ ಕೊರತೆ ಉಂಟಾಗಿತ್ತು. ಕರಾವಳಿ ಭಾಗದ ತುಳುವರು ಕೆಲವರು ಇಸ್ಲಾಮ್ ಧರ್ಮದ ಅನುಯಾಯಿಗಳಾಗಿ ಬದಲಾದರು. ಆದರೆ, ಮಾಲಿಕ್ ದಿನಾರ್ ಮತ್ತು ಅವರ ಶಿಷ್ಯರಿಗೆ ಸ್ಥಳೀಯ ಜನರೊಂದಿಗೆ ವ್ಯವಹರಿಸುವುದು ಕಷ್ಟದ ಕೆಲಸವಾಗಿತ್ತು. ಕನ್ನಡ, ತುಳು, ಕೊಂಕಣಿ, ಮಲಯಾಳಂ ಭಾಷೆಗಳ ಜನರೊಂದಿಗೆ ವ್ಯವಹರಿಸುವ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಈ ಎಲ್ಲ ವರ್ಗಗಳ ಜನರ ಭಾಷೆಗಳ ಮಿಶ್ರ ರೂಪವಾಗಿ ಬ್ಯಾರಿ ಭಾಷೆ ಜನ್ಮ ತಾಳಿತು ಎಂದೂ ಹೇಳುವವರಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ, ಇಸ್ಲಾಮ್ ಧರ್ಮ ಭಾರತಕ್ಕೆ ಕಾಲಿಡುವ ಮುನ್ನವೇ ಬ್ಯಾರಿ ಜನಾಂಗ ಅಸ್ತಿತ್ವದಲ್ಲಿತ್ತು ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚು ಒತ್ತು ಸಿಗುತ್ತಿರುವ ಕಾರಣ, ಈ ತರ್ಕವನ್ನು ಕೂಡ ಒಪ್ಪಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ, ಈ ಎಲ್ಲ ಭಾಷೆಗಳ ಸತ್ವವನ್ನು ಬ್ಯಾರಿ ಭಾಷೆ ತನ್ನೊಳಗೆ ಸೇರಿಸಿಕೊಂಡಿದೆ ಎಂಬುದು ಮಾತ್ರ ಸತ್ಯ.

ಶತಮಾನದ ಹಿಂದಿನ ಇತಿಹಾಸದಲ್ಲಿ ಬ್ಯಾರಿಗಳ ಮಾಹಿತಿ ಅಸ್ಪಷ್ಟ "ಕ್ರಿ.ಶ. 926ರ ರಾಷ್ಟ್ರಕೂಟ ದೊರೆ ಮೂರನೇ ಇಂದ್ರರಾಜನ ಕಾಲದ ಚಿಂಚಣಿ ತಾಮ್ರಪತ್ರವು ತಾಜೇಕ ಮಧುಮತ-ಮಹಮ್ಮದ್ ಎಂಬಾತನು ಸಾಗರತಟದ ದೊರೆಯನ್ನು ಸೋಲಿಸಿ ಕೃಷ್ಣರಾಜನ ಕೃಪೆಗೆ ಪಾತ್ರನಾದನು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತದೆ." ಎಂದು ಪ್ರೊ.ಇಚ್ಚಂಗೋಡು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಕರಾವಳಿಯಲ್ಲಿ ಇದ್ದ ಮುಸಲ್ಮಾನರಂದರೆ ಬ್ಯಾರಿಗಳೇ ಆಗಿರಬೇಕು. ಹಾಗಾಗಿ ಬ್ಯಾರಿಗಳ ಇತಿಹಾಸ ಅದಕ್ಕೂ ಹಿಂದಿನದೆಂದು ಹೇಳಬಹುದು ಎಂಬುದು ಅವರ ವಾದ.

ಕರಾವಳಿಯಲ್ಲಿ ಕ್ರಿ.ಶ.634-35ರ ಅವಧಿಗಿಂತ ಮುನ್ನ ಇಸ್ಲಾಮ್ ಧರ್ಮ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಕಾಲೂರಿದ್ದು ಸಂಶಯವೆಂದು ಇತಿಹಾಸಕಾರರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಇಸ್ಲಾಮ್ ಧರ್ಮವು ಸ್ಥಾಪನೆಯಾದ ಕೆಲವೇ ದಶಕಗಳಲ್ಲಿ ಅರಬ ರೊಂದಿಗೆ ಪ್ರಾಚೀನಕಾಲದಿಂದಲೂ ವ್ಯವಹಾರ ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದ ಭಾರತದ ದಕ್ಷಿಣ ಕರಾವಳಿಯಲ್ಲಿ ಕಾಲಿಟ್ಟಿರಬಹುದಾದ ಕಾರಣ, ಆ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿಯೇ ಬ್ಯಾರಿಗಳು ಇಸ್ಲಾಮ್ ಧರ್ಮವನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿದ್ದಿರಲೂಬಹುದು. ಅಂದರೆ ಬ್ಯಾರಿ ಜನಾಂಗದ ಉದಯ ಕ್ರಿ.ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿಯೇ ಆಗಿದ್ದಿರಬೇಕೆಂದು ಪ್ರೊ. ಇಚ್ಚಂಗೋಡು ಅಭಿಪ್ರಾಯಪಡುತ್ತಾರೆ.

ಇಸ್ಲಾಮ್ ಧರ್ಮ ಭಾರತಕ್ಕೆ ಕಾಲಿಡುವ ಮೊದಲೇ ಬ್ಯಾರಿ ಅಥವಾ ಅದಕ್ಕೆ ಸಮೀಪವಾದ ಭಾಷೆಯನ್ನಾಡುವ ಒಂದು ಜನಾಂಗ ಈ ಕರಾವಳಿ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಇತ್ತು ಎಂಬುದು ಪ್ರಸ್ತುತ ದಕ್ಷಿಣ ಕನ್ನಡ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿರುವ ಬೋವಿ ಅಥವಾ ಮೋಯಿ ಹಾಗೂ ತೀಯಿ ಮುಂತಾದ ಕೆಲ ಜನಾಂಗಗಳವರು ಆಡುವ ಭಾಷೆಗೂ ಬ್ಯಾರಿ ಭಾಷೆಗೂ ಇರುವ ಸಾಮ್ಯತೆಯನ್ನು ಗಮನಿಸಿದರೆ

ತಿಳಿಯುತ್ತದೆ. ಆದರೆ, ಈ ಭಾಷೆಗಳು ಮಲಯಾಳಂ ಭಾಷೆಯ ಉಪಭಾಷೆಗಳೆಂದು ಡಾ|| ಅಮೃತ ಸೋಮೇಶ್ವರ ಬರೆದಿದ್ದಾರೆ. ಬ್ಯಾರಿ ಭಾಷೆಯ ಅನನ್ಯತೆಯನ್ನು ಎತ್ತಿಹಿಡಿಯುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಅದನ್ನು ಸ್ವತಂತ್ರ ಭಾಷೆಯೆಂದು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸಲಾಗುತ್ತಿರಬೇಕೆಂದು ಅವರು ತರ್ಕಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಬ್ಯಾರಿ ಭಾಷೆಗೆ ತೀರಾ ಸಮೀಪದಲ್ಲಿರುವ ಈ ಇನ್ನಿತರ ಭಾಷೆಗಳ ಮೂಲ ಒಂದೇ ಆಗಿದ್ದು, ಕಾಲಾನಂತರ ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಾದೇಶಿಕ ಅಥವಾ ಸಾಮುದಾಯಿಕ ವ್ಯತ್ಯಾಸಗಳು ಹುಟ್ಟಿಕೊಂಡಿರಬಹುದಾದ ಸಾಧ್ಯತೆಗಳನ್ನು ಅಲ್ಲಗಳೆಯಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅರಬ್ಬರು ಭಾರತಕ್ಕೆ ಕಾಲಿಡುವ ಮುನ್ನವೇ ಇಂತಹ ಒಂದು ಭಾಷೆಯ ಜನಾಂಗ ಇತ್ತು ಎಂದಾದಲ್ಲಿ, ಆ ಭಾಷೆ ಮಲಯಾಳಂನ ಉಪಭಾಷೆಯಾಗಲು ಹೇಗೆ ಸಾಧ್ಯ? ಬದಲಿಗೆ ಮಲಯಾಳಂ ಭಾಷೆಯೂ ಸೇರಿದಂತೆ ಈ ಎಲ್ಲ ಭಾಷೆಗಳ ಮೇಲೂ ಪರಸ್ಪರ ಪ್ರಭಾವ ಉಂಟಾಗಿ, ಅದರಿಂದ ಪದಗಳ ಕೊಡು-ಕೊಳ್ಳುವಿಕೆ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ, ಸಾಮ್ಯತೆಗೆ ಕಾರಣವಾಗಿರಬಹುದಾದ ಸಾಧ್ಯತೆಯೂ ಇದೆಯಲ್ಲವೆ? ಮುಂದೆ ಅರಬ್ಬರು ಇಸ್ಲಾಮ್ ಧರ್ಮದ ಅನುಯಾಯಿಗಳಾಗಿ ಪರಿವರ್ತನೆಗೊಂಡ ಬಳಿಕ ಇವರ ಪ್ರಭಾವದಿಂದಾಗಿ ಈ ಜನಾಂಗದ ಬಹುಪಾಲು ಜನ ಇಸ್ಲಾಮ್ ಧರ್ಮವನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗಿ, ಅವರ ಭಾಷೆ(ಬ್ಯಾರಿ)ಯ ಮೇಲೆ ಅರಬೀ ಭಾಷೆಯ ಛಾಯೆ ಹರಡಿರಬಹುದಲ್ಲವೇ? ಕೊಡವ ಭಾಷೆಗೂ ಬ್ಯಾರಿ ಭಾಷೆಗೂ ಇರುವ ನಿಕಟತೆಯನ್ನೂ ಇಲ್ಲಿ ಗಮನಿಸಬೇಕು. ಚೀನಾ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಪಿಗಿನ್ ಎಂಬ ಭಾಷೆಗೂ ಬ್ಯಾರಿ ಭಾಷೆಗೂ ತುಂಬಾ ಸಾಮ್ಯವಿದೆಯೆಂದು ಡಾ|| ವಿವೇಕ್ ರೈ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಪಡುತ್ತಾರೆ.

ನಿಜ. ಇವೆಲ್ಲ ತರ್ಕಗಳು ಮಾತ್ರ. ಈ ಎಲ್ಲ ಅಂಶಗಳ ಕುರಿತು ಹೆಚ್ಚಿನ ಅಧ್ಯಯನ ನಡೆದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಒಂದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾದ ಅಥವಾ ನಿಖರತೆಗೆ ಹತ್ತಿರ ಎನ್ನಬಹುದಾದ ಅಭಿಪ್ರಾಯಕ್ಕೆ ಬರಲು ಸಾಧ್ಯ. ಅದುವರೆಗೆ ಈ ಎಲ್ಲ ವಾದಗಳೂ ವಾದಗಳಾಗಿಯೇ ಉಳಿಯುತ್ತವೆ.

ಉಳ್ಳಾಲದ ಹನುಮಂತ ದೇವಾಲಯದ ಬಳಿ ಇರುವ ಶಾಸನವೊಂದರಲ್ಲಿ, 1396ರಲ್ಲಿ ವಿಜಯನಗರ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯದ ಮಂಗಳೂರು ಆಡಳಿತಗಾರ ವೀರರಸ ಒಡೆಯ ಎಂಬವನು ಹಂಜಮಾನ ಬ್ಯಾರಿಗಳಿಗೆ ದಾನ ಮಾಡಿದ್ದ ಕುರಿತು ಉಲ್ಲೇಖವಿದೆ. 1421ರ ಮಂಗಳೂರು ಶಾಸನವೊಂದರಲ್ಲಿ(South Indian Inscription VII, 1821) ವಿಜಯನಗರ ಚಕ್ರವರ್ತಿಯು ಮಂಗಳೂರಿನ ಹಂಜಮಾನ ಬ್ಯಾರಿಗಳಿಂದ ಹಿಂಪಡೆಯಲಾಗಿದ್ದ ಮಾನ್ಯಗಳನ್ನು ಮರುಸ್ಥಾಪಿಸಿದ ಪ್ರಸ್ತಾವವಿದೆ. ಬಾರಕೂರಿನಲ್ಲಿ ದೊರೆತ 1568ರ ಶಾಸನದಲ್ಲಿ ಹಮ್ಮು ಬ್ಯಾರಿ

ಎಂಬವರು ಮಾಡಿದ ಭೂದಾನದ ಬಗ್ಗೆ ಹೊಗಳಿ ಬರೆಯಲಾಗಿದೆ. ಮಂಜೇಶ್ವರದಲ್ಲಿ ದೊರೆತ ಕಡತವೊಂದರಲ್ಲಿ, 1704ರಲ್ಲಿ ಕೆಳದಿ ಅರಸರ ಸೇನಾ ನಾಯಕನಾಗಿದ್ದ ಪೊಕಚು ಬ್ಯಾರಿಗೆ, ಕೆಳದಿಯ ಬಸವಪ್ಪ ನಾಯಕ, ಆತ ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಅನುಭವಿಸಿದ ಕಷ್ಟಗಳಿಗೆ ಪರಿಹಾರವಾಗಿ ಪರಿಹಾರ ನೀಡಿದ್ದು ದಾಖಲಾಗಿದೆ. ಇಲ್ಲಿ ದೊರೆತ ಇನ್ನಿತರ ಕಡತಗಳಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಮದನಂತೇಶ್ವರ ದೇವಾಲಯದ ಸೇವಾ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಸಾಂಗವಾಗಿ ನಡೆದುಕೊಂಡು ಬರುವಂತಾಗಲು ಶ್ರೀಮಂತ ಬ್ಯಾರಿಗಳು ತಮ್ಮ ವ್ಯಾಪಾರದ ಲಾಭಾಂಶದ ಸ್ವಲ್ಪ ಪಾಲನ್ನು ನೀಡಿದ್ದ ಕುರಿತು ಉಲ್ಲೇಖವಿದೆಯೆಂದು ಸಂಶೋಧಕ ಡಾ|| ಕೆ.ಜಿ. ವಸಂತ ಮಾಧವ ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ.

13ನೇ ಶತಮಾನದಲ್ಲಿ ಭಾರತಕ್ಕೆ ಪ್ರವಾಸ ಬಂದಿದ್ದ ವಿದೇಶೀ ಯಾತ್ರಿಕ ಮಾರ್ಕೋಪೋಲೊ ಮಂಗಳೂರಿಗೆ ಭೇಟಿ ನೀಡಿದ್ದಾಗ ಅಲ್ಲಿನ ಮುಸ್ಲಿಮ್ ವರ್ತಕರು ತಮ್ಮದೇ ಭಾಷೆಯನ್ನಾಡುತ್ತಾರೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದರೆ, ಇನ್ನೊಬ್ಬ ವಿದೇಶೀ ಪ್ರವಾಸಿ ಇಬ್ನ್ ಬಟೂಟ ಎಂಬಾತನ ಪ್ರಕಾರ ಫಾಕನೂರಿನ(ಬಾರಕೂರು) ವಾಸುದೇವನೆಂಬ ರಾಜನ ಆಳ್ವಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಅವನ ಮುಸ್ಲಿಮ್ ನೌಕಾಧಿಕಾರಿ ಬಲಾ ಎಂಬಾತನ ಬಳಿ ಮೂವತ್ತು ಹಡಗುಗಳಿದ್ದವಲ್ಲದೆ, ಇವನು ಬಾರಕೂರು ರೇವಿನ ಸಾಗರೋತ್ತರ ವ್ಯಾಪಾರವನ್ನು ತನ್ನ ಹಿಡಿತದಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದನೆಂದು ಉಲ್ಲೇಖಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಇದಕ್ಕೂ ಹಿಂದೆ, 1510ರಲ್ಲಿ ಭಾರತಕ್ಕೆ ಬಂದಿದ್ದ ಬಾರ್ಜೋಸ ಎಂಬ ಪ್ರವಾಸಿಗ ಮಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ಮುಸ್ಲಿಮ್ ವ್ಯಾಪಾರಿಗಳ ವರ್ಚಸ್ಸು ಇದ್ದುದನ್ನು ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸಿದ್ದಾನೆ ಎಂದು ಡಾ|| ಕೆ.ಜಿ. ವಸಂತಮಾಧವ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.

ಏಳನೇ ಶತಮಾನದ ಮಧ್ಯಾವಧಿಯಲ್ಲಿ ವ್ಯಾಪಾರಕ್ಕೆಂದು ಕರಾವಳಿ ಕರ್ನಾಟಕಕ್ಕೆ ಬಂದ ಅರಬ್ಬರು ಅಲ್ಲಿ ನೆಲೆನಿಂತು ಸ್ಥಳೀಯರೊಂದಿಗೆ ವೈವಾಹಿಕ ಸಂಬಂಧ ಹೊಂದಿದ್ದು ಹೊಸ ಜನಾಂಗವೊಂದರ ಉದಯಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ವಾಯಿತು. ಊಳಿಗಮಾನ್ಯ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮತ್ತು ಜಾತಿಪದ್ಧತಿ ಬಲವಾಗಿದ್ದ ಆ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಅರಬ್ಬರ ಇಸ್ಲಾಮ್ ಧರ್ಮ ಪ್ರಚಾರ ಒಳ್ಳೆಯ ಫಲ ನೀಡಿದ್ದರ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ಬಹಳಷ್ಟು ಜನ ಇಸ್ಲಾಮ್ ಧರ್ಮಕ್ಕೆ ಪರಿವರ್ತನೆಗೊಂಡರು. ಅರಬ್ಬರ ಸಂಪರ್ಕದಿಂದಾಗಿಯೇ ಕನ್ನಡ ಕರಾವಳಿಯಲ್ಲಿ ಹೊಸ ಜನಾಂಗಗಳು ಜನ್ಮ ತಳೆದವು ಎಂದು ಇತಿಹಾಸಕಾರ ತಾರಾಚಂದ್ ಅವರು ಗುರುತಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇದರಿಂದ ಬ್ಯಾರಿ ಜನಾಂಗಕ್ಕೆ ಒಂದು ಸಾವಿರ ವರ್ಷಕ್ಕೂ ಹಿಂದಿನ ಇತಿಹಾಸ ವಿದೆಯೆಂಬುದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಆ ಕಾಲದಲ್ಲಿಯೇ ಬ್ಯಾರಿಗಳಿದ್ದರೆಂಬುದು ಇದರಿಂದ ಗೊತ್ತಾಗುವುದಾದರೂ ಅದಕ್ಕೂ ಹಿಂದೆಯೇ ಅಂದರೆ, ಇಸ್ಲಾಮ್

ಭಾರತಕ್ಕೆ ಕಾಲಿಡುವುದಕ್ಕೂ ಮುಂಚೆಯೇ ಬ್ಯಾರಿ ಜನರ ಅಸ್ತಿತ್ವವನ್ನು ಗುರುತಿಸಲಾಗಿತ್ತೆಂದು ಪೊಲ್ಲೊ ಇಚ್ಛಂಗೋಡು ಸೇರಿದಂತೆ ಕೆಲವು ಇತಿಹಾಸಜ್ಞರು ಅಭಿಪ್ರಾಯಪಡುತ್ತಾರೆ.

ಇಸ್ಲಾಮ್ ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿಯೇ ಅರಬರು ವ್ಯಾಪಾರಕ್ಕೆಂದು ಭಾರತದ ದಕ್ಷಿಣ ಕರಾವಳಿಗೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದು, ಆಗ ಕನ್ನಡ ಕರಾವಳಿಯಲ್ಲಿ ಅರಬರ ಸಂಪರ್ಕದಿಂದ ಬೆಳೆದ ಜನರನ್ನು ಸಾಬಿಯರೆಂದು ಕರೆಯುತ್ತಿದ್ದ ಕುರಿತು ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳಿವೆ. ಸಾಬಿಯರು ಸಬಿಯನರಾಗಿದ್ದು, ಇಸ್ಲಾಮ್ ಪೂರ್ವದ ಅರಬರ ಧರ್ಮ, ಆಚಾರಗಳನ್ನು ಸಬಿಯನರ ಧರ್ಮವೆಂದು ಕರೆಯುತ್ತಿದ್ದರೆಂಬುದಾಗಿ ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯ ಸಾಹಿತ್ಯಗಳಲ್ಲೂ ಉಲ್ಲೇಖವಿದ್ದು, ಈ ಸಾಬಿಯರು ಬ್ಯಾರಿಗಳೇ ಆಗಿದ್ದಿರಬೇಕೆಂದು ಪೊಲ್ಲೊ ಇಚ್ಛಂಗೋಡು ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಪಡುತ್ತಾರೆ. ಅರಬರು ಸಾಮೂಹಿಕವಾಗಿ ಇಸ್ಲಾಮ್ ಧರ್ಮ ಅನುಸರಿಸಿದಾಗ ಅವರ ಸಂಪರ್ಕದಲ್ಲಿದ್ದ ಸಾಬಿಯರೆಲ್ಲ ಇಸ್ಲಾಮ್ ಧರ್ಮ ಸ್ವೀಕರಿಸಿ ಬ್ಯಾರಿಗಳಾದರು ಎಂಬುದಾಗಿ ಅವರು ವಾದಿಸುತ್ತಾರೆ. ಕಸುಬಾಧಾರಿತ ನಾಮದಲ್ಲಿದ್ದ ಬ್ಯಾರಿಗಳು ಬಹುಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಮುಸ್ಲಿಮರಾದಾಗ, ಮುಸ್ಲಿಮರಾಗದೆ ಇದ್ದ ಬ್ಯಾರಿಗಳು ಸೆಟ್ಟಿ ಬ್ಯಾರಿಗಳಾಗಿ ಗುರುತಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿರಬಹುದೆಂದು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತಿದ್ದು, ಬ್ಯಾರಿಗಳಲ್ಲಿ ಮೇಲ್ಮಟ್ಟದ ಒಂದು ವರ್ಗ ಹಾಗೂ ಕೆಳಮಟ್ಟದ ಇನ್ನೊಂದು ವರ್ಗ ಇದ್ದುವೆಂಬುದನ್ನು ಇತಿಹಾಸಜ್ಞ ಎನ್.ಎಸ್. ಕಿಲ್ಲೆಯವರು (ಪ್ರಾಚೀನ ತುಳುನಾಡು) ಸಮರ್ಥಿಸಿದ್ದಾರೆ ಎಂಬುದಾಗಿಯೂ ಪೊಲ್ಲೊ ಇಚ್ಛಂಗೋಡು ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಹೆನ್ರಿ ಮಯಿಸ್ ಇಲ್ಲಿಯಟ್ (Henry Miers Elliot-The History of India as told by its own Historians, Part 1) ಪ್ರಕಾರ ಮುಸ್ಲಿಮ್ ಪ್ರವಾಸಿಗಳನ್ನೊಳಗೊಂಡ ಮೊದಲ ಹಡಗು ಭಾರತೀಯ ಕರಾವಳಿ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಕ್ರಿ.ಶ. 630ರಲ್ಲಿಯೇ ಕಾಣಲ್ಪಟ್ಟಿತ್ತು. ಮೊದಲ ಅರಬ್ ಮುಸಲ್ಮಾನರು ಭಾರತೀಯ ಕರಾವಳಿಯಲ್ಲಿ ಏಳನೇ ಶತಮಾನದ ಅಂತ್ಯದ ವೇಳೆಗೆ ನೆಲೆ ನಿಂತರೆಂಬುದು ಹೆಚ್.ಜಿ. ರಾಲಿನ್ಸನ್ (H.G. Rawlinson-Ancient and Medieval History of India) ಹೇಳಿಕೆ.

ಕದಂಬ ಅರಸರ ಆಡಳಿತಾವಧಿಯಲ್ಲಿ ತುಳುನಾಡಿನಲ್ಲಿ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರ ಹಾಗೂ ಆನಂತರ ಜೈನರು ಬಂದು ನೆಲೆಸಿದ ನಂತರ ಅಲ್ಲಿದ್ದ ದಲಿತರು ಹಾಗೂ ಬಿಲ್ಲವರನ್ನು ಅಸ್ಪೃಶ್ಯರನ್ನಾಗಿಸಲಾಯಿತು ಎಂಬುದಾಗಿ ಇತಿಹಾಸಕಾರರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಮೇಲ್ಮಟ್ಟಿಯವರೆಂಬ ಅಭಿಮಾನದ ಗುಂಗಿನಲ್ಲಿದ್ದ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರು ವೈದಿಕ ಧರ್ಮ ಪ್ರಚಾರದಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿದಾಗ ಈ ತಳಸಮುದಾಯದ ಜನ ತೀವ್ರ

ಶೋಷಣೆಗೆ ಒಳಗಾದರಲ್ಲದೆ ಹಿಂಸೆಯನ್ನೂ ಅನುಭವಿಸಲಾರಂಭಿಸಿದರು. ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಹಾಗೂ ಜೈನ ಪ್ರಭುತ್ವ ಗಟ್ಟಿಯಾಗುತ್ತಾ ಬಂದಂತೆ ಇವರ ಸ್ಥಿತಿ ಶೋಚನೀಯವಾಗತೊಡಗಿತು. ಕನಿಷ್ಠ ಸೌಕರ್ಯಗಳನ್ನೂ ಪಡೆಯಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗದೆ ಈ ಸಮುದಾಯದ ಜನರೆಲ್ಲರೂ ಊರಾಚಿಗೆ ತಳ್ಳಲ್ಪಟ್ಟರು. ಜೈನರೊಂದಿಗೆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರು ಕೂಡ ಸೇರಿಕೊಂಡ ಕಾರಣ ಬದುಕು ಇವರಿಗೆ ಅಸಹನೀಯವಾಗತೊಡಗಿತ್ತು. ಮೇಲ್ವಾತಿಯ ಜನರೊಡನೆ ವ್ಯವಹರಿಸುವ ಮಾತಿರಲಿ, ಅವರೊಂದಿಗೆ ಸರಿಸಮಾನವಾಗಿ ನಿಂತು ಮಾತನಾಡುವ ಅವಕಾಶವೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. ದೇವಾಲಯಗಳಿಗೆ ಪ್ರವೇಶ ನಿಷಿದ್ಧವಾಗಿತ್ತು. ವೈದಿಕ ಧರ್ಮಕ್ಕೆ ವಿರುದ್ಧವಾದ ಸಣ್ಣ ಸಣ್ಣ ತಪ್ಪುಗಳಿಗೂ ದೊಡ್ಡ ಶಿಕ್ಷೆಗೆ ಗುರಿಯಾಗಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಕ್ಷೌರಿಕರು, ಅಗಸರು ಕೂಡ ಇವರ ಸೇವೆ ಮಾಡುವಂತಿರಲಿಲ್ಲ.

ಇಂತಹ ಹೀನಾಯ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿದ್ದ ಬಿಲ್ಲವ ಹಾಗೂ ದಲಿತ ಸಮುದಾಯದ ಜನಗಳಿಗೆ ಸಮಾನತೆ ಹಾಗೂ ಮಾನವೀಯ ಮೌಲ್ಯಗಳನ್ನು ಗೌರವಿಸುವ ಇಸ್ಲಾಮ್ ಧರ್ಮ ಸಹಜವಾಗಿಯೇ ಆಕರ್ಷಕವಾಗಿ ಕಂಡಿತು. ದಲಿತರು, ಬಿಲ್ಲವರು ಕೊರಗರು ಮುಂತಾದ ಶೋಷಿತ ಕೀರ್ಲ್ವರ್ಗದ ಜನಸಮುದಾಯಕ್ಕೆ ಇಸ್ಲಾಮ್ ಆಶ್ರಯ ನೀಡುವ ಮೂಲಕ ಸ್ಥಾನಮಾನಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಿಕೊಟ್ಟಿತು. ಹಿಂದೂ ಜಾತಿಪದ್ಧತಿಯ ಅಮಾನವೀಯ ಕಟ್ಟಳೆಗಳಿಂದ ಬಸವಳಿದುಹೋಗಿದ್ದ ಈ ಸಮುದಾಯಗಳ ಬಹಳಷ್ಟು ಮಂದಿ ಇಸ್ಲಾಮ್ ಧರ್ಮವನ್ನು ಆಲಂಗಿಸಿಕೊಂಡರು. ಕರಾವಳಿ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಈ ಕಾರಣದಿಂದಾಗಿಯೇ ಮುಸ್ಲಿಮರ ಸಂಖ್ಯೆ ಬಹುಬೇಗ ಹೆಚ್ಚಾಗಲು ಸಾಧ್ಯವಾಯಿತೆಂದೂ, ಇದು ಹೀಗೆಯೇ ಮುಂದುವರಿದಿದ್ದರೆ ತಳವರ್ಗದ ಎಲ್ಲ ಸಮುದಾಯಗಳೂ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಮುಸಲ್ಮಾನರಾಗಿ ಪರಿವರ್ತಿತರಾಗುವ ಸಾಧ್ಯತೆ ಇತ್ತೆಂದೂ ಎಡ್ವರ್ಡ್ ತರ್ನ್ಬನ್ ತನ್ನ "Castes and Tribes of Southern India" (ಕ್ಯಾಸ್ಟ್ಸ್ ಅಂಡ್ ಟ್ರಿಬಲ್ಸ್ ಆಫ್ ಸದರ್ನ್ ಇಂಡಿಯ) ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿಕೊಂಡಿದ್ದಾನೆ. 1891ರ ಜನಗಣತಿ ಪ್ರಕಾರ ದಕ್ಷಿಣ ಕನ್ನಡ (ಅವಿಭಜಿತ)ದಲ್ಲಿ 92,449 ಮಂದಿ ವ್ಯಾಪಾರಿಗಳಿದ್ದು, ಅವರಲ್ಲಿ 90,345 ಮಂದಿ ಬ್ಯಾರಿಗಳು ಎಂಬುದನ್ನು ಗಮನಿಸಿದರೆ, ಕನ್ನಡ ಕರಾವಳಿ ಭಾಗದ ವ್ಯಾಪಾರ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಬ್ಯಾರಿಗಳ ಹಿಡಿತದಲ್ಲಿತ್ತೆಂಬುದು ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ.

ಆಗಿನ ಆಡಳಿತಗಾರರಿಗೆ ಕಾವಲುಭಟರಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವ ಜನರ ಅಗತ್ಯವಿತ್ತು. ದುಡಿಯುವ ವರ್ಗಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ ಜನ ಹೀನಕುಲದವರಾಗಿದ್ದುದರಿಂದ ಅವರನ್ನು ಸೇವೆಗೆ ಸೇರಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಸೇವೆಸಲ್ಲಿಸುವ

ಜನರ ಕೊರತೆ ತೀವ್ರವಾಗಿದ್ದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಮುಸ್ಲಿಮರಾಗಿ ಪರಿವರ್ತಿತರಾದ ಕೀಳ್ಜಾತಿಯ ಜನರಿಗೆ, ಅವರ ಹಿಂದಿನ ಜಾತಿ ಮರೆಯಾಗಿ ಅರಸು ಮನೆತನಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಗಿಟ್ಟಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಈ ಕಾರಣಕ್ಕಾಗಿ ಇಸ್ಲಾಮ್ ಧರ್ಮಕ್ಕೆ ಮತಾಂತರಗೊಳ್ಳುವುದನ್ನು ಈ ಅರಸರು ವಿರೋಧಿಸಲು ಹೋಗಲಿಲ್ಲ. ಅದರ ಬದಲಿಗೆ ಬೆಸ್ತರು, ದಲಿತರು, ಬಿಲ್ಲವರು ಮುಂತಾದ ದೃಢಕಾಯ ಯುವಕರ ಇಸ್ಲಾಮ್ ಧರ್ಮ ಸ್ವೀಕರಣಕ್ಕೆ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ನೀಡಿದರು. ಈ ಎಲ್ಲವೂ ಕರ್ನಾಟಕದ ಕರಾವಳಿ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಇಸ್ಲಾಮ್ ಗಟ್ಟಿಗೊಳ್ಳಲು ಹಾಗೂ ಬ್ಯಾರಿಗಳ ಸಂಖ್ಯೆ ಹೆಚ್ಚಾಗುತ್ತಾ ಬರಲು ಕಾರಣವಾದವು ಎನ್ನಬಹುದು.

ಬ್ಯಾರಿ ಎಂಬುದು ಒಂದು ಗೌರವಸೂಚಕ ಪದವಾಗಿತ್ತೆಂದು ಮೊದಲ ಸರ್ವೆ ದಾಖಲೆಯಾದ ಕೌಚೆನ್ ಸರ್ವೆ ಮತ್ತು ಸೆಟ್ಲೆಮೆಂಟ್ ದಾಖಲೆ ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿ ತಿಳಿಸಲಾಗಿದ್ದು, ತಮ್ಮ ಹೆಸರಿನ ಮುಂದೆ ಬ್ಯಾರಿ ಎಂದು ಸೇರಿಸುತ್ತಿದ್ದುದು ಬ್ಯಾರಿಗಳ ಆತ್ಮಗೌರವದ ಸಂಕೇತವಾಗಿತ್ತೆಂದು ಪ್ರೊ|| ಇಚ್ಚಂಗೋಡು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ, ಮುಂದಿನ ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ, ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯಾನಂತರದ ಕೆಲವು ದಶಕಗಳ ಕಾಲಘಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಬ್ಯಾರಿ ಎಂದು ಕರೆಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಹಿಂದೇಟು ಹಾಕುತ್ತಿದ್ದರು. ಸಾಮಾಜಿಕವಾಗಿ ಒಳ್ಳೆಯ ಸ್ಥಾನಗಳಲ್ಲಿದ್ದ ಬ್ಯಾರಿಗಳಲ್ಲಿ ತಮ್ಮತನದ ಬಗ್ಗೆ ಹೀಗೆ ಕೀಳರಿಮೆ ಉಂಟಾಗಲು ಕಾರಣವೇನೆಂಬುದು ತಿಳಿಯದಿದ್ದರೂ, ಇತರ ಸಮುದಾಯಗಳು ಶಿಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಮಹತ್ವ ಕೊಟ್ಟು ಸರಕಾರಿ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಗಿಟ್ಟಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದುದು ಹಾಗೂ ನಾಗರಿಕತೆಯ ಆಧುನಿಕತೆಗೆ ತಮ್ಮನ್ನು ತೆರೆದಿಡಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗದಿದ್ದುದು ಕಾರಣವಾಗಿದ್ದಿರಬಹುದೇನೋ? ಕಾಲಾನಂತರದಲ್ಲಿ ಬ್ಯಾರಿಗಳಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷಣದ ಮಹತ್ವದ ಅರಿವು ಉಂಟಾಗಿ ತಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಅದರಲ್ಲೂ ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಲೌಕಿಕ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಕೊಡಲು ಆರಂಭಿಸಿದ ನಂತರ ಈ ಕೀಳರಿಮೆ ನಿಧಾನವಾಗಿ ಮಾಯವಾಗುತ್ತಾ ಬಂದಿದ್ದು, ಇತ್ತೀಚಿನ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ತಮ್ಮನ್ನು ಬ್ಯಾರಿ ಎಂದು ಕರೆದುಕೊಳ್ಳಲು ಹೆಮ್ಮೆ ಪಡುವಂತಹ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ನಿರ್ಮಾಣವಾಗಿದೆಯಲ್ಲದೆ, ಸಮಾಜದ ವಿವಿಧ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಗಣನೀಯ ಕೊಡುಗೆ ಸಲ್ಲಿಸುವ ಮೂಲಕ ತಾವೂ ಸಮಾಜದ ಒಂದು ಪ್ರಮುಖ ಭಾಗ ಎಂಬುದನ್ನು ತೋರಿಸಿಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

ಬ್ಯಾರಿಗಳನ್ನು ಹಿಂದೆ ಮಾಪಿಳ್ಳೆಗಳೆಂದು ತಪ್ಪಾಗಿ ಉಲ್ಲೇಖಿಸಲಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಸಂತೋಧಕಿ ಡಾ. ಸುಶೀಲಾ ಉಪಾಧ್ಯಾಯ ಅವರ ಪ್ರಕಾರ, ಬ್ಯಾರಿ ಭಾಷೆ ಮಲಯಾಳಂ ಭಾಷೆಗಿಂತ ಸಂಪೂರ್ಣ ಭಿನ್ನ. ಇದರ ವ್ಯಾಕರಣ ತುಳು ಭಾಷೆಗೆ ಸಮೀಪವಿದೆ. ಹಾಗಾಗಿ ಈ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಆಡುವ ಜನಾಂಗ

ಮಾಪಿಳ್ಳೆಗಳಾಗಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಹಿಂದಿನ ಕಾಲದ ಬ್ಯಾರಿಗಳ ಹೆಸರುಗಳನ್ನು ಗಮನಿಸಿದರೆ ಮಾಪಿಳ್ಳೆಗಳಲ್ಲಿ ಯಾರಿಗೂ ಇಂತಹ ಹೆಸರುಗಳು ಇಲ್ಲ. ಇದು ಕೂಡ ಬ್ಯಾರಿಗಳು ಮಾಪಿಳ್ಳೆಗಳಲ್ಲಿ ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಸಾಕ್ಷಿ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಕೆಲವು ಸಾಮಾನ್ಯ ಬ್ಯಾರಿ ಹೆಸರುಗಳನ್ನು ಗಮನಿಸಿ. ಅದ್ದಮ, ಇಜ್ಜಬ್ಬ, ಸಾಯಿರಿ, ಮಾಯಬ್ಬ, ಚೆಯ್ಯಬ್ಬ, ಹಸನಬ್ಬ, ಅಲಿಮೊಂಜಿ, ಅವೆಜ್ಜಿಂಜಿ, ಪಾತುಂಜಿ, ಐಂತಿಮಾದ, ಉಮ್ಮಾತು, ಆಬ್ಬೋನು, ಉಂಜಾಕ ಇತ್ಯಾದಿ. ಇಂತಹ ಹೆಸರುಗಳು ಬ್ಯಾರಿಗಳಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರವೇ ಬಳಕೆಯಲ್ಲಿರುವುದನ್ನು ಕಾಣಬಹುದು. ಇತ್ತೀಚಿನ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಬ್ಯಾರಿಗಳು ತಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಇಂತಹ ಹೆಸರುಗಳನ್ನು ಇಡುತ್ತಿಲ್ಲ ಎಂಬುದೂ ಗಮನಾರ್ಹ.

ಅಲ್ಲದೆ ಬ್ಯಾರಿಗಳಲ್ಲಿ ಬಳಕೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ಇಲ್ಲಂ ಎಂಬ ಪದ್ಧತಿ ಮಾಪಿಳ್ಳೆಗಳಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲ. ತುಳುನಾಡಿನ ಬಂಟ ಜನಾಂಗದವರಲ್ಲಿದ್ದ ಬಲಿ ಪದ್ಧತಿಯ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಈ ಪದ್ಧತಿ ಇತ್ತು. ಸುಲ್ತಾನ್ ಬೆಲಿಯೊ, ಚಾಮುಕು ಬೆಲಿಯೊ, ಕೈಸರ್ ಮುಂತಾದ ಹೆಸರುಗಳ ಇಲ್ಲಂಗಳಿದ್ದವು.

ಮಾಪಿಳ್ಳೆಗಳಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲದ ಆದರೆ, ಬ್ಯಾರಿಗಳಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಇರುವ ಇನ್ನೊಂದು ವಿಶೇಷವೆಂದರೆ ತಾಲಕ್ಕಾರ್ ಎಂಬ ಸ್ಥಾನಮಾನ. ಈ ತಾಲಕ್ಕಾರ್ಗೆ ವಿಶೇಷ ಸ್ಥಾನಮಾನವಿದ್ದು, ತಾಲ ಇಲ್ಲದವರಿಗೆ ಇಂತಹ ಸ್ಥಾನಮಾನ ಸಿಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲದೆ ಬ್ಯಾರಿಗಳ ಜನನ, ಮುಂಜಿ, ಹೆಣ್ಣು ಋತುಮತಿಯಾಗುವುದು, ಮದುವೆ, ಮರಣಾನಂತರದ ಕಾರ್ಯಗಳು ಮಾಪಿಳ್ಳೆಗಳ ಸಂಪ್ರದಾಯಕ್ಕಿಂತ ಭಿನ್ನವಾಗಿದ್ದು, ಕೊಡವ ಸಂಪ್ರದಾಯಕ್ಕೆ ಸಮೀಪವಿದೆ.

ಬ್ಯಾರಿಗಳು ಇಸ್ಲಾಮಿನ ಮುಖ್ಯ ಪಂಗಡಗಳಲ್ಲೊಂದಾದ ಶಾಫಿ ಪಂಗಡಕ್ಕೆ ಸೇರಿದವರು. ಆದರೆ ಇಸ್ಲಾಮ್ ಧರ್ಮಕ್ಕೆ ಸೇರಿಲ್ಲದ ಬೋವಿ ಅಥವಾ ಮೋವಿ ಹಾಗೂ ತೀಯ ಜನಾಂಗದವರು ಬ್ಯಾರಿ ಭಾಷೆಗೆ ತುಂಬಾ ಹತ್ತಿರವಿರುವ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಬಳಸುತ್ತಿರುವುದು ಈ ಬಗ್ಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಸಂಶೋಧನೆಯ ಅಗತ್ಯವನ್ನು ಮನಗಾಣಿಸುತ್ತದೆ. ಕಾಸರಗೋಡಿನ ಚಂದ್ರಗಿರಿ ನದೀತೀರದಿಂದ ಉಡುಪಿ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಕುಂದಾಪುರದವರೆಗೆ, ದಕ್ಷಿಣ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಸುಳ್ಳದವರೆಗೆ ಇರುವ ಭೂಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಬ್ಯಾರಿಗಳು ಹರಡಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆನ್ನಬಹುದು. ಸುಳ್ಳದಿಂದ ಮುಂದುವರೆದು ಕೊಡಗು ಜಿಲ್ಲೆಯ ಮಡಿಕೇರಿ, ಸೋಮವಾರಪೇಟೆ, ಕುಶಾಲನಗರ, ಮಾದಾಪುರ, ಕೊಡ್ಡಿಪೇಟೆ ಭಾಗಗಳಲ್ಲಿ, ಹಾಸನ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಸಕಲೇಶಪುರ ಬೇಲೂರು ಭಾಗಗಳಲ್ಲಿ ಹಾಗೂ ಚಿಕ್ಕಮಗಳೂರು ಜಿಲ್ಲೆಯ ಚಿಕ್ಕಮಗಳೂರು, ಮೂಡಿಗೆರೆ, ಶೃಂಗೇರಿ, ಕೊಪ್ಪ ಮುಂತಾದ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ,

ಉತ್ತರ ಕನ್ನಡ, ಮೈಸೂರು, ಹಾಗೂ ಶಿವಮೊಗ್ಗ ಜಿಲ್ಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ, ಮುಂಬಯಿ ಹಾಗೂ ಗೋವಾ ರಾಜ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಹಾಗೂ ಸೌದಿ ಅರೇಬಿಯಾ, ಯು.ಎ.ಇ. ಮುಂತಾದ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಸಾಕಷ್ಟು ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಬ್ಯಾರಿಗಳಿದ್ದರೂ, ಬೆಂಗಳೂರು ನಗರದಲ್ಲಿಯೂ ಹಲವಾರು ಉದ್ಯಮಗಳಲ್ಲಿ, ಶಿಕ್ಷಣ, ತಾಂತ್ರಿಕ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಸಿದ್ಧರಾಗಿದ್ದರೂ, ಸುಮಾರು 12 ಲಕ್ಷದಷ್ಟು ಜನಸಂಖ್ಯೆಯಿರುವ ಈ ಒಂದು ಜನಾಂಗ ಹಾಗೂ ಭಾಷೆ ಕರ್ನಾಟಕದಲ್ಲಿಯೇ ಅಪರಿಚಿತವಾಗಿ ಉಳಿದಿದ್ದು ವಿಚಿತ್ರ. ಬಹುಶಃ ಕನ್ನಡವನ್ನು ತಮ್ಮ ವ್ಯಾವಹಾರಿಕ ಭಾಷೆಯನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಸ್ವಚ್ಛ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡುವ ಈ ಜನರು ಕನ್ನಡಿಗರಲ್ಲಿ ಬೆರೆತುಹೋಗುವ ಗುಣವುಳ್ಳವರಾಗಿರುವುದು ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾಗಿರಬಹುದೇನೋ?

ಕರ್ನಾಟಕ ಸರ್ಕಾರ ಈ ಜನಾಂಗದ ಹಾಗೂ ಬ್ಯಾರಿ ಭಾಷೆಯ ಅಸ್ತಿತ್ವವನ್ನು ಕಾಪಾಡುವ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಬ್ಯಾರಿ ಸಾಹಿತ್ಯ ಅಕಾಡೆಮಿ ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡಿದ ಬಳಿಕ, ಉರ್ದು ಮಾತೃಭಾಷಿಕರಲ್ಲದ ಇಂತಹ ಒಂದು ಮುಸ್ಲಿಮ್ ಜನಾಂಗ ಇದೆ ಎಂಬುದು ಹೊರಜಗತ್ತಿಗೆ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತಾ ಬಂತು. ಬ್ಯಾರಿ ಭಾಷಿಕರಾಗಿದ್ದು ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಹೆಸರು ಮಾಡಿರುವ ಹಲವಾರು ಲೇಖಕರು ಬ್ಯಾರಿಗಳೆಂಬುದು ಆಗಷ್ಟೇ ಅರಿವಾಗಿದ್ದು.

ಶಾಸಕರೂ, ಕನ್ನಡ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಪ್ರಾಧಿಕಾರದ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೂ ಆಗಿದ್ದ ಕವಿ ದಿ.ಬಿ.ಎ. ಇದ್ದಿನಬ್ಬ, ಬೊಳುವಾರು ಮೊಹಮ್ಮದ್ ಕುಂಞಿ, ಫಕೀರ್ ಮಹಮದ್ ಕಟ್ಟಾಡಿ, ಸಾರಾ ಅಬೂಬಕ್ಕರ್, ಅಬ್ದುಲ್ ರಶೀದ್, ಬಿ.ಎಂ. ಹನೀಫ್ ಬಿ.ಎಂ. ರಷೀದ್ ಮುಂತಾದ ಕನ್ನಡದ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಲೇಖಕರು ಬ್ಯಾರಿಗಳು. ಮಾಜಿ ಸಚಿವ ಬಿ.ಎ. ಮೊಹಿದ್ದೀನ್, ಶಾಸಕರೂ ದಿ.ಯು.ಟಿ. ಫರೀದ್, ದಿ. ಬಿ.ಎ. ಉಮರಬ್ಬ, ಮಾಜಿ ವಿಧಾನ ಪರಿಷತ್ ಸದಸ್ಯ ಬಿ.ಎ. ಹಸನಬ್ಬ, ಮಾಜಿ ಶಾಸಕ ಕೆ.ಎಂ. ಇಬ್ರಾಹಿಮ್, ಪ್ರಸ್ತುತ ಶಾಸಕರಾಗಿರುವ ಮೊಹಿದೀನ್ ಬಾವಾ, ಸಚಿವ ಯು.ಟಿ. ಖಾದರ್, ಬಿ.ಎಂ.ಫಾರೂಕ್ ಮುಂತಾದವರು ರಾಜಕೀಯ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಮಿಂಚಿದ ಬ್ಯಾರಿಗಳು. ಸಾ.ರಾ. ಅಬೂಬಕ್ಕರ್, ದಿ. ಅಹ್ಮದ್ ನೂರಿ, ದಿ. ಅಬ್ದುಲ್ ಅನ್ವರ್, ದಿ.ಡಾ|| ವಹಾಬ್ ದೊಡ್ಡಮನೆ, ಮುಂತಾದವರಲ್ಲದೆ, ಫಕ್ರುದ್ದೀನ್ ಇರುವೈಲ್, ಮುಹಮ್ಮದ್ ಕುಳಾಯಿ, ಹಂಝು ಮಲಾರ್, ಇಸ್ಕತ್ ಫಜೀರ್, ಮುಹಮ್ಮದ್ ಬಡ್ಡೂರು, ಟಿ.ಕೆ. ರಹೀಮ್, ಬಿ.ಎಂ.ಇಚ್ಚಂಗೋಡು, ಅಬ್ದುಲ್ ರಹಮಾನ್ ಕುತ್ತತ್ತೂರು, ಅಬ್ದುಲ್ ಖಾದರ್ ಕುತ್ತತ್ತೂರು, ಬಿ.ಎಂ. ಹನೀಫ್, ಬಿ.ಎ. ಮುಹಮ್ಮದಾಲಿ, ಮುಮ್ಮಾಜ್ ಬೇಗಮ್ ಮುಲ್ಕಿ, ಬಿ.ಎ. ಷಂಶುದ್ದೀನ್,

ಮುಂತಾದ ಬ್ಯಾರಿಗಳು ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಗುರುತಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಮಾಜಿ ವಿಧಾನ ಪರಿಷತ್ ಸದಸ್ಯ ಬಿ.ಎ. ಹಸನಬ್ಬ ಅವರು ಇತ್ತೀಚೆಗೆ 'ಆಪರೇಶನ್ ಮಾಂದಲ್ಪಟ್ಟಿ' ಎಂಬ ಕನ್ನಡ ಕಾದಂಬರಿ ಹಾಗೂ 'ಟೈಗರ್ಸ್ ಟ್ರಿಶರ್' ಇಂಗ್ಲೀಶ್ ಕಾದಂಬರಿಯನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸಿರುವುದನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಉಲ್ಲೇಖಿಸಬಹುದು.

ವ್ಯಾಪಾರಿ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ತಮ್ಮನ್ನು ತೊಡಗಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಬ್ಯಾರಿಗಳು ಕೂಲಿಗಳಾಗಿ, ಟ್ಯಾಕ್ಸಿ, ಆಟೋರಿಕ್ಷಾ, ಲಾರಿ, ಬಸ್ ಚಾಲಕರುಗಳಾಗಿ, ಮೆಕ್ಯಾನಿಕ್‌ಗಳಾಗಿ ವೃತ್ತಿ ಬದಲಾವಣೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಬಂದರು. ಇತ್ತೀಚೆಗೆ, ಅಂದರೆ ಕಳೆದ ಒಂದು ಒಂದೆರಡು ದಶಕಗಳಿಂದ ಶಿಕ್ಷಣದ ಮಹತ್ವವನ್ನು ಅರಿತುಕೊಂಡ ಬ್ಯಾರಿಗಳು ತಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ, ಅದರಲ್ಲೂ ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಒಳ್ಳೆಯ ಶಿಕ್ಷಣ ಕೊಡಿಸುವಲ್ಲಿ ವಿಶೇಷ ಆಸಕ್ತಿ ತೋರಲಾರಂಭಿಸಿದರು. ಹಿಂದೆ ಎಲ್ಲೋ ಅಲ್ಲೊಬ್ಬ ಇಲ್ಲೊಬ್ಬ ಪದವೀಧರರು ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದ ಬ್ಯಾರಿಗಳಲ್ಲಿ ಇಂದು ವಕೀಲರುಗಳಿದ್ದಾರೆ, ಉಪನ್ಯಾಸಕರಿದ್ದಾರೆ, ವೈದ್ಯರುಗಳಿದ್ದಾರೆ, ಇಂಜಿನಿಯರ್‌ಗಳಿದ್ದಾರೆ, ತಂತ್ರಜ್ಞರಿದ್ದಾರೆ, ಕಲಾವಿದರಿದ್ದಾರೆ, ಪತ್ರಕರ್ತರಿದ್ದಾರೆ... ಹೀಗೆ ಎಲ್ಲ ರಂಗಗಳಲ್ಲೂ ಬ್ಯಾರಿಗಳು ಬೆಳೆಯುತ್ತಾ ಬರುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳು ಕೂಡ ಈ ರಂಗಗಳಲ್ಲಿ ಪುರುಷರ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಸ್ಪರ್ಧಿಸುತ್ತಿರುವುದು ಗಮನಾರ್ಹ ಬೆಳವಣಿಗೆ. ಬ್ಯಾರಿ ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳಲ್ಲಿ ಕೂಡ ಡಾಕ್ಟರ್‌ಗಳಿದ್ದಾರೆ, ಇಂಜಿನಿಯರ್‌ಗಳಿದ್ದಾರೆ. ಲಾಯರುಗಳಿದ್ದಾರೆ. ಪ್ರಾಚಾರ್ಯರುಗಳಿದ್ದಾರೆ. ಉಪನ್ಯಾಸಕರುಗಳಿದ್ದಾರೆ. ತಂತ್ರಜ್ಞರಿದ್ದಾರೆ. ಮಾಧ್ಯಮಗಳಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ, ಫ್ಯಾಷನ್ ಲೋಕದಲ್ಲಿಯೂ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿರುವವರಿದ್ದಾರೆ. ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳಲ್ಲಿ ಸಾಮಾಜಿಕ ಕಾಳಜಿಯೂ ಕಾಣಿಸುತ್ತಿದ್ದು, ರಾಜಕೀಯಕ್ಕೂ ನಿಧಾನಕ್ಕೆ ಕಾಲಿಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

ಬ್ಯಾರಿ ಭಾಷಾ ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯ

ಶಿಕ್ಷಣದ ಕೊರತೆಯಿಂದಾಗಿ ಸಹಜವಾಗಿಯೇ ಬ್ಯಾರಿಗಳಲ್ಲಿ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಆಸಕ್ತಿ ಅಷ್ಟಾಗಿ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಒಂದಷ್ಟು ವಿದ್ಯೆ ಪಡೆದ ಕೆಲವೇ ಮಂದಿ ಮಾತ್ರ ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತಿ ತೋರಿದ್ದರು. ಅದರಲ್ಲೂ ಹೀಗೆ ಸಾಹಿತ್ಯ ಕೃಷಿ ಮಾಡಿದವರೆಲ್ಲರೂ ತಮ್ಮ ಪ್ರತಿಭೆಯನ್ನು ಧಾರ ಎರೆದದ್ದು ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯಕ್ಕೆ ಎಂಬುದು ಗಮನಾರ್ಹ. ಬ್ಯಾರಿ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಹಲವಷ್ಟು ಜನಪದ ಹಾಡುಗಳು, ಕಥೆಗಳು ಇದ್ದರೂ ಅವು ಕೂಡ ಕ್ರಮೇಣ ನೆನಪಿನಿಂದ ಮರೆಯಾಗುತ್ತಾ ಬಂದದ್ದು ವಿಪರ್ಯಾಸ. ಇದುವರೆಗೆ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಬರೆಯುತ್ತಿದ್ದ ಬ್ಯಾರಿ ಬರಹಗಾರರು ಇದೀಗ ಬ್ಯಾರಿ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಬರೆಯುವ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುತ್ತಿರುವುದು ಆಶಾದಾಯಕ ಬೆಳವಣಿಗೆ.

ಬ್ಯಾರಿ ಭಾಷೆ ಕೊಡವ, ತುಳು ಮುಂತಾದ ಭಾಷೆಗಳ ಹಾಗೆ ಅಥವಾ ಬಹುತೇಕ ಎಲ್ಲ ಭಾಷೆಗಳ ಹಾಗೆ ಬೇರೆ ಭಾಷೆಗಳ ಪದಗಳನ್ನು ಎರವಲು ಪಡೆದುಕೊಂಡಿದೆ. ಅರಬೀ, ಕನ್ನಡ, ತುಳು, ಮಲಯಾಳಂ, ಕೊಡವ ಪದಗಳು ಬ್ಯಾರಿಯಲ್ಲಿ ಸಾಕಷ್ಟು ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬರುತ್ತವೆ. ಕೆಲವು ತಮಿಳು ಪದಗಳೂ ಈ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಸೇರಿಕೊಂಡಿರುವುದು ವಿಶೇಷ. ಬ್ಯಾರಿ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಶೇಕಡಾ 50ಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚು ಪದಗಳು ತುಳುವಿನಿಂದ ಬಂದಿವೆ ಎಂಬುದು ಸುಶೀಲಾ ಉಪಾಧ್ಯಾಯ ಅವರ ಅಭಿಪ್ರಾಯ. ಆದರೆ, ತುಳು ಮತ್ತು ಬ್ಯಾರಿ ಭಾಷೆಗಳು ಒಂದೇ ಪ್ರದೇಶದ ಭಾಷೆಗಳಾಗಿದ್ದು, ಎರಡಕ್ಕೂ ಸಾವಿರ ವರ್ಷಗಳಿಗೂ ಹಿಂದಿನ ಇತಿಹಾಸ ಇರುವ ಕಾರಣ, ಬ್ಯಾರಿ ಭಾಷೆಗೆ ತುಳು ಪದಗಳು ಹೋಗಿವೆಯೋ, ತುಳು ಭಾಷೆಗೆ ಬ್ಯಾರಿ ಭಾಷೆಯ ಪದಗಳು ಹೋಗಿವೆಯೋ ಎಂದು ನಿಖರವಾಗಿ ಹೇಳಲಿಕ್ಕಾಗದು. ಎರಡೂ ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲಿ ಕೊಡು-ಕೊಳ್ಳುವ ಕೆಲಸ ಆಗಿರುವ ಸಾಧ್ಯತೆಯೇ ಹೆಚ್ಚು ಎನ್ನುವುದು ತಾರ್ಕಿಕವಾಗಿ ಸರಿ ಅನ್ನಿಸುತ್ತದೆ.

ಬ್ಯಾರಿ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಸ್ವತಂತ್ರ ಪದಗಳು ತುಂಬಾ ಇವೆ. ತಮಿಳು, ಮಲಯಾಳಂ, ಕನ್ನಡ, ಕೊಡವ ಮುಂತಾದ ಭಾಷೆಗಳ ಪದಗಳೂ ಬ್ಯಾರಿ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿವೆ. ಕನ್ನಡ ಮತ್ತು ತಮಿಳು ಭಾಷೆಗಳು ಬ್ಯಾರಿ ಭಾಷೆಗಿಂತ ಪುರಾತನವಾದವು. ಹಾಗಾಗಿ ಆ ಭಾಷೆಗಳಿಂದ ಪದಗಳು ಸೇರ್ಪಡೆಯಾಗಿರುವುದನ್ನು ಒಪ್ಪಬಹುದಾಗಿದೆ. ಆದರೆ, ಬ್ಯಾರಿ ಭಾಷೆಯ ಸಮಾನ ಕಾಲಘಟ್ಟದ ಮಲಯಾಳಂ ಅಥವಾ ಕೊಡವ ಭಾಷೆಗಳ ಪದಗಳು ಬ್ಯಾರಿಯಲ್ಲಿ ಸೇರ್ಪಡೆಯಾಗಿರುವ ಬಗ್ಗೆ ಅಥವಾ ಬ್ಯಾರಿ ಭಾಷೆಯಿಂದ ಈ ಪದಗಳು ಆ ಭಾಷೆಗಳಿಗೆ ಹೋಗಿದ್ದಿರಬಹುದಾದುದರ ಬಗ್ಗೆ ಇನ್ನಷ್ಟು ಸಂಶೋಧನೆಗಳು ಆಗಬೇಕಾದ ಅಗತ್ಯವಿದೆ.

ಎಲ್ಲ ಭಾಷೆಗಳೂ ಇತರ ಭಾಷೆಗಳಿಂದ ಪದಗಳನ್ನು ಎರವಲು ತೆಗೆದು ಕೊಳ್ಳುವುದು ಸಾಮಾನ್ಯ. ಭಾಷೆಯೊಂದರ ಬೆಳವಣಿಗೆಗೆ ಇದು ಅಗತ್ಯ ಕೂಡ. ಬಹಳಷ್ಟು ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಎರವಲು ಪದಗಳೇ ಮೂಲಪದಗಳಾಗಿ ಬಿಟ್ಟು, ಹಾಗೂ ಮೂಲ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಆ ಪದಗಳ ಬಳಕೆ ತೀರಾ ವಿರಳವಾದ ಉದಾಹರಣೆಗಳೂ ಇವೆ. ಉದಾ: ಇಲ್ಲಾಮೆ (ಕನ್ನಡ-ಇಲ್ಲದೇ) ಎಂಬ ಪದ ಬ್ಯಾರಿಯಲ್ಲಿ ಬಳಕೆಯಲ್ಲಿದ್ದು, ಇದು ಮೂಲತಃ ಕನ್ನಡದ ಪದವಾಗಿದೆ. ಆದರೆ, ಕನ್ನಡದವರಲ್ಲಿ ಈ ಪದದ ಬಳಕೆ ಇಲ್ಲವೇ ಇಲ್ಲ ಎನ್ನಬಹುದು. ಈಗಿನ ಸಾಮಾನ್ಯ ಕನ್ನಡ ನಿಘಂಟುಗಳಲ್ಲೂ ಈ ಪದ ಲಭ್ಯವಿಲ್ಲ. ಹೀಗೆ ಪದಗಳ ಮೂಲವನ್ನು ಅನ್ವೇಷಿಸುತ್ತಾ ಹೋದರೆ ನಂಬಲು ಅಸಾಧ್ಯವಾದ ವಿಷಯಗಳು ಸಾಕಷ್ಟು ಸಿಗಬಹುದು.

ತಮಿಳು, ತೆಲುಗು, ಕನ್ನಡ, ತುಳು ಹಾಗೂ ಮಲಯಾಳಂ ಭಾಷೆಗಳು ದ್ರಾವಿಡ ಭಾಷಾ ಪರಿವಾರಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ್ದು ಎಂಬ ಸಾಮಾನ್ಯ ನಂಬಿಕೆಯಿದೆ. ಇದನ್ನೇ ಪಂಚ ದ್ರಾವಿಡ ಭಾಷೆ ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ, ಡಾ|| ಉಪಾಧ್ಯಾಯ ಅವರು ಹೇಳುವ ಪ್ರಕಾರ ದ್ರಾವಿಡ ಭಾಷಾ ಕುಟುಂಬದಲ್ಲಿ ಬಿಹಾರ, ಅಸ್ಸಾಮ್ ಪ್ರದೇಶದ ಕುಡುಖ್ ಮಾಲ್ದೋ ಭಾಷೆಗಳು, ಉತ್ತರ ದ್ರಾವಿಡ ಭಾಷೆಗಳು, ಮಧ್ಯಪ್ರದೇಶ ಹಾಗೂ ಒರಿಸ್ಸಾ ಗುಡ್ಡಗಾಡು ಪ್ರದೇಶಗಳ ಕೊಲಾಮಿ, ಪಾರ್ಜಿ, ಕುಯಿ, ಗೋಂಡಿ, ನಾಯಕಿ, ಗದಬ, ಒಲ್ಲಾರಿ ಭಾಷೆಗಳು ಮಧ್ಯ ದ್ರಾವಿಡ ಭಾಷೆಗಳೆಂದು ಗುರುತಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿವೆ. ಹಾಗೆಯೇ ತಮಿಳು, ಕನ್ನಡ, ತೆಲುಗು, ಮಲಯಾಳಂ, ತುಳು ಭಾಷೆಗಳೊಂದಿಗೆ ಬ್ಯಾರಿ, ಕೊಡವ, ತೋಡ, ಕೋಟಿ, ಬಡಗ ಎಂಬ ಭಾಷೆಗಳು ಕೂಡ ದಕ್ಷಿಣ ದ್ರಾವಿಡ ಭಾಷಾ ಕುಟುಂಬಕ್ಕೆ ಸೇರಿವೆ. ಹೀಗಾಗಿ ಬ್ಯಾರಿ ಭಾಷೆ ಒಂದು ಸ್ವತಂತ್ರ ದ್ರಾವಿಡ ಭಾಷೆ ಎಂದು ಪೊ|| ಇಚ್ಛಂಗೋಡು, ಡಾ|| ಉಪಾಧ್ಯಾಯ, ಡಾ|| ಸುಶೀಲಾ ಉಪಾಧ್ಯಾಯ ಮುಂತಾದ ವಿದ್ವಾಂಸರು ಅಭಿಪ್ರಾಯಪಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ.

ಬ್ಯಾರಿ ಭಾಷೆ ಮಲಯಾಳಂ ಭಾಷೆಯ ಹಲವಾರು ಲಕ್ಷಣಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ಕಾರಣ ಇದು ಮಲಯಾಳಂ ಉಪಭಾಷೆ ಎಂದು ಕೆಲವರು ವಾದಿಸುತ್ತಾರೆ. ಬ್ಯಾರಿ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ತುಳು ಭಾಷಾ ಲಕ್ಷಣಗಳು ಕೂಡ ಕಂಡುಬರುವ ಕಾರಣ ಅದನ್ನು ತುಳುವಿನ ಉಪಭಾಷೆಯೆಂದೂ ಸಂದೇಹಿಸಬಹುದು. ಆದರೆ, ಬ್ಯಾರಿ ಭಾಷೆ ಇವೆರಡೂ ಭಾಷೆಗಳಿಗಿಂತ ಭಿನ್ನವಾಗಿದ್ದು, ಈ ಎರಡೂ ಭಾಷೆಗಳ ಕೆಲವು ಅಂಶಗಳನ್ನು ತನ್ನೊಳಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬೆಳೆದ ಸ್ವತಂತ್ರ ಭಾಷೆಯೆಂದು ಉಪಾಧ್ಯಾಯ ಅವರು ಗುರುತಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಯಾವುದೇ ಭಾಷೆ ತನ್ನ ಸುತ್ತಮುತ್ತಲಿನ ಭಾಷೆಗಳಿಂದ ಪ್ರಭಾವಿತವಾಗುವುದು ಸಹಜ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯೇ ಆಗಿದ್ದು, ಇದು ಎಲ್ಲ ಭಾಷೆಗಳಂತೆ ಬ್ಯಾರಿ ಭಾಷೆಗೂ ಅನ್ವಯವಾಗುತ್ತದೆ.

ತಮಿಳು ಭಾಷೆಯನ್ನು ಹೊರತುಪಡಿಸಿದರೆ, ದಕ್ಷಿಣದ ಬಹುತೇಕ ಪ್ರಮುಖ ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲಿ ಸಂಸ್ಕೃತ ಭಾಷೆಯ ಪ್ರಭಾವ ಇದೆ. ಆದರೆ, ಬ್ಯಾರಿ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ, ತಮಿಳು ಭಾಷೆಯ ಹಾಗೆ, ಸಂಸ್ಕೃತ ಪದಗಳ ಬಳಕೆ ಇಲ್ಲ. ಆದರೆ, ಕನ್ನಡ ಹಾಗೂ ಮಲಯಾಳಂ ಭಾಷೆಗಳಿಂದ ಎರವಲು ಪಡೆದ ಕೆಲವು ಪದಗಳು ಸಂಸ್ಕೃತಮೂಲದ್ದಾಗಿರುವ ಕಾರಣ ಅಂತಹ ಒಂದಷ್ಟು ಪದಗಳು ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಬಳಕೆಯಾಗುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ಕಾಣಬಹುದು.

ಪೊ|| ಬಿ.ಎಂ. ಇಚ್ಛಂಗೋಡು ಅವರ ಪ್ರಕಾರ, ಬ್ಯಾರಿ ಹಾಗೂ ತುಳು-ಬ್ಯಾರಿ ಹಾಗೂ ಮಲಯಾಳಂ ಭಾಷೆಗಳನ್ನು ಕೇಳುವಾಗ ಒಂದೇ ರೀತಿ

ಇದೆಯೆಂದು ಅನ್ನಿಸುತ್ತದಾದರೂ, ಈ ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದನ್ನು ಮಾತ್ರ ಬಲ್ಲವರಿಗೆ ಇನ್ನೊಂದು ಭಾಷೆ ಅರ್ಥವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅಂದರೆ, ಅಪ್ಪಟ ಮಲಯಾಳಿಗೆ ಅಪ್ಪಟ ಬ್ಯಾರಿಯ ಮಾತು ಅಥವಾ ಅಪ್ಪಟ ಬ್ಯಾರಿಗೆ ಅಪ್ಪಟ ತುಳುಭಾಷಿಕರ ಮಾತು ಅರ್ಥವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ, ಬ್ಯಾರಿ ಭಾಷೆಗೆ ತೀರಾ ಸಮೀಪ ಇರುವ ಬೋವಿ ಅಥವಾ ಮೋಯ ಮತ್ತು ತೀಯ ಭಾಷಿಕರಿಗೆ ಶೇಕಡಾ 80ರಷ್ಟು ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ. ಮೋಯ ಹಾಗೂ ತೀಯ ಭಾಷೆಗಳು ಬ್ಯಾರಿ ಭಾಷೆಗೆ ಹತ್ತಿರವಿದ್ದು, ಈ ಭಾಷೆಗಳನ್ನಾಡುವ ಜನರ ಸಂಖ್ಯೆ ಮಾತ್ರ ತೀರಾ ಕಡಿಮೆ ಹಾಗೂ ಇವರು ಯಾರೂ ಇಸ್ಲಾಮ್ ಧರ್ಮಾನುಯಾಯಿಗಳಲ್ಲ.

ಬ್ಯಾರಿ ಭಾಷೆ ಮಾತನಾಡುವವರಲ್ಲಿಯೂ ಸಾಕಷ್ಟು ವೈವಿಧ್ಯಗಳಿವೆ. ಹಲವಾರು ಪದಗಳು ಆಯಾ ಪ್ರದೇಶಕ್ಕೆ ಮಾತ್ರ ಸೀಮಿತವಾಗಿ ಬಳಸಲ್ಪಡುತ್ತವೆ. ಕೆಲವು ಪದಗಳ ಉಚ್ಚಾರಣೆಯಲ್ಲಿಯೂ ವೈವಿಧ್ಯಗಳಿವೆ. ಒಂದು ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡುವ ಕೆಲವು ಪದಗಳು ಇನ್ನೊಂದು ಪ್ರದೇಶದವರಿಗೆ ಅರ್ಥವೇ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲಿ ಅದಕ್ಕೆ ಬೇರೆಯೇ ಪದಗಳಿವೆ. ಇಂತಹ ವಿಭಿನ್ನತೆಗಳು ಬೇರೆ ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಇರುವುದಾದರೂ ಬ್ಯಾರಿ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಇದು ಸ್ವಲ್ಪ ಹೆಚ್ಚೇ ಇದೆ.

ಬ್ಯಾರಿ ಭಾಷೆಗೆ ತನ್ನದೇ ಆದ ಸ್ವತಂತ್ರ ಅಸ್ತಿತ್ವವಿದ್ದರೂ ಈ ಭಾಷೆಯ ಮೇಲೆ ಆದ ಪರಕೀಯ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ

ಒತ್ತಡದಿಂದಾಗಿ ಈ ಭಾಷೆ ಬೆಳೆಯಲು ಆಸ್ಪದ ಸಿಗದೆ 80ರ ದಶಕದವರೆಗೂ ಅದು ಜಡವಾಗಿ ಉಳಿದಿತ್ತು. ಈಗ ಈ ಭಾಷೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಜನರಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತಿ ಚಿಗುರಿ, ಬೆಳವಣಿಗೆಯ ಹಾದಿಯಲ್ಲಿ ಅದು ಮುನ್ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ.

ಸಾಹಿತ್ಯದ ವಿವಿಧ ಪ್ರಕಾರಗಳ ಕೃತಿಗಳು ಬ್ಯಾರಿ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಸಾಕಷ್ಟು ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಹೊರಬರುತ್ತಿರುವುದು ಒಂದು ಆಶಾದಾಯಕ ಬೆಳವಣಿಗೆ. ಕಥೆಗಳು, ಕವನಗಳು, ಕಾದಂಬರಿಗಳು ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ, ಮಕ್ಕಳ ಕಥೆಗಳು, ನಾಟಕ, ಮುಂತಾದ ಪ್ರಕಾರಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಬರಹಗಾರರು ತಮ್ಮನ್ನು ತೊಡಗಿಸಿ ಕೊಂಡಿರುವುದು ಉಲ್ಲೇಖಾರ್ಹ. ಪರಿಸರ, ವಿಜ್ಞಾನಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಪುಸ್ತಕಗಳ ರಚನೆಗೂ ಬರಹಗಾರರು ಮುಂದಾಗುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಸಾವಿರಾರು ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಬ್ಯಾರಿ ಹಾಡುಗಳ ಕ್ಯಾಸೆಟ್‌ಗಳು, ಸಿಡಿಗಳು ಹೊರಬಂದಿವೆಯಲ್ಲದೆ ಬ್ಯಾರಿ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ನಿಯತಕಾಲಿಕೆಗಳು ಕೂಡ ಪ್ರಕಟವಾಗುತ್ತಿವೆ ಎನ್ನುವುದು ಗಮನಾರ್ಹ.

ಸಂಸ್ಕೃತಿ, ಧರ್ಮ, ಕಲೆ, ವ್ಯಾಪಾರ, ಕೃಷಿ ಮುಂತಾದವುಗಳ ಆಧಾರದಲ್ಲಿ ಪರಿಶೀಲಿಸಿದಾಗ ಬ್ಯಾರಿ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿಸಮೃದ್ಧ ಶಬ್ದ ಭಂಡಾರವಿರುವುದು

ಕಂಡುಬಂದಿದೆ. ವಿವಿಧ ವೃತ್ತಿ ಕಸಬುಗಳು, ಹಬ್ಬ ಹರಿದಿನಗಳು, ನಂಬಿಕೆಗಳು, ಆಚರಣೆಗಳು, ಸಂಗೀತ, ಕಲೆಗಳು, ಆಟ, ವಿನೋದಗಳು ಎಲ್ಲವೂ ಬ್ಯಾರಿ ಶಬ್ದಸಂಪತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಸೇರಿಕೊಂಡಿವೆ.ಯಾವುದೇ ಭಾಷೆಗೆ ಸರಿಸಮಾನವಾಗಿ ನಿಲ್ಲಬಲ್ಲ ಬೃಹತ್ ಶಬ್ದ ಭಂಡಾರ ಬ್ಯಾರಿ ಭಾಷೆಯಲ್ಲೂ ಇದೆ ಎಂಬುವುದು ಇಲ್ಲಿ ಉಲ್ಲೇಖಾರ್ಹ. ಈ ಶಬ್ದ ಭಂಡಾರವನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸುವ ಮೂಲಕ, ದ್ರಾವಿಡ ಭಾಷೆಗಳ ತೌಲನಿಕ ಅಧ್ಯಯನಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗಬಹುದು.ಅಲ್ಲದೆ ಬ್ಯಾರಿ ಭಾಷೆಯ ಮೂಲರೂಪದ ಪುನರ್ ನಿರ್ಮಾಣ ಕೂಡ ಸಾಧ್ಯವಾಗಬಲ್ಲದು ಎಂಬುದು ಭಾಷಾ ತಜ್ಞರ ಅಭಿಮತ.ಇತ್ತೀಚೆಗಷ್ಟೇ ಹೊರಬಂದಿರುವ ಬ್ಯಾರಿ ಭಾಷಾ ನಿಘಂಟು ಈ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡಿದೆಯಾದರೂ ಕಾಲಮಿತಿಯ ಕಾರಣ ಅದು ಪೂರ್ಣವಾಗಿದೆಯೆಂದು ಹೇಳಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ.

ಒಂದು ಭಾಷೆಯಾಗಿ ಬ್ಯಾರಿ ಭಾಷೆ ತನ್ನದೇ ಆದ ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡದ ಮಹಾಪ್ರಾಣ ಅಕ್ಷರಗಳಿಲ್ಲ. ಆದರೆ, ಕನ್ನಡ ಸೇರಿದಂತೆ ಇತರ ಭಾಷೆಗಳ ಹಲವಾರು ಪದಗಳನ್ನು ಎರವಲು ಪಡೆದುಕೊಂಡಿರುವ ಕಾರಣ, ಮಹಾಪ್ರಾಣಾಕ್ಷರಗಳನ್ನು ಅದೇ ರೀತಿ ಉಚ್ಚರಿಸಬೇಕಾದ ಅನಿವಾರ್ಯತೆ ಇದೆ. ಹಲವಾರು ಪದಗಳು ಬ್ಯಾರೀಕರಣಗೊಂಡಿದ್ದೂ ಇದೆ. ಉದಾ: ಕನ್ನಡದ ಜೀರ್ಣ ಬ್ಯಾರಿಯಲ್ಲಿ ಜೀರ್ನ ಆಗಿದ್ದರೆ, ನೇರಳೆ ಎನ್ನುವುದು ನೇರಲೆ ಆಗಿದೆ. ಇಂಗ್ಲೀಶ್ ಭಾಷೆಯ ಕೆಲವು ಪದಗಳು ಕೂಡ ಬ್ಯಾರೀಕರಣಗೊಂಡಿವೆ. ಸ್ಕೂಲ್ ಎಂಬುದು ಇಸ್ಕೂಲ್, ಬುಕ್ ಎಂಬುದು ಬೂಕು ಎಂಬುದಾಗಿ ಬದಲಾವಣೆಗೊಂಡು ಬಳಕೆಯಲ್ಲಿವೆ. ತಾಂತ್ರಿಕ ಪದಗಳಿಗೆ ಪರ್ಯಾಯವಾಗಿ ಬ್ಯಾರಿ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಪದಗಳು ಬಹಳ ಕಡಿಮೆ.ಈ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಲಿಖಿತ ಸಾಹಿತ್ಯ ಇಲ್ಲದಿದ್ದದ್ದು ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ಎನ್ನಬಹುದು.

ಬ್ಯಾರಿಗಳು ಇಸ್ಲಾಮ್ ಧರ್ಮಾನುಯಾಯಿಗಳಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಸಹಜ ವಾಗಿಯೇ ಅರಬೀ ಭಾಷೆಯ ಪ್ರಭಾವ ಬ್ಯಾರಿ ಭಾಷೆಯ ಮೇಲೆ ಆಗಿದೆ. ಧಾರ್ಮಿಕ ಆಚರಣೆ, ವಿಧಿವಿಧಾನಗಳೆಲ್ಲವೂ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಅರಬಿ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಆಗುವ ಕಾರಣ, ಇದಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಪದಗಳು ಬಹುತೇಕ ಅರಬೀ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಇವೆ. ಕೆಲವು ಪದಗಳು ಕೂಡ ಬ್ಯಾರೀಕರಣಗೊಂಡಿವೆ. ಹಾಗೆಯೇ ಆಡಳಿತಾತ್ಮಕವಾಗಿ ಬಳಸಲ್ಪಡುವ ಪರ್ಷಿಯನ್ ಭಾಷಾ ಪದಗಳು ಕೂಡ ಬ್ಯಾರಿ ಭಾಷೆಯದ್ದೇ ಆಗಿ ಬಳಕೆಯಾಗುತ್ತಿವೆ. ಸಾನ್, ಪಿಂಚಾನ್, ಗುಬ್ಬಾಸ್, ಪತ್ತಿರ್, ಸೈಂತಾನ್ ಮುಂತಾದ ಅರಬೀ ಮೂಲದ ಪದಗಳು ಬ್ಯಾರಿ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಧಾರಾಳವಾಗಿ ಬಳಸಲ್ಪಡುತ್ತಿವೆ.

ಬ್ಯಾರಿ ಭಾಷೆ ತನ್ನ ವಿಶಿಷ್ಟ ಪ್ರಯೋಗ ವಿಧಾನದ ಮೂಲಕ ತನ್ನ ಸ್ವಂತಿಕೆಯನ್ನು ಇಂದಿಗೂ ಉಳಿಸಿಕೊಂಡಿದೆ. ಕೆಲವು ಅರಬೀ ಪದಗಳನ್ನು ಬ್ಯಾರಿ ಭಾಷೆ ಎರವಲು ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದೆಯಾದರೂ ಬ್ಯಾರಿಗಳ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಮೇಲೆ ಅದು ಹೆಚ್ಚಿನ ಪ್ರಭಾವ ಬೀರಿಲ್ಲ. ಧರ್ಮಾಧಾರಿತವಾಗಿ, ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಭಾಗವಾಗಿ ಅರಬೀ ಪದಗಳು ಬ್ಯಾರಿ ಭಾಷೆಗೆ ನೆರವಾಗಿವೆ. ವ್ಯಾಪಾರೀ ವರ್ಗವಾಗಿ ಬಂದ ಅರಬರಿಂದ ಬ್ಯಾರಿಗಳೊಂದಿಗೆ ವ್ಯಾವಹಾರಿಕ ಸಂಪರ್ಕ ಬೆಳೆದಿರುವುದು ಸಹಜ. ಬ್ಯಾರಿ ಭಾಷೆಯ ಮೇಲೆ ಇಸ್ಲಾಮ್ ಧರ್ಮಾಧಾರಿತ ಅರಬಿ ಪದಗಳ ಪ್ರಭಾವ ಉಂಟಾಗಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನಿರಾಕರಿಸಲಾಗದು. ಇಸ್ಲಾಮ್ ಧರ್ಮಾಧಾರಿತ ಅರಬೀ ಪದಗಳ ಜೊತೆಗೆ, ತಮಿಳು, ತುಳು, ಮಲೆಯಾಳ, ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆಗಳ ಕೆಲವು ಪದಗಳು ಸೇರಿಕೊಂಡು ಬ್ಯಾರಿ ಭಾಷೆ ಸಮೃದ್ಧವಾಗಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತಿದೆ.

ತುಳು, ಕೊಡವ ಭಾಷೆಗಳ ಹಾಗೆ ಬ್ಯಾರಿ ಭಾಷೆ ಕೂಡ ಕನ್ನಡವನ್ನು ತನ್ನ ಲಿಪಿಯನ್ನಾಗಿ ಬಳಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದೆ. ಆದರೆ ಬ್ಯಾರಿ ಭಾಷೆಗೂ ಅದರದೇ ಆದ ಸ್ವತಂತ್ರ ಲಿಪಿ ಇತ್ತು ಎಂಬುದಾಗಿ ಹೇಳಲಾಗುತ್ತಿದ್ದು, ಬಟ್ಟೆಬರಹ ಎಂಬ ಹೆಸರಿನ ಈ ಲಿಪಿಯಲ್ಲಿ ಬರೆದುದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಪತ್ರಗಳು ಲಭ್ಯವಿದ್ದರೂ ಈ ಲಿಪಿಯ ಬಳಕೆಯ ಬಗ್ಗೆಯಾಗಲಿ, ಈ ಲಿಪಿಯನ್ನು ಬಳಸಿ ಸಾಹಿತ್ಯ ರಚನೆಯಾದುದರ ಬಗ್ಗೆಯಾಗಲಿ ಯಾವುದೇ ಮಾಹಿತಿ ಇಲ್ಲ.

ಭಾಷೆಯ ಬೆಳವಣಿಗೆಗೆ ಎರವಲು ಪದಗಳು ಸಹಾಯಕ. ಹೀಗೆ ಎರವಲು ಪದಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡಾಗ ಧ್ವನಿಮಾ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮತ್ತು ಉಚ್ಚಾರ ಕೂಡಾ ಬದಲಾಗುತ್ತದೆ. ಧ್ವನಿಮಾ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಬೇಕಾದ ಹಾಗೆ ಹೊಂದಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಎಲ್ಲ ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲೂ ಇರುವ ಸಾಮಾನ್ಯ ಗುಣವಾಗಿದೆ. ಬ್ಯಾರಿ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿರುವ ಈ ಗುಣದಿಂದಾಗಿಯೇ ಈ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಹಲವಾರು ಪ್ರಬೇಧಗಳು ಹುಟ್ಟಿಕೊಂಡಿವೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಪ್ರಾದೇಶಿಕ ಭಾಷೆಗಳ ಪ್ರಭಾವವೂ ಕಾರಣವಾಗಿದೆ.

ಬ್ಯಾರಿ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ 'ನ' ಎಂಬ ಅಕ್ಷರ ಹೆಚ್ಚು ಬಳಕೆಯಲ್ಲಿದೆ. ಇದು ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲ. ಆದರೆ, ಕೊಡವ ಮತ್ತು ಮಲಯಾಳಂ ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲಿ ಇದರ ಪ್ರಯೋಗವಿದೆ. ಇದು ನ ಅಕ್ಷರಕ್ಕೆ ಹತ್ತಿರವಾಗಿದ್ದರೂ (ಅಂತೆ ಕಂತೆ ಎಂದು ಹೇಳುವಾಗ ಬರುವ 'ಂ' ಉಚ್ಚಾರ) ಅದಕ್ಕಿಂತ ವಿಭಿನ್ನವಾದ ಅಕ್ಷರ. ಹಾಗೆಯೇ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಬಹುಶಃ ವಾಚ್ಯವು ಎನ್ನುವ ಪದದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಬಳಕೆಯಾಗುವ 'ಜ' ಅಕ್ಷರ ಬ್ಯಾರಿ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಬಳಕೆಯಾಗುತ್ತದೆ.

ದಕ್ಷಿಣ ಕನ್ನಡ ಜಿಲ್ಲೆ ಬ್ಯಾರಿ ಭಾಷೆಯ ಮೂಲ ಸ್ಥಳವಾದ ಕಾರಣ ತುಳು ಹಾಗೂ ಕನ್ನಡದ ಪ್ರಭಾವ ಅದರ ಮೇಲೆ ಆದುದನ್ನು ಅರ್ಥಮಾಡಿ

ಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಹಾಗೆಯೇ ಕೇರಳ ನೆರೆಯ ರಾಜ್ಯವಾದ ಕಾರಣ ಮತ್ತು ಧಾರ್ಮಿಕ ಕಾರ್ಯಗಳಿಗೆ ಇಲ್ಲಿನ ಎಲ್ಲ ಬ್ಯಾರಿಗಳೂ ಕೇರಳೀಯರನ್ನೇ ಆಶ್ರಯಿಸಿದ್ದಿದ್ದರ ಕಾರಣ ಮಲಯಾಳಂನ ಪ್ರಭಾವವೂ ಸಹಜವೇ. ಕೊಡಗು ಜಿಲ್ಲೆ ನೆರೆಯ ಜಿಲ್ಲೆಯೇ ಆಗಿದ್ದರೂ ಬ್ಯಾರಿಗಳ ಮೇಲೆ ಅದರ ಪ್ರಭಾವ ಬೀಳುವ ಸಾಧ್ಯತೆ ಬಹಳ ಕಡಿಮೆ. ಹಾಗಿದ್ದರೂ ಕೊಡವ ಮತ್ತು ಬ್ಯಾರಿ ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರವೇ ಬಳಕೆಯಲ್ಲಿರುವ ಒಟ್ರಾಸಿ, ಪಿರಾಂಡ್, ಪೀರೆ, ಪೆರಡಿ, ತುಪ್ಪುನೀರ್, ಇಕ್ಕು, ಉಂಬುಳು, ಅರ್ಗೀಸ್, ಸುರೂಲ್ ಹೀಗೆ ಸುಮಾರು 200ಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚು ಪದಗಳನ್ನು ಗುರುತಿಸಲಾಗಿದ್ದು, ಈ ಎರಡು ಭಾಷೆಗಳ ನಡುವಿನ ಸಾಮ್ಯತೆಗೆ ಕಾರಣಗಳನ್ನು ಕಂಡುಹಿಡಿಯುವ ನಿಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡಬೇಕಾದ ಆಗತ್ಯವಿದೆ.

ಇನ್ನೂ ವಿಶೇಷವೆಂದರೆ, ದೂರದ ತಮಿಳುನಾಡಿನ ತಮಿಳು ಭಾಷೆಯ ಪದಗಳೂ (ಉದಾ: ತನ್ನಿ=ನೀರು) ಬ್ಯಾರಿ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಸೇರಿಕೊಂಡಿರುವುದು. ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ಬ್ರಿಟಿಷರ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅವಿಭಜಿತ ದಕ್ಷಿಣ ಕನ್ನಡ ಜಿಲ್ಲೆ ಮದರಾಸ್ ಪ್ರೆಸಿಡೆನ್ಸಿಗೆ ಸೇರಿದ್ದು ಎಂದು ಹೇಳಬಹುದಾದರೂ, ಅಂತಹ ಭಾಷಾ ಸಂಬಂಧ ಬೆಳೆದಿದ್ದ ಕುರುಹುಗಳು ಮಾತ್ರ ದೊರಕುತ್ತಿಲ್ಲ. ಕೇಳುವಾಗ ಮಲಯಾಳಿ ಭಾಷೆಯಂತೆ ಭಾಸವಾಗುವ ಬ್ಯಾರಿ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ತಮಿಳು ಪದಗಳು ಹೆಚ್ಚಿಗೇ ಇವೆ. ಕೇರಳ ನೆರೆಯ ರಾಜ್ಯವಾಗಿದ್ದು, ಧಾರ್ಮಿಕ, ವ್ಯಾಪಕಾರಿಕ ಹಾಗೂ ಮದುವೆ ಸಂಬಂಧಗಳ ಕಾರಣ ಮಲಯಾಳ ಪದಗಳ ಸೇರ್ಪಡೆ ವಿಶೇಷವಲ್ಲ; ಆದರೆ, ಅಂತಹ ಯಾವುದೇ ಸಂಬಂಧ ಇಲ್ಲದ ತಮಿಳು ಭಾಷೆಯ ಪ್ರಭಾವ ಬ್ಯಾರಿ ಭಾಷೆಯ ಮೇಲೆ ಆಗಿರುವುದು ಮಾತ್ರ ಆಶ್ಚರ್ಯ! ಕನ್ನಡ, ಮಲಯಾಳಂ, ತೆಲುಗು ಮುಂತಾದ ದಕ್ಷಿಣ ಭಾರತದ ಅಥವಾ ಭಾರತದ ಇನ್ನಾವುದೇ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಬಳಸದ ಕೆಲವು ಪದಗಳು ತಮಿಳು ಮತ್ತು ಬ್ಯಾರಿ ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲಿವೆ ಎನ್ನುವುದು ಕೂಡ ಸಂಶೋಧನೆಗೆ ಯೋಗ್ಯವಾದ ವಿಷಯ.

ಮೂಲತಃ ಬ್ಯಾರಿಗಳು ವ್ಯಾಪಾರಿಗಳಾಗಿದ್ದ ಕಾರಣದಿಂದಲೋ ಏನೋ, ಸಾಹಿತ್ಯದ ಕಡೆಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಗಮನ ತೋರಿಸಿರುವ ಕುರುಹುಗಳಿಲ್ಲ. ಮಾಪಿಳ್ಳಾ ಪಾಟ್‌ಗಳ ಧಾಟಿಯ ಹಾಗೂ ಅರಬ್ ಮಲಯಾಳ ಎಂದು ಕರೆಯಲಾಗುವ ಭಾಷೆಯ ಜಾನಪದ ಹಾಡುಗಳು (ಮೊಹಿದ್ದೀನ್ ಮಾಲೆ, ಬದರ್ ಮಾಲೆ ಇತ್ಯಾದಿ) ಹಾಗೂ ಒಂದಷ್ಟು ಕಥೆಗಳಲ್ಲದೆ, ನುಡಿಕಟ್ಟುಗಳು ಗಾದೆಗಳು ಹಾಗೂ ಒಗಟುಗಳು ಕೂಡ ಬ್ಯಾರಿ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿವೆ. ಆದರೆ ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಬಹಳಷ್ಟು ಕನ್ನಡ, ಮಲಯಾಳಂ, ತುಳು ಮತ್ತಿತರ ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಇರುವ ಕಾರಣ

ಇವು ಮೂಲತಃ ಬ್ಯಾರಿ ಭಾಷೆಯದ್ದೇ ಎಂದು ನಿರೂಪಿಸುವುದು ಕಷ್ಟ.

ಬ್ಯಾರಿ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಪ್ರಾದೇಶಿಕ ವೈವಿಧ್ಯಗಳಿವೆ. ಕಾಸರಗೋಡು ಹಾಗೂ ಕರ್ನಾಟಕದ ಗಡಿಭಾಗವಾದ ಮಂಜೇಶ್ವರದವರೆಗೆ, ಸುಳ್ಯ ಭಾಗದಲ್ಲಿ, ಪುತ್ತೂರು ಸುತ್ತಮುತ್ತ, ಮಂಗಳೂರು ಕೇಂದ್ರ, ಉಳ್ಳಾಲ ಪ್ರದೇಶ, ಮಂಗಳೂರಿನಿಂದ ಪುತ್ತೂರುವರೆಗಿನ ಪ್ರದೇಶ, ವಿಟ್ಟ, ಕುಂದಾಪುರ, ಸುರತ್ಕಲ್... ಹೀಗೆ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡುವ ಬ್ಯಾರಿಗಳನ್ನು ಕಾಣಬಹುದಾಗಿದೆ. ಪದಗಳಲ್ಲಿ ವ್ಯತ್ಯಾಸ, ಉಚ್ಚಾರಣೆಯಲ್ಲಿ ವ್ಯತ್ಯಾಸ, ಬೇರೆ ಭಾಷೆಗಳ ಎರವಲು ಪದಗಳ ಬಳಕೆ ಹೀಗೆ ಹಲವಾರು ಕಾರಣಗಳಿಂದ ಇಂತಹ ವೈವಿಧ್ಯ ಉಂಟಾಗಿದ್ದು, ಇದು ಬ್ಯಾರಿ ಭಾಷೆಗೆ ಮಾತ್ರ ಸೀಮಿತವೇನೂ ಅಲ್ಲ. ಭಾಷಾ ತಜ್ಞರ ಪ್ರಕಾರ 25ರಿಂದ 30 ಕಿ.ಮೀ. ದೂರಕ್ಕೆ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಬದಲಾವಣೆ ಕಾಣುತ್ತದೆ.

ಬ್ಯಾರಿ ಮಾತೃಭಾಷೆಯವರಾಗಿದ್ದು ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಸಾಹಿತ್ಯ ಕೃಷಿ ಮಾಡಿದವರು ಹಾಗೂ ಮಾಡುತ್ತಿರುವವರು ಬ್ಯಾರಿ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಬರೆಯುತ್ತಿರುವುದು ಕಡಿಮೆ. ಕೆಲವರಂತೂ ಬ್ಯಾರಿ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದೂ ಕೃತಿ ರಚಿಸಿದವರಲ್ಲ. ಹೀಗೆ ಬ್ಯಾರಿ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಕೃತಿ ರಚನೆ ಮಾಡಲು ಮುಂದಾಗದಿರಲು ಕಾರಣಗಳಿವೆ. ಒಂದನೆಯದಾಗಿ ಬ್ಯಾರಿ ಭಾಷೆಗೆ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಲಿಪಿ ಇಲ್ಲ. ಎರಡನೆಯದಾಗಿ ಓದುಗರ ಸಂಖ್ಯೆ ಸೀಮಿತವಾಗಿರುವುದು. ಮೂರನೆಯದು ಓದುಗರನ್ನು ಮುಟ್ಟುವ ಸಾಧ್ಯತೆ ಕಡಿಮೆ ಎಂಬುದು.

ಬ್ಯಾರಿ ಸಾಹಿತ್ಯ

ಬ್ಯಾರಿಗಳು ಇಸ್ಲಾಮ್ ಧರ್ಮಾನುಯಾಯಿಗಳಾಗಿದ್ದು ಅವರ ಸಂಸ್ಕೃತಿ, ಆಚಾರಗಳು ವಿಶಿಷ್ಟವಾಗಿವೆ. ಸುಮಾರು ಒಂದೂವರೆ ಸಾವಿರ ವರ್ಷಗಳ ಇತಿಹಾಸವಿರುವ ಬ್ಯಾರಿ ಭಾಷೆ ಆಡುಭಾಷೆಯಾಗಿ ಉಳಿದುದರಿಂದ ಹಾಗೂ ಅದರಲ್ಲಿ ಲಿಖಿತ ಸಾಹಿತ್ಯ ಬೆಳೆಯದಿದ್ದುದರಿಂದ ಕಳೆದ ಶತಮಾನದ ಆರಂಭದವರೆಗೂ ಈ ಭಾಷೆಯ ಬೆಳವಣಿಗೆ ಕುಂಠಿತವಾಗಿತ್ತು. ಆದರೆ ಬ್ಯಾರಿ ಭಾಷೆಯಲ್ಲೂ ಜನಪದ ಸಾಹಿತ್ಯ ಇತ್ತೆಂಬುದನ್ನು ಸಂಶೋಧಕಿ ಡಾ. ಸುಶೀಲಾ ಉಪಾಧ್ಯಾಯ ಅವರು ಸಂಗ್ರಹಿಸಿದ ಜನಪದ ಕತೆಗಳು ನಿರೂಪಿಸುತ್ತವೆ (ಬ್ಯಾರಿ ಭಾಷೆ-ಡಾ.ಸುಶೀಲಾ ಉಪಾಧ್ಯಾಯ). ಬ್ಯಾರಿ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಸಮೃದ್ಧವಾಗಿ ಇದ್ದಿರಬಹುದಾದ ಜನಪದ ಸಾಹಿತ್ಯ ರಚನೆಗಳು ಬಾಯ್ಪರೆಯಾಗಿ ಬೆಳೆದು ಬಂದ ಕಾರಣ ಲಿಖಿತ ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ಕೊರತೆಯುಂಟಾಗಿರಬಹುದಾಗಿದ್ದು,

ಬಹುತೇಕ ಜನಪದ ಕಥೆಗಳು, ಹಾಡುಗಳುಕಾಲಕ್ರಮೇಣ ಕಣ್ಮರೆಯಾಗುತ್ತಾ ಬಂದವು.ಹೀಗಾಗಿ ಲಿಖಿತ ಸಾಹಿತ್ಯವಿಲ್ಲದ ಬ್ಯಾರಿಭಾಷೆ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಕಾಣದೆ ಸಹಜವಾಗಿಯೇ ಮೂಲೆಗುಂಪಾಗಿತ್ತು.

ಬ್ಯಾರಿಗಳ ಮೇಲೆ ಇಸ್ಲಾಮ್ ಧಾರ್ಮಿಕ ಪ್ರಭಾವ ಕೇರಳದಿಂದಲೇ ಆಗಿರುವುದರಿಂದ ಮತ್ತು ಬ್ಯಾರಿಗಳು ಧರ್ಮಾಧ್ಯಯನಕ್ಕೆ ಕೇರಳವನ್ನೇ ಬಹುತೇಕ ಅವಲಂಬಿಸಿರುವುದರಿಂದ ಅವರಾಡುವ ಬ್ಯಾರಿ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಪದೋಚ್ಚಾರಗಳಲ್ಲಿ ಮಲಯಾಳಂನೊಂದಿಗೆ ಸಮಾನತೆ ಕಂಡುಬರುತ್ತಿದೆ. ಒಂದು ಪ್ರದೇಶದಿಂದ ಇನ್ನೊಂದು ಪ್ರದೇಶಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ನೆಲೆನಿಂತ ಬ್ಯಾರಿಗಳು ಬಹಳ. ಇವರೆಲ್ಲರ ಆಡುಮಾತುಗಳ ವೈವಿಧ್ಯಗಳ ಸಮ್ಮಿಶ್ರಣದ ಕಾರಣ ಎಲ್ಲ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದೇ ರೀತಿಯ ಭಾಷೆಯ ಬಳಕೆ ಕಾಣಿಸಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಭಾಷೆ ನಿಂತ ನೀರಲ್ಲದ ಕಾರಣ ಇಂತಹ ಬೆಳವಣಿಗೆ ಸಹಜ. ಹಾಗಾಗಿ ಬ್ಯಾರಿ ಕೇವಲ ಭಾಷೆ ಮಾತ್ರವಲ್ಲ, ಅದು ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಹಾಗೂ ಭಾಷೆಯ ಸಮ್ಮಿಳನ.

ಸುಮಾರು ಸಾವಿರದ ಐನೂರು ವರ್ಷಗಳ ಪ್ರಾಚೀನತೆಯಿರುವ ಬ್ಯಾರಿ ಭಾಷೆ ಈ ದೀರ್ಘ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ಆಡುಭಾಷೆಯಾಗಿ ಉಳಿದುದರಿಂದ ಈ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಹಾಸುಹೊಕ್ಕಾಗಿದ್ದ ಮತ್ತು ಮೌಖಿಕ ರೂಪದಲ್ಲಿದ್ದ ಅಪಾರ ಜನಪದ ಸಾಹಿತ್ಯ ಸಂಪತ್ತು ದಾಖಲೀಕರಣಗೊಳ್ಳದೆ ನಶಿಸಿಹೋಗಿವೆ. ಈ ಜನಪದ ಸಂಪತ್ತಿನೊಂದಿಗೆ ಈ ಭಾಷೆಯ ಅಪಾರ ಶಬ್ದ ಸಂಪತ್ತೂ ಕಣ್ಮರೆಯಾಗಿದೆ. ಬ್ಯಾರಿಗಳು ಶತಮಾನಗಳಿಂದ ಬಳಸುತ್ತಾ ಬರುತ್ತಿದ್ದ ಹಲವಾರು ವಸ್ತುಗಳು, ಆಭರಣಗಳು, ಉಡುಗೆ ತೊಡುಗೆಗಳು, ಗೃಹೋಪಯೋಗಿ ಸಲಕರಣೆಗಳು, ಕೃಷಿ ಸಲಕರಣೆಗಳು, ಆಹಾರ ಮತ್ತು ತಿಂಡಿ ತಿನಿಸುಗಳು ಬಹಳಷ್ಟು ಕಣ್ಮರೆಯಾಗಿವೆ. ಹಾಗಾಗಿ ಅವುಗಳ ಹೆಸರುಗಳು ಕೂಡ ನೆನಪಿನಿಂದ ಮರೆಯಾಗುತ್ತಿವೆ. ಅಲ್ಲದೆ, ಬ್ಯಾರಿ ಸಮುದಾಯದಲ್ಲಿದ್ದ ಹಲವಾರು ಸಂಪ್ರದಾಯಗಳು, ಆಚರಣೆಗಳು, ವಿಧಿವಿಧಾನಗಳಲ್ಲಿ ಬಹುಪಾಲು ಇಂದು ಚಾಲ್ತಿಯಲ್ಲಿಲ್ಲ. ಈ ಕಾರಣದಿಂದ ಅವುಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಬಹುಪಾಲು ಶಬ್ದಗಳು ಕೂಡ ಕಾಲಚಕ್ರದಡಿಯಲ್ಲಿ ಸಿಲುಕಿ ನಾಶವಾಗಿವೆ. ಇದರೊಂದಿಗೆ ಇತರ ಭಾಷೆಗಳ, ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಮಲಯಾಳಂನ ಸವಾರಿ ಮತ್ತು ಪ್ರಭಾವ ಹಾಗೆಯೇ ಆಧುನಿಕತೆಯ ವ್ಯಾಮೋಹ, ನಗರೀಕರಣದ ಪ್ರಭಾವ, ಮಾತೃಭಾಷೆಯ ಬಗೆಗಿನ ನಿರ್ಲಕ್ಷ್ಯ- ಈ ಭಾಷೆಯಮೂಲ ಶಬ್ದಗಳ ಕಣ್ಮರೆಗೆ ಕಾರಣವಾಗಿರುವುದನ್ನು ಗಮನಿಸಬೇಕು. ಹಾಗಾಗಿ, ಇಂದಿನ ಮತ್ತು ಮುಂದಿನ ಪೀಳಿಗೆಗೆ ಬ್ಯಾರಿ ಭಾಷಾ ಸಂಪತ್ತಿನ ಶಬ್ದ ಭಂಡಾರವನ್ನು ಕಾಪಿಡುವ ಕೆಲಸ ಆಗಬೇಕು.

ಒಂದು ಭಾಷೆಯ ಬೆಳವಣಿಗೆಗೆ ಸಾಹಿತ್ಯ ಹೇಗೆ ಪೂರಕವೋ, ಸಾಹಿತ್ಯದ ಬೆಳವಣಿಗೆಗೂ ಭಾಷೆ ಅಷ್ಟೇ ಪೂರಕ. ಯಾವುದೇ ಭಾಷೆ ನಿಂತ ನೀರಿನಂತಾದರೆ ಅದು ಸತ್ತಹೀನವಾಗಿ ಬಿಡುತ್ತದೆ. ಭಾಷೆಯ ಬೆಳವಣಿಗೆ ಅದರ ಬಳಕೆಯ ಮೇಲೂ ಅವಲಂಬಿತವಾಗಿದೆ. ಬಳಕೆ ಎಂಬುದು ಮಾತನಾಡುವ ಕ್ರಿಯೆಗೆ ಮಾತ್ರವಲ್ಲ, ಸಾಹಿತ್ಯಕ್ಕೂ ಅನ್ವಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಸಾಹಿತ್ಯದ ಯಾವುದೇ ಪ್ರಕಾರದಲ್ಲಿಯಾದರೂ ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚು ಕೃತಿಗಳು ಬರುತ್ತಿದ್ದಲ್ಲಿ ಓದುಗರ ಮೂಲಕ ಭಾಷೆಯ ಬಳಕೆ ಹೆಚ್ಚಾಗುತ್ತದೆ. ಬೇಡಿಕೆ ಹೆಚ್ಚಿದ್ದರೆ ಹೇಗೆ ಸರಕುಗಳು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಮಾರಾಟವಾಗುತ್ತವೆಯೋ ಹಾಗೆಯೇ ಬಳಕೆ ಹೆಚ್ಚಾದಷ್ಟೂ ಭಾಷೆಯ ಮೌಲ್ಯ ಹೆಚ್ಚುತ್ತದೆ, ಉತ್ತಮ ಕೃತಿಗಳು ಹೊರಬರುತ್ತವೆ, ಭಾಷೆಯ ಬೆಳವಣಿಗೆಗೆ ಸಹಾಯವಾಗುತ್ತದೆ.

ಬ್ಯಾರಿ ಭಾಷೆಯ ಸಾಹಿತ್ಯ ಬೆಳವಣಿಗೆಯ ಕಡೆ ಗಮನ ಹರಿಸಿದಾಗ ಇದು ನಮಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಬ್ಯಾರಿ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಜಾನಪದ ಸಾಹಿತ್ಯ ವಿಪುಲವಾಗಿತ್ತು. ಆದರೆ, ಅಕ್ಷರಜ್ಞಾನ ಇಲ್ಲದ ಹಿಂದಿನ ಕಾಲದ ಬ್ಯಾರಿಗಳಿಂದ ಇವು ಯಾವುವೂ ಲಿಖಿತವಾಗಿ ದಾಖಲಾಗಲಿಲ್ಲ. ಬಾಯಿಂದ ಬಾಯಿಗೆ ಹರಿದು ಬಂದ ಹಾಡುಗಳು, ಕಥೆಗಳು, ಜೋಗುಳ ಗೀತೆಗಳು, ಮದುವೆ ಮುಂತಾದ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಹಾಡಲಾಗುತ್ತಿದ್ದ ಹಾಡುಗಳು ಇತ್ಯಾದಿಗಳೆಲ್ಲ ಕಾಲ ಕಳೆಯುತ್ತಾ ಬಂದಂತೆ ಜನರ ಮನದಿಂದ ಮಾಸತೊಡಗಿದವು. ಎಲ್ಲೋ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಒಂದಿಬ್ಬರು ವಯಸ್ಸಾದ ತಾಯಂದಿರು, ಅಜ್ಜಂದಿರ ನೆನಪಿನ ಬುತ್ತಿಗಳನ್ನು ಕೆದಕುವ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿದಾಗ ಇಂತಹ ಒಂದಷ್ಟು ಸಾಹಿತ್ಯ ಹೊರಬರಬಹುದೇನೋ. ಇಂಥವರ ಸಂಖ್ಯೆಯೂ ಕಡಿಮೆಯಾಗುತ್ತಿದ್ದು, ಇನ್ನಾದರೂ ತಡಮಾಡದೆ, ಹಳೆಯ ತಲೆಮಾರಿನ ಹಿರಿಯರನ್ನು ಹುಡುಕಿ ಹಿಡಿದು ಅವರ ಒಳಗೆ ಅವಿತು ಕೊಂಡಿರುವುದನ್ನು ಹೊರತೆಗೆಯುವ ಕೆಲಸ ಮಾಡದಿದ್ದರೆ, ಮುಂದಿನ ಪೀಳಿಗೆಗೆ ಏನೂ ಉಳಿಯದಂತಾಗುವ ಅಪಾಯ ಇದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಸಂಶೋಧಕರು ಹಾಗೂ ಬ್ಯಾರಿ ಅಕಾಡೆಮಿ ಮುಂತಾದ ಸಂಘ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಗಂಭೀರವಾಗಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು, ಸಾಧ್ಯವಾದಷ್ಟು ಬೇಗ ಈ ನಿಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಕ್ರಮ ಕೈಗೊಳ್ಳುವಂತಾಗಬೇಕು.

ಲಿಖಿತ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳುವುದಾದರೆ, ಬ್ಯಾರಿ ಭಾಷೆಯ ಸಾಹಿತ್ಯ ತೀರಾ ಇತ್ತೀಚಿನದು. ಕೇವಲ ನಾಲ್ಕು ದಶಕಗಳಷ್ಟೇ ಎಂದರೆ ಆಶ್ಚರ್ಯವಾದೀತು. ಇದಕ್ಕೂ ಹಿಂದಿನ ಸಾಹಿತ್ಯ ಮೌಖಿಕವಾಗಿಯೇ ಇದ್ದ ಕಾರಣ, ಇವುಗಳನ್ನು ಬರೆದವರು ಯಾರೆಂಬ ವಿವರ ಲಭ್ಯವಿಲ್ಲ. ಹಿಂದಿನ ಕಾಲದ ಕೆಲವು ಜಾನಪದ

ಹಾಡುಗಳನ್ನು ಈಗಲೂ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಕೆಲವರು ಹಾಡುತ್ತಾರೆ ಹಾಗೂ ಕೆಲವು ಹಾಡುಗಳನ್ನು ಬ್ಯಾರಿ ಹಾಡುಗಾರರು ಹಾಡಿ ಸಿ.ಡಿ. ರೂಪದಲ್ಲಿ ದಾಖಲಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಆ ನಂತರವೂ ಹಾಡುಗಳನ್ನು ಬರೆದವರು ಇರಬಹುದಾದರೂ ಅವು ಯಾವುವೂ ಲಿಖಿತ ರೂಪದಲ್ಲಿ ದಾಖಲಾಗದ ಕಾರಣ ಲಭ್ಯವಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ.

1985ರಲ್ಲಿ ಮಡಿಕೇರಿಯ ಬಿ.ಎ. ಷಂಶುದ್ದೀನ್ ಅವರು ಬರೆದ ಬ್ಯಾರಿ ಹಾಡುಗಳ ಕ್ಯಾಸೆಟ್ (ಪುದಿಯೊ ಬ್ಯಾರಿ ಪಾಟ್‌ಜ-ಇದು ಬ್ಯಾರಿ ಭಾಷೆಯ ಪ್ರಥಮ ಕ್ಯಾಸೆಟ್ ಕೂಡ) ಮಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ಬಿಡುಗಡೆಗೊಂಡಾಗ ಈ ಹಾಡುಗಳೇ ಬ್ಯಾರಿ ಭಾಷೆಯ ಮೊದಲ ಲಿಖಿತ ಹಾಗೂ ಶಿಷ್ಟರೂಪದ ಬ್ಯಾರಿ ಸಾಹಿತ್ಯ ಎಂದು ದಾಖಲಾಯಿತು. ಇದಕ್ಕೂ ಮೊದಲೇ ಕೆಲವರು ಬ್ಯಾರಿ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಹಾಡುಗಳನ್ನು ಬರೆದಿರಬಹುದಾದ ಸಾಧ್ಯತೆ ಇರಬಹುದಾದರೂ ಅವುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ದಾಖಲೆಗಳಿಲ್ಲ.

ಇದಾದ ಎರಡು ವರ್ಷಗಳ ಬಳಿಕ ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ನೆಲೆನಿಂತಿರುವ ಹಲವು ಸುಶಿಕ್ಷಿತ ಬ್ಯಾರಿಗಳು 1987ರಲ್ಲಿ ದಿ ಬ್ಯಾರೀಸ್ ವೆಲ್ಫೇರ್ ಅಸೋಸಿಯೇಷನ್ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಸಂಘವೊಂದನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಿದ್ದು ಮುಂದೆ ಬ್ಯಾರಿ ಭಾಷೆ ಹಾಗೂ ಸಾಹಿತ್ಯ ಬೆಳೆಯಲು ಕಾರಣವಾಯಿತೆಂಬುದು ಗಮನಾರ್ಹ. 1997ರಲ್ಲಿ ಈ ಸಂಘವು ಏರ್ಪಡಿಸಿದ್ದ ಪ್ರಥಮ ಬ್ಯಾರಿ ಸಮ್ಮೇಳನ ಬ್ಯಾರಿ ಸಾಹಿತ್ಯಿಕ ಕ್ಷೇತ್ರದ ಮುನ್ನಡೆಗೆ ಒಂದು ಗಟ್ಟಿಯಾದ ಬುನಾದಿ ಹಾಕಿಕೊಟ್ಟಿತ್ತಲ್ಲದೆ, ಉಳಿದ ಭಾಗಗಳಲ್ಲಿ ಕೂಡ ಇಂತಹ ಸಂಘಟನೆಗಳ ಹುಟ್ಟಿಗೆ ಕಾರಣವಾಯಿತು. ಬ್ಯಾರಿಗಳ ನಡುವಿನ ಸಂವಹನ ಮಾಧ್ಯಮವಾಗಿ ಸಂಘವು ಹೊರತಂದ 'ಸೌಹಾರ್ದ' ಸಂಚಿಕೆ, ನಿಯತಕಾಲಿಕೆಯಾಗಿದ್ದ 'ಬ್ಯಾರಿ ವಾರ್ತೆ', ಬ್ಯಾರಿ ಟೈಮ್ಸ್, ಬ್ಯಾರಿ ಸಮುದಾಯದ ಬರಹಗಾರರನ್ನು ಗುರುತಿಸುವ ಹಾಗೂ ಉತ್ತೇಜಿಸುವ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡಿತು. ಕೆ.ಎ. ಬ್ಯಾರಿ ಅವರು ಇದರ ಸ್ಥಾಪಕ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾಗಿದ್ದು, ಮುಂದೆ ಮುಹಮ್ಮದ್ ಬ್ಯಾರಿ, ಮುಕ್ಲಾದ್ ಅಹ್ಮದ್, ಬಜಾಲ್, ಟಿ.ಕೆ.ಉಮ್ಮರ್, ಜಿ.ಎ. ಬಾವಾ, ಬಿ.ಎಂ. ಆಲಿ ಮುಂತಾದವರು ಇದರ ಅಧ್ಯಕ್ಷರುಗಳಾಗಿ ಸೇವೆ ಸಲ್ಲಿಸಿದ್ದು, ಪ್ರಸ್ತುತ ವಿಧಾನ ಪರಿಷತ್ ಸದಸ್ಯ ಬಿ.ಎಂ. ಫಾರೂಕ್ ಇದರ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾಗಿದ್ದಾರೆ.

ಬ್ಯಾರಿಗಳ ಮೂಲ ದಕ್ಷಿಣ ಕನ್ನಡ ಜಿಲ್ಲೆಯಾಗಿದ್ದರೂ ಬೆಂಗಳೂರಿನ ಬ್ಯಾರೀಸ್ ವೆಲ್ಫೇರ್ ಅಸೋಸಿಯೇಷನ್ ಸ್ಥಾಪನೆಯಾಗುವವರೆಗೂ ಅಲ್ಲಿ ಸಮುದಾಯದ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ಸಂಘ ಇರಲಿಲ್ಲವೆಂಬುದು ಆಶ್ಚರ್ಯದ ಸಂಗತಿ! (ಒಂದು ವೇಳೆ ಇದ್ದಿದ್ದರೂ ಆ ಬಗ್ಗೆ ಎಲ್ಲೂ ಮಾಹಿತಿ ಇಲ್ಲ) ಬೆಂಗಳೂರಿನ ಬ್ಯಾರಿಗಳ ಪರಿಶ್ರಮದ ಕಾರಣ ಬ್ಯಾರಿ ಸಂಘಟನೆ ದಕ್ಷಿಣ ಕನ್ನಡ

ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರವಲ್ಲ, ಚಿಕ್ಕಮಗಳೂರು, ಕೊಡಗು, ಮೈಸೂರು ಹೀಗೆ ಉಳಿದ ಕೆಲವು ಜಿಲ್ಲೆಗಳಲ್ಲೂ ಸಾಧ್ಯವಾಯಿತು.

1998ರಲ್ಲಿ ಮಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ಅಜೀಜ್ ಬೈಕಂಪಾಡಿಯವರ ಅಧ್ಯಕ್ಷತೆಯಲ್ಲಿ ಬ್ಯಾರಿ ಕಲಾರಂಗ ಸ್ಥಾಪನೆ ಮೂಲಕ ಬ್ಯಾರಿ ರಂಗಕಲೆಗೆ ನಾಂದಿ ಹಾಡಲಾಯಿತು. ಬ್ಯಾರಿ ಭಾಷಾ ನಾಟಕಗಳ ಪ್ರಯೋಗ ನಡೆಯುವುದರೊಂದಿಗೆ ಬ್ಯಾರಿ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿಯೂ ನಾಟಕಗಳ ರಚನೆ ಹಾಗೂ ಪ್ರದರ್ಶನಗಳು ಆರಂಭಗೊಂಡವು. ಬಷೀರ್ ಬೈಕಂಪಾಡಿ, ಬಿ.ಎ. ಮಹಮ್ಮದಾಲಿ ಸಂಗಡಿಗರ ಪ್ರಯತ್ನದ ಫಲವಾಗಿ ಬ್ಯಾರಿ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪಿನ್ನೆ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಕೇಂದ್ರ ಸ್ಥಾಪನೆಯಾಗಿ ಕಲಾ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಒತ್ತು ಸಿಗುವಂತಾಯಿತು. ಬ್ಯಾರಿ ಸಾಹಿತ್ಯ ಕ್ಷೇತ್ರಕ್ಕೆ ಸೇವೆಸಲ್ಲಿಸುವ ಮಹತ್ವಾಕಾಂಕ್ಷಿಯೊಂದಿಗೆ ಮೊದಲ ಬ್ಯಾರಿ ಸಾಹಿತ್ಯ ಸಮ್ಮೇಳನವನ್ನು 1997ರ ನವೆಂಬರ್ 11ರಂದು ಮಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ನಡೆಸಿ, ಬ್ಯಾರಿ ಭಾಷಾ ಬರಹಗಾರರನ್ನು, ಕವಿಗಳನ್ನು ಗುರುತಿಸಿ, ಅವರಿಗೆ ವೇದಿಕೆ ಕಲ್ಪಿಸುವ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಮುಂದಾಯಿತು. ಇಂದು ಬಷೀರ್ ಬೈಕಂಪಾಡಿ ಸಂಪಾದಕತ್ವದಲ್ಲಿ ಹೊರತರುತ್ತಿರುವ 'ಬ್ಯಾರಿ ವಾರ್ತೆ' ಎಂಬಬ್ಯಾರಿ ನಿಯತಕಾಲಿಕವು ಹಲವಾರು ಬ್ಯಾರಿ ಬರಹಗಾರರಿಗೆ ದಶಕಗಳಿಂದ ವೇದಿಕೆಯನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿ ಕೊಟ್ಟಿರುವುದನ್ನು ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಉಲ್ಲೇಖಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈ ಪತ್ರಿಕೆಯು ಯಾವುದೇ ಚಂದಾದಾರರನ್ನು ಹೊಂದಿರದೆ ದಾನಿಗಳ ಪ್ರಾಯೋಜಕತ್ವದಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತಿರುವುದು ವಿಶೇಷ.

1998ರಲ್ಲಿ ಮಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ಅಜೀಜ್ ಬೈಕಂಪಾಡಿಯವರ ಅಧ್ಯಕ್ಷತೆಯಲ್ಲಿ ಬ್ಯಾರಿ ಕಲಾರಂಗ ಸ್ಥಾಪನೆ ಮೂಲಕ ಬ್ಯಾರಿ ರಂಗಕಲೆಗೆ ನಾಂದಿ ಹಾಡಲಾಯಿತು. ಬ್ಯಾರಿ ಭಾಷಾ ನಾಟಕಗಳ ಪ್ರಯೋಗ ನಡೆಯುವುದರೊಂದಿಗೆ ಬ್ಯಾರಿ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿಯೂ ನಾಟಕಗಳ ರಚನೆ ಹಾಗೂ ಪ್ರದರ್ಶನಗಳು ಆರಂಭಗೊಂಡವು.

ಟಿ.ಕೆ. ರಹೀಮ್ ಅಧ್ಯಕ್ಷತೆಯಲ್ಲಿ ರಚನೆಗೊಂಡ ಕೇಂದ್ರ ಬ್ಯಾರಿ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪರಿಷತ್ (ಮುಂದೆ ಇದರ ಅಧ್ಯಕ್ಷರುಗಳಾಗಿ ಎಂ.ಬಿ. ಅಬ್ದುಲ್ ರಹಮಾನ್, ಹಕ್ ಹಾಗೂ ಗೋಲ್ತಮಜಲು ಅಬ್ದುಲ್ ಖಾದರ್ ಸೇವೆ ಸಲ್ಲಿಸಿದ್ದರು) ಆಶ್ರಯದಲ್ಲಿ ಬಂಟ್ವಾಳದಲ್ಲಿ ನವೆಂಬರ್ 21, 1999ರಂದು ಎರಡನೆಯ ಬ್ಯಾರಿ ಸಮ್ಮೇಳನ, 2001ರ ಅಕ್ಟೋಬರ್ 28ರಂದು ಉಡುಪಿ ಉದ್ಯಾವರದಲ್ಲಿ ಮೂರನೆಯ ಸಮ್ಮೇಳನ ನಡೆದು, ಬ್ಯಾರಿ ಭಾಷೆಗೆ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಅಕಾಡೆಮಿ ಬೇಕೆಂಬ ಕೂಗು ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿಯೇ ಧ್ವನಿಸಿತು. ಸರಕಾರದ ಮೇಲೆ ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಒತ್ತಡ ಹೇರುವ ಕೆಲಸ ಆರಂಭವಾಯಿತು. ಈ ಒತ್ತಡಕ್ಕೆ ಮಣಿದ ಸರಕಾರ ಚಿಕ್ಕಮಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ 2007ರ ಫೆಬ್ರವರಿ 27ರಂದು ನಡೆದ ನಾಲ್ಕನೇ ಸಮಾವೇಶದಲ್ಲಿ ಬ್ಯಾರಿ

ಸಾಹಿತ್ಯ ಅಕಾಡೆಮಿ ಸ್ಥಾಪನೆಯ ಘೋಷಣೆ ಹೊರಡಿಸಿತು.

2006ರಲ್ಲಿ ದುಬಾಯಿಯಲ್ಲಿ ಮೊದಲ ಜಾಗತಿಕ ಬ್ಯಾರಿ ಸಮ್ಮೇಳನವು ನಡೆದು ಬ್ಯಾರಿ ಭಾಷೆ ಹಾಗೂ ಜನಾಂಗದವರನ್ನು ಇಡೀ ಜಗತ್ತಿಗೆ ಪರಿಚಯ ಮಾಡಿಸುವ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ನಾಂದಿ ಹಾಡಿತು. ಎರಡನೇ ಜಾಗತಿಕ ಬ್ಯಾರಿ ಸಮಾವೇಶ ಕೂಡ ದುಬಾಯಿಯಲ್ಲಿ 2010ರ ಏಪ್ರಿಲ್ 2 ಹಾಗೂ 3ನೇ ದಿನಾಂಕಗಳಂದು ನಡೆಯಿತು.

ಅಖಿಲ ಭಾರತ ಬ್ಯಾರಿ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪರಿಷತ್ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಜೆ. ಹುಸೇನ್ ಜೋಕಟ್ಟಿ ಅಧ್ಯಕ್ಷತೆಯಲ್ಲಿ 2005ರಲ್ಲಿ ಆರಂಭವಾದ ಸಂಸ್ಥೆ ಕೂಡ ಬಿ.ಎ. ಮುಹಮ್ಮದ್ ಹನೀಫ್, ಅಬ್ದುಲ್ ಮಜೀದ್ ಸುರಲಪ್ಪಡಿ ಇವರುಗಳ ನೇತೃತ್ವದಲ್ಲಿ ಬ್ಯಾರಿ ಸಾಹಿತ್ಯ ಮತ್ತು ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ವಲಯಕ್ಕೆ ತನ್ನದೇ ಆದ ಕೊಡುಗೆ ನೀಡುತ್ತಾ ಬಂದಿದೆ.

ಮುಂದಿನ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ, ಅಂದರೆ, 2009ರಲ್ಲಿ ಮಂಗಳೂರಿನ ವಕೀಲ ಎಂ.ಬಿ. ಅಬ್ದುಲ್ ರಹಿಮಾನ್ ಅವರ ಅಧ್ಯಕ್ಷತೆಯಲ್ಲಿ ಕರ್ನಾಟಕ ಬ್ಯಾರಿ ಸಾಹಿತ್ಯ ಅಕಾಡೆಮಿ ಸ್ಥಾಪನೆಯಾದ ಬಳಿಕ ಬ್ಯಾರಿ ಸಾಹಿತ್ಯಕ್ಕೆ ಒಂದು ಹೆದ್ದಾರಿಯೇ ತೆರೆದಂತಾಯಿತು. ಬಿ.ಎ. ಮೊಹಮ್ಮದ್ ಹನೀಫ್ ಬ್ಯಾರಿ ಅಕಾಡೆಮಿ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾಗಿದ್ದಾಗ, ಸಂಪಾದಕರಾಗಿ ಪ್ರೊ|| ಬಿ.ಎಂ. ಇಚ್ಚಂಗೋಡು ಹಾಗೂ ಸಹ ಸಂಪಾದಕರಾಗಿ ಬಿ.ಎ. ಷಂಶುದ್ದೀನ್ ಮಡಿಕೇರಿ ಮತ್ತು ಅಬ್ದುಲ್ ರಹಮಾನ್ ಕುತ್ತೆತ್ತೂರು ಇವರು ತಯಾರಿಸಿದ ಬ್ಯಾರಿ-ಕನ್ನಡ-ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ನಿಫಂಟು, ಬ್ಯಾರಿ ಭಾಷಾ ಸಾಹಿತ್ಯಕ್ಕೆ ಸಂದ ಬಲುದೊಡ್ಡ ಕೊಡುಗೆಯಾಗಿದೆ.

ಬ್ಯಾರಿ ಭಾಷೆಗೆ ಅದರದ್ದೇ ಆದ ವ್ಯಾಕರಣ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಇದ್ದು, ಕರ್ನಾಟಕ ಬ್ಯಾರಿ ಸಾಹಿತ್ಯ ಅಕಾಡೆಮಿಯು ಕರಂಬಾರ್ ಮುಹಮ್ಮದ್ ಅವರ ಅಧ್ಯಕ್ಷತೆಯಲ್ಲಿ ಅಬ್ದುಲ್ ರಹ್ಮಾನ್ ಕುತ್ತೆತ್ತೂರು, ಹಾಗೂ ಅಬ್ದುಲ್ ರಜಾಕ್ ಅನಂತಾಡಿ ಇವರುಗಳ ಸಂಪಾದಕತ್ವದಲ್ಲಿ ಬ್ಯಾರಿ ವ್ಯಾಕರಣಾ ಗ್ರಂಥವನ್ನು ಹೊರತಂದಿದೆ. ಇದೇ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಬಿ.ಎಂ. ಇಚ್ಚಂಗೋಡು ಅವರ ಬ್ಯಾರಿ ವ್ಯಾಕರಣ ಗ್ರಂಥವೂ ಹೊರಬಂದಿದ್ದು ಬ್ಯಾರಿ ಸಾಹಿತ್ಯಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಬಲ ನೀಡಿದಂತಾಗಿದೆ. ದಿ. ಎ. ವಹಾಬ್ ದೊಡ್ಡಮನೆ ಅವರು 1997ರಲ್ಲಿಯೇ ತಮ್ಮ ಇತಿಮಿತಿಯಲ್ಲಿ 8,000 ಶಬ್ದಗಳ ಇಂಗ್ಲಿಷ್-ಕನ್ನಡ-ಬ್ಯಾರಿ ಅರ್ಥಕೋಶವೊಂದನ್ನು ರಚಿಸಿದ್ದರು ಎಂಬುದು ಇಲ್ಲಿ ಉಲ್ಲೇಖಾರ್ಹ.

ಈಗ ಬ್ಯಾರಿ ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲಿ ಕವನಗಳಲ್ಲದೆ, ಕಥೆ, ಕಾದಂಬರಿ, ನಾಟಕ ಮುಂತಾದ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪ್ರಕಾರಗಳಲ್ಲಿ ಕೃಷಿ ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಸಾಕಷ್ಟು ಜನರಿದ್ದಾರೆ. ಮಹಮ್ಮದ್ ಕುಳಾಯಿ, ಹಂಝು ಮಲಾರ್, ಕಾಸಿಮ್ ಉಳ್ಳಾಲ, ಫುಕ್ರುದ್ದೀನ್ ಇರುವೈಲ್,

ಇಸ್ಮತ್ ಫಜೀರ್, ಹುಸೇನ್ ಕಾಟಿಪಳ್ಳ, ಇಸ್ಮಾಯಿಲ್, ಅಶ್ರಫ್ ಅಪೋಲೊ, ಇಬ್ರಾಹಿಂ ತಣ್ಣೀರುಬಾವಿ, ಇಸ್ಮಾಯಿಲ್ ಮೂಡುಶೆಡ್ಡೆ, ಮಹಮ್ಮದ್ ಬಡ್ಡೂರು, ಮುಹಮ್ಮದ್ ತಣ್ಣೀರುಬಾವಿ, ರಹೀಮ್ ಉಚ್ಚಲ್, ಅಝೀಜ್ ಬೈಕಂಪಾಡಿ, ಶರೀಫ್ ನಿರ್ಮಂಜಿ, ಅಜೀಜ್ ಬೈಕಂಪಾಡಿ, ರಹೀಮ್ ಬಿ.ಸಿ.ರೋಡ್, ಅಬ್ದುಲ್ ರಹ್ಮಾನ್ ಕುತ್ತತ್ತೂರು, ಅಬ್ದುಲ್ ಖಾದರ್ ಕುತ್ತತ್ತೂರು, ಬಿ.ಎ.ಮುಹಮ್ಮದ್ ಅಲಿ, ಬಷೀರ್ ಬೈಕಂಪಾಡಿ, ಬಿ.ಎಂ.ಹನೀಫ್, ಅಲಿಯಬ್ಬ ಜೋಕಟ್ಟಿ, ಎಂ.ಬಿ.ಅಬ್ದುಲ್ ರಹಮಾನ್, ಬಿ.ಎಂ.ಬಶೀರ್, ತುಫೈಲ್ ಮುಹಮ್ಮದ್, ಎಂ.ಬಿ.ಅಬ್ದುಲ್ ರಹಮಾನ್, ಮಹಮ್ಮದ್ ಮಾರಿಪಳ್ಳ, ಹುಸೇನ್ ಕಾಟಿಪಳ್ಳ, ಎ.ಕೆ. ಕುಕ್ಕಲ, ಬಶೀರ್ ಕೀನ್ಯ, ಶಂತೀರ್ ಬುಡೋಳಿ, ಅಶ್ರಫ್ ಅಪೋಲೊ, ಖಾಲಿದ್ ತಣ್ಣೀರುಬಾವಿ, ಬಿ.ಎ. ಷಂಶುದ್ದೀನ್ ಮುಂತಾದವರಲ್ಲದೆ ಜುಲೈಖಿ ಮುಮ್ಮಾಜ್, ಯು.ಕೆ. ಆಯಷಾ, ಜೊಹರಾ ಅಬ್ಬಾಸ್, ಆಯಿಷಾ ಪೆರ್ಲಿ, ಮರಿಯಮ್ ಇಸ್ಮಾಯಿಲ್, ಶಹನಾಜ್, ಮಿಸ್ರಿಯಾ ಫಜೀರ್ ಮುಂತಾದ ಮಹಿಳಾ ಲೇಖಕಿಯರು ಕೂಡ ಬ್ಯಾರಿ ಸಾಹಿತ್ಯಕ್ಕೆ ತಮ್ಮದೇ ಆದ ಕೊಡುಗೆ ನೀಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. (ಇಲ್ಲಿ ಇನ್ನೂ ಹಲವಾರು ಲೇಖಕರುಗಳ ಹೆಸರುಗಳು ಬಿಟ್ಟುಹೋಗಿರುವ ಸಾಧ್ಯತೆ ಹೆಚ್ಚು ಇದ್ದು, ಅದು ಉದ್ದೇಶಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಅಲ್ಲ ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿಸಬಯಸುತ್ತೇನೆ) ಬ್ಯಾರಿ ಸಾಹಿತ್ಯ ಅಕಾಡೆಮಿ ಪ್ರತಿ ವರ್ಷ ಒಂದಷ್ಟು ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸುತ್ತಿದ್ದು, ಬರಹಗಾರರಿಗೆ ಉತ್ತೇಜನ ನೀಡುತ್ತಿದೆ. ಕನ್ನಡ, ಮಲಯಾಳಂ, ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಭಾಷೆಗಳ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಬ್ಯಾರಿ ಭಾಷೆಗೆ ಅನುವಾದಿಸುವ ಕೆಲಸವೂ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ.

ಬ್ಯಾರಿ ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ಸಂಶೋಧನಾ ಸಾಹಿತ್ಯ ಹೆಚ್ಚಿಗೇನೂ ಇಲ್ಲ. ಡಾ|| ಸುಶೀಲಾ ಉಪಾಧ್ಯಾಯ ಅವರು ಬ್ಯಾರಿ ಜನಾಂಗದ ಕುರಿತು ಸಂಶೋಧನೆ ಮಾಡಿ, ಆ ವಿಷಯದಲ್ಲಿಯೇ ಪಿ. ಹೆಚ್.ಡಿ ಪಡೆದಿದ್ದರಲ್ಲದೆ, ಬ್ಯಾರಿ ಭಾಷೆಯ ಪ್ರಥಮ ಸಂಶೋಧಕಿ ಎಂಬ ಹೆಗ್ಗಳಿಕೆಗೆ ಪಾತ್ರರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಬ್ಯಾರಿ ಭಾಷೆಯ ಕುರಿತು, ವ್ಯಾಕರಣದ ಕುರಿತು ತೌಲನಿಕ ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡಿ ಬರೆದ 'ಬ್ಯಾರಿ ಭಾಷೆ' ಪುಸ್ತಕ ಒಂದು ಆಕರ ಗ್ರಂಥವಾಗಿದ್ದರೂ, ಇದು ಅಪೂರ್ಣವಾಗಿದ್ದು, ಬದುಕಿದ್ದರೆ ಅವರು ಈ ಬಗ್ಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಸಂಶೋಧನೆ ಹಾಗೂ ಅಧ್ಯಯನ ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದರೋ ಏನೋ?

ಬ್ಯಾರಿ ಭಾಷೆ ಹಾಗೂ ಬ್ಯಾರಿ ಜನಾಂಗದ ಬಗ್ಗೆ ಅಧಿಕೃತವಾಗಿ ಮಾತನಾಡುವ ಅಧಿಕಾರ ಇರುವ ಒಂದೆರಡು ಜನರ ಪೈಕಿ ಪ್ರೊ|| ಬಿ.ಎಂ. ಇಚ್ಚಂಗೋಡು ಮುಖ್ಯರು.ಇವರು ಬ್ಯಾರಿಗಳ ಮೂಲ, ಸಂಸ್ಕೃತಿ, ಆಚಾರ, ವಿಚಾರ, ಭಾಷೆ

ಎಲ್ಲದರ ಬಗ್ಗೆಯೂ ಸಾಕಷ್ಟು ಸಂಶೋಧನೆ ನಡೆಸಿದವರು.ಬ್ಯಾರಿ-ಕನ್ನಡ-ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ನಿಘಂಟಿನ ಪ್ರಧಾನ ಸಂಪಾದಕರಾದ ಇವರು ಬ್ಯಾರಿ ಜನಾಂಗದ ಕುರಿತ ಹೆಚ್ಚಿನ ಲೇಖನಗಳನ್ನು ಬರೆದಿದ್ದಾರೆ. 'ಬ್ಯಾರಿ ಭಾಷೆ ದ್ರಾವಿಡ ಭಾಷೆಯೇ', 'ತುಳುನಾಡಿನ ಮುಸ್ಲಿಮರು' ಎಂಬ ಸಂಶೋಧನಾತ್ಮಕ ಪುಸ್ತಕಗಳು ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟಗೊಂಡಿದ್ದು, ಕರ್ನಾಟಕ ಬ್ಯಾರಿ ಸಾಹಿತ್ಯ ಅಕಾಡೆಮಿ ಪ್ರಕಟಿಸಿದ 'ಪರಿಮೆ' ಎಂಬ ಬ್ಯಾರಿ ಜನಾಂಗದ ಕುರಿತ ಸಂಶೋಧನಾ ಲೇಖನಗಳ ಪುಸ್ತಕದ ಸಂಪಾದಕರೂ ಆಗಿದ್ದಾರೆ.

ಬ್ಯಾರಿ ಜನಾಂಗದ ಕುರಿತು ಪುಸ್ತಕ ಪ್ರಕಟಿಸಿದ ಮತ್ತೊಬ್ಬರು ಪಿ.ಕೆ. ಶಂಸುದ್ದೀನ್ ಉಳ್ಳಾಲ್. ಇವರ ಗ್ರಂಥದ ಕೆಲವು ಅಂಶಗಳು ಚರ್ಚಾರ್ಹವಾಗಿದ್ದು, ಬ್ಯಾರಿ ಎಂದು ಕರೆಸಿಕೊಳ್ಳುವುದರ ಬಗ್ಗೆ ಹಾಗೂ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಬ್ಯಾರಿ ಭಾಷೆಯ ಬಗ್ಗೆ ತನಗೆ ಒಪ್ಪಿಗೆ ಇಲ್ಲವೆಂದು ತಮ್ಮ 'ತುಳುನಾಡಿನ ಮಾಪ್ಲಾ(ಬ್ಯಾರಿ)ಗಳು ಒಂದು ಅಧ್ಯಯನ' ಎಂಬ ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿ ಅವರು ಬ್ಯಾರಿಗಳನ್ನು ಮಾಪ್ಲಾಗಳೆಂಬಂತೆ ಗುರುತಿಸಿದ್ದಾರೆ.ಆದರೆ ಮಾಪ್ಲಾಗಳು ಕೇರಳದವರಾಗಿದ್ದು, ಕರಾವಳಿ ಕರ್ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಮಾಪ್ಲಾ ಜನಾಂಗದವರ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಪ್ರಭಾವ ಬ್ಯಾರಿಗಳ ಮೇಲೆ ಆಗಿದ್ದು ನಿಜವಾಗಿದ್ದರೂ, ಮಾಪ್ಲಾಗಳೇ ಬೇರೆ, ಬ್ಯಾರಿಗಳೇ ಬೇರೆ ಎಂಬುದಾಗಿ ಎಲ್ಲ ಸಂಶೋಧಕರೂ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಕೆಲವು ಆಚರಣೆ, ಪದಗಳಲ್ಲಿ ಸಾಮ್ಯತೆ ಇದ್ದ ಮಾತ್ರಕ್ಕೆ ಬ್ಯಾರಿಗಳು ಮಾಪ್ಲಾಗಳು ಎಂಬ ನಿರ್ಧಾರಕ್ಕೆ ಬರಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಎಂಬುದನ್ನು ಪ್ರಾಜ್ಞರೆಲ್ಲರೂ ಒಪ್ಪುತ್ತಾರೆ.

ಶಂಸುದ್ದೀನ್ ಉಳ್ಳಾಲ್ ಅವರ ಇನ್ನೊಂದು ವಾದ ನಿಜವಾಗಿ ಬ್ಯಾರಿ ಭಾಷೆಯೆಂಬುದಿಲ್ಲ ಎಂಬುದು. ಇದನ್ನು ಅವರ ಅಭಿಪ್ರಾಯವೆಂದು ಮಾತ್ರವೇ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬಹುದಷ್ಟೆ ಏಕೆಂದರೆ, ಬ್ಯಾರಿ ಸಮುದಾಯ ಹಾಗೂ ಬ್ಯಾರಿ ಭಾಷೆ ಅತ್ಯಂತ ಹಿಂದಿನ ಕಾಲದ್ದೆಂದು (ಸುಮಾರು ಒಂದೂವರೆ ಸಾವಿರ ವರ್ಷಗಳಿಗೂ ಹಿಂದಿನದು) ಶಾಸನಗಳು, ಹಾಗೂ ಕಡತಗಳು ಮತ್ತು ತುಳುನಾಡಿನ ಹಾಗೂ ಇತರ ಇತಿಹಾಸಗಳ ಮೂಲಕ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿದೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಮಾಪ್ಲಾಗಳಿಗೆ ಅರ್ಥವೇ ಆಗದ ಅನೇಕ ಪದಗಳು ಬ್ಯಾರಿ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿವೆ. ಈ ಹಿಂದೆಯೇ ಹೇಳಿದಂತೆ ಪಕ್ಕಾ ಮಾಪ್ಲಾ ಒಬ್ಬ ಪಕ್ಕಾ ಬ್ಯಾರಿಯೊಂದಿಗೆ ಸಂವಾದ ನಡೆಸಲು ಹೊರಟರೆ ಇಬ್ಬರಿಗೂ ಏನೂ ಅರ್ಥವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಶತಮಾನಗಳ ಹಿಂದೆಯೇ ಬ್ಯಾರಿಗಳು ತಮ್ಮ ಹೆಸರಿನ ಜೊತೆಗೆ ಬ್ಯಾರಿ ಎಂದು ದಾಖಲಿಸಿರುವುದನ್ನು ಕೂಡ ಇಲ್ಲಿ ಗಮನಿಸಬಹುದು.

ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಸಂತಕವಿ ಕನಕದಾಸರ ಅಧ್ಯಯನ ಮತ್ತು ಸಂಶೋಧನಾ

ಕೇಂದ್ರದವರು ಕನಕದಾಸರ ಕೃತಿಗಳನ್ನು ಇತರ ಹದಿನಾಲ್ಕು ಭಾಷೆಗಳಿಗೆ ಅನುವಾದಿಸುವ ಕೆಲಸವನ್ನು ಎತ್ತಿಕೊಂಡಿದ್ದು, ಬ್ಯಾರಿ ಭಾಷೆಯ ಸಂಪಾದಕತ್ವದ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ಬರಹಗಾರ ಹಾಗೂ ಸುಧಾ ಪತ್ರಿಕೆ ಉಪಸಂಪಾದಕ ಬಿ.ಎಂ. ಹನೀಫ್ ಅವರಿಗೆ ನೀಡಿದ್ದು. ಅದರಂತೆ ಕನಕದಾಸರ 'ಮೋಹನ ತರಂಗಿಣಿ' ಕೃತಿಯನ್ನು ಬಿ.ಎ. ಷಂಶುದ್ದೀನ್ ಹಾಗೂ ಹಂಝು ಮಲಾರ್, 'ಕೀರ್ತನೆಗಳು ಹಾಗೂ ಮುಂಡಿಗೆಗಳನ್ನು ಕೆ.ಪಿ.ಅಬ್ದುಲ್ ಖಾದರ್ ಕುತ್ತತ್ತೂರು ಹಾಗೂ ಅಬ್ದುಲ್ ರಹ್ಮಾನ್ ಕುತ್ತತ್ತೂರು ಮತ್ತು 'ನಳಚರಿತ್ರೆ, ಹರಿಭಕ್ತಿ ಸಾರ ಹಾಗೂ ರಾಮದಾನ್ಯ ಚರಿತ್ರೆ' ಯನ್ನು ಇಸ್ಲತ್ ಫಜೀರ್ ಇವರುಗಳು ಅನುವಾದಿಸಿದ್ದು, ಈ ಪುಸ್ತಕಗಳು ಇನ್ನೂ ಪ್ರಕಟಗೊಂಡಿಲ್ಲ.

ಈ ಅನುವಾದ ಕಾರ್ಯ ಅನುವಾದಕರಿಗೊಂದು ದೊಡ್ಡ ಸವಾಲಾಗಿತ್ತು. ಆಗಿನ್ನೂ ಬ್ಯಾರಿ ನಿಘಂಟು ಬಿಡುಗಡೆಯಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಹಾಗಾಗಿ ಶಬ್ದಗಳ ಕೊರತೆ ಒಂದು ಸಮಸ್ಯೆಯಾಗಿದ್ದರೆ, ಕನಕದಾಸರ ಕೃತಿಗಳಲ್ಲಿ ಬರುವ ಧಾರ್ಮಿಕ ಅಂಶಗಳು ಬ್ಯಾರಿ ಸಂಸ್ಕೃತಿಗೆ ಹೊಂದಿಕೆಯಾಗದಿರುವುದು ಇನ್ನೊಂದು ಸಮಸ್ಯೆಯಾಗಿತ್ತು. 'ಮೋಹನ ತರಂಗಿಣಿ' ಕೃತಿ ಸುಮಾರು 730 ಪುಟಗಳಷ್ಟು ದೊಡ್ಡ ಗ್ರಂಥವಾಗಿದ್ದು, ಬ್ಯಾರಿ ಸಾಹಿತ್ಯ ಮತ್ತು ಸಂಸ್ಕೃತಿಗೆ ಇನ್ನೂ ಪ್ರವೇಶ ನೀಡದ ಶೃಂಗಾರ ರಸವೇ ಅದರ ಪ್ರಧಾನ ಅಂಶವಾಗಿತ್ತು. ಅನುವಾದದ ಕಾರ್ಯದೊಂದಿಗೆ ಹಾಡಿನ ಗೇಯತೆ ಹಾಗೂ ಲಯವನ್ನು ಕೂಡ ಕಾಯ್ದುಕೊಂಡು ಬರಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಈ ಎಲ್ಲ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಬ್ಯಾರಿ ಭಾಷೆಗೆ ಅನುವಾದ ಮಾಡುವುದು ಕಠಿಣದ ಕಡಲೆಕಾಯಿಯನ್ನು ಅಗಿಯುವಂತಹ ಪ್ರಯತ್ನವೇ ಆಗಿತ್ತು. ಆದರೂ ಈ ಪ್ರಯತ್ನದಲ್ಲಿ ಐದೂ ಮಂದಿ ಲೇಖಕರು ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿದ್ದು, ಈ ಸಾಹಸವು ಬ್ಯಾರಿ ಭಾಷೆಯ ಇತಿಹಾಸದಲ್ಲಿ ಒಂದು ದಾಖಲೆಯಾಗಿ ನಿಲ್ಲುತ್ತದೆ.

ಕಥೆಗಾರ ಮುಹಮ್ಮದ್ ಕುಳಾಯಿ ಅವರು 2012ರಲ್ಲಿ 'ಅರೇಬಿಯನ್ ನೈಟ್ಸ್' ಅನ್ನು ಬ್ಯಾರಿ ಭಾಷೆಗೆ ಅನುವಾದಿಸಿದ್ದು, ಇದನ್ನು ಬ್ಯಾರಿ ಭಾಷೆಯ ಮೊದಲ ಅನುವಾದಿತ ಕೃತಿ ಎಂದು ಗುರುತಿಸಲಾಗಿದೆ. ಇನ್ನೊಬ್ಬ ಲೇಖಕ ಬಿ.ಎಂ. ಹನೀಫ್ ಅವರು ಸಂತಕವಿ ಕನಕದಾಸರ ಕುರಿತ ಸಂತ ಕವಿ ಕನಕದಾಸ ಪುಸ್ತಕವನ್ನು 1915ರಲ್ಲಿ ಬ್ಯಾರಿ ಭಾಷೆಗೆ ಅನುವಾದಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇಂತಹ ಅನುವಾದದ ಕೆಲಸ ಬ್ಯಾರಿ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚು ಆಗಬೇಕಾಗಿದೆ. ಕರ್ನಾಟಕ ಬ್ಯಾರಿ ಅಕಾಡೆಮಿ ತಯಾರಿಸಿದ ಬ್ಯಾರಿಗಳ ಕುರಿತ ಎರಡು ಸಾಕ್ಷ್ಯಚಿತ್ರಗಳನ್ನೂ ಹನೀಫ್ ನಿರ್ದೇಶಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಬ್ಯಾರಿ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟವಾದ ಕಾದಂಬರಿಗಳ ಸಂಖ್ಯೆ ಒಂದೆರಡು ಮಾತ್ರ, ಬ್ಯಾರಿ ಭಾಷೆಯ ಮೊದಲ ಕಾದಂಬರಿ 2001ರಲ್ಲಿ ಹೊರಬಂದ 'ಒರು ಪೆನ್‌ರೊ ಕಿನಾವು'. ಇದನ್ನು ಬರೆದವರು ಪತ್ರಕರ್ತ ಹಂಝು ಮಲಾರ್. ಇವರು ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿಯೂ ಹಲವಾರು ಕೃತಿಗಳನ್ನು ರಚಿಸಿದ್ದು, ಬ್ಯಾರಿ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಅನೇಕ ಲೇಖನಗಳನ್ನು ಬರೆದಿದ್ದಾರೆ. ಯು.ಎ. ಕಾಸಿಮ್ ಉಳ್ಳಾಲ ಅವರ 'ತರವಾಡ್' ಕಾದಂಬರಿ ಒಂದು ಒಳ್ಳೆಯ ಕಾದಂಬರಿಯಾಗಿ ಗುರುತಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದು, ಮುಂದೆ ಈ ಕಾದಂಬರಿಕಾರರಿಂದ ಬ್ಯಾರಿ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಇನ್ನಷ್ಟು ಮೌಲಿಕ ಸಾಹಿತ್ಯವನ್ನು ನಿರೀಕ್ಷಿಸಬಹುದು.

ಕಥೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳುವುದಾದರೆ, ಬ್ಯಾರಿ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಬಿಡಿ ಕಥೆಗಳ ಸಂಖ್ಯೆ ನೂರಾರು ಇರಬಹುದಾದರೂ ಒಬ್ಬರದ್ದೇ ಕಥೆಗಳು ಒಂದು ಸಂಕಲನದ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಹೊರಬಂದದ್ದು ಹತ್ತಿಪ್ಪತ್ತು ಇರಬಹುದು ಅಷ್ಟೇ. 1998ರಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟವಾದ ಮುಹಮ್ಮದ್ ಕುಳಾಯಿ ಅವರ 'ಪೆರ್ನಾಲ್' ಬ್ಯಾರಿ ಭಾಷೆಯ ಮೊದಲ ಕಥಾಸಂಕಲನ. ಪ್ರೊ|| ಇಚ್ಚಂಗೋಡು ಅವರ 'ನಾನುಂ, ನೀನುಂ, ದುನಿಯಾವುಂ', ಫಕ್ರುದ್ದೀನ್ ಇರುವೈಲ್ ಅವರ 'ಕಿರ್ಫ' ಕಥಾಸಂಕಲನ ಮತ್ತು 'ನೊಂಬಲ', ಯು.ಎ. ಕಾಸಿಮ್ ಉಳ್ಳಾಲ ಅವರ 'ಚಿಲೊನ್ನು ಚಿಲೊನ್ನು', ಝುಬೇದ ಗುರುಪುರ ಅವರ 'ಕಾಲಡಿರೆ ಸ್ವರ್ಗ' ಇತ್ಯಾದಿ ಕಥಾ ಸಂಕಲನಗಳಲ್ಲದೆ 'ಕಿನಾವು' ಎಂಬ ಸಂಪಾದಿತ ಕಥಾಸಂಕಲನದಲ್ಲಿ ಹಮೀದ್ ಪಕ್ಕಲಡ್ಡ, ಎಸ್. ಜೆ.ಬಿ. ರಜಿಯಾ, ಟಿ.ಎಂ.ಹಮೀದ್ ಮೌಲವಿ, ಮಹಮ್ಮದ್ ಬಡ್ಡೂರು, ಖತೀಜಾ ಸಫೀನಾ ಜಪ್ಪು, ಹುಸೈನ್ ಕಾಟಿಪಳ್ಳಿ, ಶಮೀಮ ಗೂಡಿನಬಳಿ, ಪಿ.ಎ. ರಹೀಮ್ ಬಂಟ್ವಾಳ, ಸಮೀನಾ ಅಬ್ದುಲ್ ವಾಹಿದ್, ಅಬ್ದುಲ್ ರಹಿಮಾನ್, ಡಿ. ಸೂಫಿ ಇಬ್ರಾಹಿಮ್, ಯು.ಕೆ. ಆಯಿಷಾ, ಪುತ್ತಮೊಯ್ಲಾರ್ ಸಜಿಪ, ಅಬ್ದುಲ್ ಖಾದರ್ ಕುಕ್ಕಿಲ ಮುಂತಾದವರ ಕಥೆಗಳಿವೆ. ಇವರುಗಳಲ್ಲದೆ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಪತ್ರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ, ನಿಯತಕಾಲಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಕಥೆ, ಕವನ, ಲೇಖನಗಳನ್ನು ಬರೆಯುವ ಬಹಳಷ್ಟು ಬರಹಗಾರರು ಇರುವುದು ಬ್ಯಾರಿ ಭಾಷೆಯ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಬೆಳವಣಿಗೆಯ ಕುರಿತು ಆಶಾದಾಯಕ ನಿರೀಕ್ಷೆಯನ್ನು ಹುಟ್ಟುಹಾಕಿದೆ.

ಜಾನಪದ ಕಥೆಗಳು, ನಾಟಕ, ಒಗಟುಗಳ ಸಂಗ್ರಹವಾದ ಹಂಝು ಮಲಾರ್ ಅವರ 'ಪಾಲುಂ ತೇನುಂ' ಪುಸ್ತಕವು 2005ರಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟಗೊಂಡಿದ್ದು, ಇದನ್ನು ಬ್ಯಾರಿ ಭಾಷೆಯ ಮೊದಲ ಜಾನಪದ ಪುಸ್ತಕವೆಂದು ಪರಿಗಣಿಸಬಹುದು. ಹಾಗೆಯೇ ಮೊದಲ ಮಕ್ಕಳ ಕಥೆಯ ರಚನೆಯ ಹೆಮ್ಮೆಗೂ ಹಂಝು ಮಲಾರ್ ಪಾತ್ರರಾಗುತ್ತಾರೆ. ಅವರ 'ಚನ್ನನ್' ಜಾನಪದ ಕಥೆಗಳು

ಅಜ್ಜಿ ಕಥೆಗಳಾಗಿದ್ದು, ಮಕ್ಕಳಿಗಾಗಿ ಬರೆಯಲ್ಪಟ್ಟದ್ದು. ಇದು 2016ರಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟಗೊಂಡಿದೆ. 'ಯೆಚ್‌ಫಿರ್‌ಚಿರೊ ಕತೆ' ಎಂಬ ಜಾನಪದ ಕಥಾ ಸಂಕಲನದ ಲೇಖಕಿ ಎಸ್.ಜಿ.ಬಿ. ರಜಿಯಾ ಉತ್ತಮ ಕಥೆಗಾರ್ತಿಯಾಗಿದ್ದು, ತಮ್ಮ ಈ ಪುಸ್ತಕ ಪ್ರಕಟಣೆಗೆ ಮುನ್ನವೇ, 2006ರಲ್ಲಿ, ಅವರು ತೀರಿಹೋಗಿದ್ದು, ಬ್ಯಾರಿ ಸಾಹಿತ್ಯ ಲೋಕದ ದೊಡ್ಡ ನಷ್ಟ. ಇವರ 'ಮೆಹರ್' ಕಥಾ ಸಂಕಲನ ಓದುಗರ ಮೆಚ್ಚುಗೆಗೆ ಪಾತ್ರವಾಗಿದೆ.

ಬ್ಯಾರಿ ಭಾಷೆಯ ಮೊದಲ ನಾಟಕ ರಚನೆಕಾರ ಅಜೀಜ್ ಬೈಕಂಪಾಡಿ. ಅವರ 'ಆಮದಾಕಡೊ ಚಿರಿ' ಬ್ಯಾರಿ ಭಾಷೆಯ ನಾಟಕದ ಮೊದಲ ಕ್ಯಾಸೆಟ್. 'ಓದಿಬಾನ್ಯ' ಅವರ ಇನ್ನೊಂದು ಅಪ್ರಕಟಿತ ನಾಟಕ. 'ಕಾರ್‌ನೋರು' ಹಾಗೂ 'ದಮ್ ಬಿರಿಯಾನಿ' ಇವರ ಇತರ ಪ್ರಕಟಿತ ನಾಟಕಗಳಾದರೆ, 'ಅಲ್ಲಾಂಡೆ ಬಿದಿ', 'ನಾನೊರು ವಕೀಲ' ಇನ್ನಿತರ, ಪ್ರದರ್ಶನಗೊಂಡ ಅಪ್ರಕಟಿತ ನಾಟಕಗಳು. ಇವರು ಬರೆದ ಮೊದಲ ಸಂಗೀತ ನಾಟಕ 'ತೇನ್ ಕಿನ್ನ'. 'ಗಾಂಧಿರೊ ಕಿನಾವು' ಎಂಬ ಮೂಕನಾಟಕವನ್ನು ಕೂಡ ಇವರು ರಚಿಸಿದ್ದು, ಇವರು ಬರೆದ 'ಗಲ್ಫರೊ ಪುದಿಯಾಂಪುಲೆ' ಬ್ಯಾರಿ ಭಾಷೆಯ ಮೊದಲ ಕಥಾಪ್ರಸಂಗವಾಗಿದೆ. ಇದನ್ನು ದುಬಾಯಿಯಲ್ಲಿ ಬಿಡುಗಡೆ ಮಾಡಲಾಗಿತ್ತು. ಇದೇ ವರ್ಷ ಇಬ್ರಾಹಿಮ್ ತಣ್ಣೀರುಬಾವಿ ಬಾವಿ ಅವರು ಬರೆದ 'ಚಿಲ್ಡ್ರೆಕ್ಲ, ಚೆನ್ನಂಗ್ ಬೇಜಾರಾವು' ನಾಟಕ ಬೆಂಗಳೂರು ಬ್ಯಾರಿ ಸಮ್ಮೇಳನದಲ್ಲಿ ಪ್ರದರ್ಶಿತವಾಯಿತು.

ಇಸ್ಮಾಯಿಲ್ ಮೂಡುಶೆಡ್ಡೆ ಬ್ಯಾರಿ ಭಾಷೆಯ ಇನ್ನೊಬ್ಬ ನಾಟಕಕಾರ ಹಾಗೂ ನಿರ್ದೇಶಕ. 2009ರಲ್ಲಿ ಇವರು ಬರೆದ 'ಬಿರ್‌ಂದರ್' ನಾಟಕ ಬ್ಯಾರಿ ಭಾಷೆಯ ಮೊದಲ ಪ್ರಕಟಿತ ನಾಟಕ. ತುಳು ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಹಲವಾರು ನಾಟಕಗಳನ್ನು ರಚಿಸಿರುವ ಇವರ ಇತರ ನಾಟಕ ಕೃತಿಗಳೆಂದರೆ, 'ಎರಂಟೆ'('ಕುಂಞಾಲಿ' ಹಾಗೂ ಪೋಕರಾಕೊಗು ಪುರುಸೊತ್ತಿಲ್ಲೆ' ಎಂಬ ಎರಡು ನಾಟಕಗಳ ಸಂಕಲನ), 'ಕಾಸ್ ಇನ್ನಲ್ಲೆಂಗ್ ಆರೂಂ ಇಲ್ಲೆ', 'ತಾಲೊಲಂ ತಾಲೊಲಂ', 'ಕಾಸಿಮಾಕರೊ ಪಿತ್ತಿಲ್'. 'ಸಂದೋಲ' ಹಾಗೂ 'ಕಿನಾವು ಕಾನುಂಬೊ' ಇವರು ರಚಿಸಿ, ನಿರ್ದೇಶಿಸಿದ ಟೆಲಿಚಿತ್ರಗಳು. ಬ್ಯಾರಿ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟಗೊಂಡ ಇತರ ನಾಟಕಗಳೆಂದರೆ, 2012ರಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟವಾದ ಇಬ್ರಾಹಿಂ ತಣ್ಣೀರುಬಾವಿ ಅವರ 'ಇಸ್ತಾಫ್', ಹಾಗೂ ಮರ್ಯಮ್ ಇಸ್ಮಾಯಿಲ್ ಅವರ, 2015ರಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟವಾದ 'ಇತ್ತರೆಮೆ ಮೆಯ್ಯಾವು', 'ಮಂಜಿಲ್ ಬಿದಿ' ಹಾಗೂ 'ಮೋಂಡೆ ಮಂಜಿಲೆ' ನಾಟಕಗಳ ಸಂಕಲನ 'ಕುರಾಸೆ'.

ಮರ್ಯಮ್ ಇಸ್ಮಾಯಿಲ್ ಅವರನ್ನು ಮೊದಲ ಬ್ಯಾರಿ ಮಹಿಳಾ ನಾಟಕಕಾರ್ತಿ

ಎಂದು ಪರಿಗಣಿಸಬಹುದು. ಈ ಮೇಲಿನ ನಾಟಕಗಳಲ್ಲದೆ 2015ರಲ್ಲಿ ಇಸ್ಮಾಯಿಲ್ ಮೂಡುಶೆಡ್ಡೆ ಅವರ 'ಕುಂಞಾಲಿ ಎಂಬಿಬಿಎಸ್' ಹಾಗೂ 'ಪೋಕರಾಕೋಗು ಪುರ್ಸೊತ್ತಿಲ್ಲೆ' ಎಂಬ ಎರಡು ನಾಟಕಗಳ ಸಂಕಲನವಾದ 'ಎರಂಟೆ' ಎಂಬ ಪುಸ್ತಕ ಬಿಡುಗಡೆಯಾಗಿವೆ. ಮಂಜಿಲ, ಪಿಸರ್, ವಸೀಅತ್, ಮಿಸ್ಸರ್ ಪುತ್ತಾಕ, ಹಾಮದಾಕರೊ ಚಿರಿ, ಸಾವುಂಞಾಕರೊ ಸಾಲೆ ಮುಂತಾದ ನಾಟಕಗಳು ಮುದ್ರಣಗೊಳ್ಳದಿದ್ದರೂ ರಂಗಮಂಚದಲ್ಲಿ ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿ ಪ್ರದರ್ಶನಗೊಂಡ ನಾಟಕಗಳಾಗಿವೆ.

ಬ್ಯಾರಿ ಭಾಷೆಯ ಮೊದಲ ಐತಿಹಾಸಿಕ ಪುಸ್ತಕ ಬರೆದ ಕೀರ್ತಿಗೂ ಇಸ್ಮಾಯಿಲ್ ಮೂಡುಶೆಡ್ಡೆ ಪಾತ್ರರಾಗಿದ್ದಾರೆ. 2008ರಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟವಾದ 'ಮೈಸೂರು ಪಿಲಿ ಟಿಪ್ಪು' ಹೆಸರಿನ ಈ ಕೃತಿಯ ನಂತರ ಬಹುಶಃ ಯಾವುದೇ ಐತಿಹಾಸಿಕ ಪುಸ್ತಕ ಹೊರಬಂದಿಲ್ಲವಾದ ಕಾರಣ, ಸದ್ಯದವರೆಗೆ ಬ್ಯಾರಿ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟವಾದ ಏಕೈಕ ಐತಿಹಾಸಿಕ ಪುಸ್ತಕವೂ ಅದೇ ಆಗಿದೆ.

“ಬ್ಯಾರಿ” ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಬ್ಯಾರಿ ಭಾಷೆಯ ಮೊದಲ ಸಿನಿಮಾ ತಯಾರಕ (ನಿರ್ಮಾಪಕ) ಅಲ್ತಾಫ್ ಅವರು. ಇವರ ಈ ಚಲನಚಿತ್ರಕ್ಕೆ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಪ್ರಶಸ್ತಿಯೂ ಲಭಿಸಿದೆ ಎನ್ನುವುದು ಗಮನಾರ್ಹ. ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಎಂ.ಬಿ. ರಹೀಂ ನಿರ್ದೇಶನದ “ಅಬ್ಬ” ಬ್ಯಾರಿ ಚಲನಚಿತ್ರ ಬಿಡುಗಡೆಗೊಂಡಿದ್ದು, ಎಲ್ಲರ ಪ್ರಶಂಸೆಗೆ ಪಾತ್ರವಾಗಿದೆ. ಮುಂದಿನ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚು ಬ್ಯಾರಿ ಸಿನಿಮಾಗಳು ಬರುವ ನಿರೀಕ್ಷೆಯಿದೆ.

ಸೃಜನಶೀಲ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಹೊರತಾಗಿ, ಇತರ ಕೃತಿಗಳನ್ನು ಬರೆದ ಹಲವಾರು ಬ್ಯಾರಿ ಲೇಖಕರಿದ್ದಾರೆ. ಅಬುಲ್ ಹಸನ್ ಎಂಬವರು 1997ರಷ್ಟು ಹಿಂದೆಯೇ 'ಮುತ್ತಮಾಲೆ' ಎಂಬ ಧಾರ್ಮಿಕ ವಿಚಾರಗಳನ್ನೊಳಗೊಂಡ ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ಬರೆದಿದ್ದಾರೆ. ಕವಿ ಮುಹಮ್ಮದ್ ತಣ್ಣೀರುಬಾವಿ ಅವರು ಬ್ಯಾರಿ ನಾಣ್ಣಡಿಗಳ ಸಂಕಲನ 'ಬ್ಯಾರಿ ಚೆಲ್ತ್' ಪುಸ್ತಕವನ್ನು 2009ರಲ್ಲಿ ಹೊರತಂದಿದ್ದರೆ, ಕೆ.ಪಿ. ಅಬ್ದುಲ್ ಖಾದರ್ ಕುತ್ತತ್ತೂರು ಅವರು 'ನಲ್ಲೊ ತೆರು' ಎಂಬ ವೈಚಾರಿಕ ಲೇಖನಗಳ ಪುಸ್ತಕವನ್ನು 2010ರಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಟಿ.ಎ. ಅಲಿಯಬ್ಬ ಜೋಕಟ್ಟೆ ಅವರ 'ನಂಡೊ ರಾಯ ನಂಡೊ ಸಂಸ್ಕೃತಿ' ಪುಸ್ತಕವು ಬ್ಯಾರಿ ಸಮುದಾಯದ ಆಚರಣೆಗಳ ಚಿತ್ರಣವನ್ನು ಕೊಡುವ ಪುಸ್ತಕವಾಗಿದ್ದರೆ, 2015ರಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟವಾದ 'ಬ್ಯಾರಿ ಕೌಮು' ಬ್ಯಾರಿಗಳ ಕುರಿತಾದ ಲೇಖನಗಳನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿದೆ. ಅಬ್ದುಲ್ ರಹೀಂ ಟಿ.ಕೆ., ಅಬ್ದುಲ್ ಸತ್ತಾರ್, ಅಬ್ದುಲ್ ಖಾದರ್ ಕೃಷ್ಣಪುರ, ಅಕ್ಬರ್ ಅಲಿ ಕಾವಳ ಕಟ್ಟಿಮುಂತಾದ ಹೆಸರುಗಳು ಬ್ಯಾರಿ ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ದಾಖಲಾಗಿವೆ.

ಕವನಗಳ ಕುರಿತಾಗಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ, ಬಹುಶಃ ಬ್ಯಾರಿ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಇರುವಷ್ಟು ಕವಿಗಳು ಇನ್ನಾವ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಇಲ್ಲವೇನೋ ಎಂದು ಸಂದೇಹ ಪಡುವಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚಿನ ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಬ್ಯಾರಿ ಕವಿಗಳಿದ್ದಾರೆ. ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಕರ್ನಾಟಕ ಬ್ಯಾರಿ ಸಾಹಿತ್ಯ ಅಕಾಡೆಮಿ ಬಶೀರ್ ಅಹ್ಮದ್ ಕಿನ್ಯ ಸಂಪಾದಕತದಲ್ಲಿ ಹೊರತಂದ 'ಬ್ಯಾರಿ ಕಾವ್ಯ ಸಂಪುಟ' ಬೃಹತ್ ಕವನ ಸಂಕಲನದಲ್ಲಿ ನೂರಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚು ಕವಿಗಳ ಕವನಗಳಿರುವುದು ಇದಕ್ಕೆ ಸಾಕ್ಷಿ.

ಮಡಿಕೇರಿಯ ಬಿ.ಎ. ಷಂಶುದ್ದೀನ್ ಅವರು 1983ರಲ್ಲಿ ರಚಿಸಿದ ಬ್ಯಾರಿ ಹಾಡುಗಳ ಕ್ಯಾಸೆಟ್ ಮಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ಬಿಡುಗಡೆಯಾಗುವ ಮೂಲಕ ಬ್ಯಾರಿ ಶಿಷ್ಟ ಸಾಹಿತ್ಯಕ್ಕೊಂದು ಅಡಿಗಲ್ಲು ಹಾಕಿದಂತಾಯಿತು. ಎಸ್.ಎಂ. ಶರೀಫ್ ಅವರ ಶರೀಫ್ ಲೈವ್ ಕ್ಯಾಸೆಟ್ ಸಂಸ್ಥೆಯ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಹೊರಗೆ ಬಂದ ಇವರ 'ಪುದಿಯೊ ಬ್ಯಾರಿ ಪಾಟ್‌ಜ' ಹೆಸರಿನ ಕ್ಯಾಸೆಟ್ ಆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಬ್ಯಾರಿ ಸಮುದಾಯದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸಂಚಲನವನ್ನೇ ಮೂಡಿಸಿತ್ತು. ಈ ಹಾಡುಗಳು ಇಂದಿಗೂ ಜನಪ್ರಿಯವಾಗಿದ್ದು, ಷಂಶುದ್ದೀನ್ ಅವರು ಬ್ಯಾರಿ ಭಾಷೆಯ ಮೊದಲ ಶಿಷ್ಟಕವಿ ಎಂದು ಗುರುತಿಸಲ್ಪಡುವಂತಾಯಿತು.

ಕ್ಯಾಸೆಟ್‌ಗಳ ಮೂಲಕ ಜನಪ್ರಿಯರಾಗಿರುವ ಕವಿಗಳ ಹಾಗೂ ಹಾಡುಗಾರರ ಪಟ್ಟಿ ದೊಡ್ಡದಾಗಿಯೇ ಇದೆ. ಈ ಪೈಕಿ ಕೆಲವರನ್ನು ಹೆಸರಿಸಬಹುದಾದರೆ, ಹುಸೈನ್ ಕಾಟಪಳ್ಳ, ಬಶೀರ್ ಅಹ್ಮದ್ ಕಿನ್ಯ, ಮುಹಮ್ಮದ್ ತಣ್ಣೀರುಬಾವಿ, ಇಬ್ರಾಹಿಮ್ ತಣ್ಣೀರುಬಾವಿ, ಶರೀಫ್ ನಿರ್ಮುಂಜಿ, ಅಶ್ರಫ್ ಅಪೋಲೊ, ಖಾಲಿದ್ ತಣ್ಣೀರುಬಾವಿ, ರಹೀಮ್ ಬಿ.ಸಿ.ರೋಡ್ ಮುಂತಾದ ಕವಿಗಳ ಸಾವಿರಾರು ಹಾಡುಗಳು ಜನರನ್ನು ರಂಜಿಸಿವೆ. ಮೂರನೆಯ ತರಗತಿವರೆಗೆ ಓದಿರುವ ಮಡಿಕೇರಿಯ ಖದೀಜಾ ಉಸ್ಮಾನ್ ತಮ್ಮ ಇಳಿವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಬ್ಯಾರಿ, ಮಲಯಾಳಂ ಹಾಗೂ ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲಿ ಹಲವಾರು ಕವನಗಳನ್ನು ಬರೆದಿದ್ದು, ಇತ್ತೀಚೆಗಷ್ಟೇ ಅವರ ಬ್ಯಾರಿ-ಕನ್ನಡ ಕವನಗಳ ಸಂಗ್ರಹ ಬಿಡುಗಡೆಯಾಗಿದೆ. ಹಲವಾರು ಕನ್ನಡ ಕಥಗಳನ್ನೂ ಇವರು ಬರೆದಿದ್ದು, ಮುಂದಿನ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಪುಸ್ತಕರೂಪದಲ್ಲಿ ಹೊರಬರುವ ನಿರೀಕ್ಷೆಯಿದೆ. ಇಂತಹ ನೂರಾರು ಎಲೆಮರೆಯ ಕಾಯಿಗಳು ಅವಕಾಶವಂಚಿತರಾಗಿ ಅಲ್ಲಲ್ಲೇ ಕಮರಿಹೋಗಿರುವ, ಹೋಗುವ ಸಾಧ್ಯತೆಗಳನ್ನು ಇಲ್ಲವೆನ್ನುವಂತಿಲ್ಲ.

ಕರ್ನಾಟಕ ಬ್ಯಾರಿ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪರಿಷತ್ತು 2017ರಲ್ಲಿ ನೂರು ಕವಿಗಳ ಕವನಗಳ ಸಂಕಲನವೊಂದನ್ನು ಹೊರತಂದಿದ್ದು, ಇದನ್ನು ಬ್ಯಾರಿ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಬೆಳವಣಿಗೆಯನ್ನು ಗುರುತಿಸುವ ಒಂದು ಮೈಲಿಗಲ್ಲು ಎಂದು ಹೇಳಬಹುದು.

ಬ್ಯಾರಿ ಅಕಾಡೆಮಿಯ ಸ್ಥಾಪನೆಯ ನಂತರ ಬ್ಯಾರಿ ಭಾಷೆಗೆ ಒಂದು ಅಸ್ಮಿತೆ ದೊರಕಿದಂತಾಗಿದ್ದು, ಹಲವಾರು ಕವಿಗಳು, ನಾಟಕಕಾರರು, ಬರಹಗಾರರು ಹುಟ್ಟಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ನಿಧಾನವಾಗಿ ಈ ಭಾಷೆ ತನ್ನ ಸಾಹಿತ್ಯಿಕ ತಳಹದಿಯನ್ನು ಗಟ್ಟಿಗೊಳಿಸುತ್ತಾ ಸಾಗಿದೆ. ಮುಂದಿನ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಈ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದಷ್ಟು ಶ್ರೇಷ್ಠ ಸಾಹಿತಿಗಳು, ಕವಿಗಳನ್ನು ಗುರುತಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗಬಹುದು ಎಂಬ ಆಶಾಭಾವನೆ ಬ್ಯಾರಿ ಸಮುದಾಯದ ಬರಹಗಾರರಲ್ಲಿ ಇದೆ.

ಮಂಗಳೂರು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯವು ಬ್ಯಾರಿ ಅಧ್ಯಯನ ಪೀಠವನ್ನು ಆರಂಭಿಸಿರುವುದು ಬ್ಯಾರಿ ಭಾಷಾ ಬೆಳವಣಿಗೆಗೆ ಇದರಿಂದ ಸಾಕಷ್ಟು ಅನುಕೂಲ ವಾಗುವ ನಿರೀಕ್ಷೆಯಿದೆ. ಇದರ ಪ್ರಥಮ ಸದಸ್ಯರುಗಳಾಗಿ ಸಾಹಿತಿಗಳಾದ ಮುಹಮ್ಮದ್ ಕುಳಾಯಿ, ಅಬ್ದುಲ್ ರಹಮಾನ್ ಕುತ್ತತ್ತೂರು, ಬಿ.ಎ. ಷಂಶುದ್ದೀನ್, ಸಾಮಾಜಿಕ ಕಾರ್ಯಕರ್ತರಾದ ಇಬ್ರಾಹಿಮ್ ಕೋಡಿಚಾಲ್ ಹಾಗೂ ಅಹ್ಮದ್ ಬಾವಾ ನೇಮಕಗೊಂಡಿದ್ದು ಮುಂದೆ ಬ್ಯಾರಿ ಭಾಷೆ, ಸಾಹಿತ್ಯ, ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಕುರಿತಂತೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಅಧ್ಯಯನ ನಡೆಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗಲಿದೆ.

ಬ್ಯಾರಿ ಸಂಸ್ಕೃತಿ

ಬ್ಯಾರಿಗಳ ಆಚಾರ, ಸಂಪ್ರದಾಯಗಳು ಇಸ್ಲಾಮ್ ಧರ್ಮದ ಚೌಕಟ್ಟಿನ ಒಳಗೇ ಇದ್ದರೂ, ಅದು ಇತರ ಮುಸ್ಲಿಮ್ ಜನಾಂಗಗಳಿಗಿಂತ ಭಿನ್ನವಾಗಿರುವುದನ್ನು ಗುರುತಿಸಬಹುದು. ಕೇರಳದ ಮಾಪ್ಲಾ ಜನಾಂಗದವರ ಸಂಸ್ಕೃತಿಗೆ ಅತ್ಯಂತ ಹತ್ತಿರ ಎನ್ನಬಹುದಾದ ಉಡುಗೆ ತೊಡುಗೆಗಳು, ಹಾಡು, ಕುಣಿತಗಳನ್ನು ಗಮನಿಸಿದಾಗ ಈ ಎರಡೂ ಜನಾಂಗಗಳ ನಡುವೆ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಸಂಬಂಧ ಗಾಢವಾಗಿತ್ತು ಎಂಬುದು ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ.

ಬ್ಯಾರಿಗಳಲ್ಲಿದ್ದ ಅತ್ಯಂತ ಜನಪ್ರಿಯ ಜಾನಪದ ಕಥನ ಕವನಗಳು, ಹಾಡುಗಳು ಇಂದು ಸಂಪೂರ್ಣ ಕಣ್ಮರೆಯಾಗುವ ಸ್ಥಿತಿಗೆ ಬಂದಿರುವುದು ವಿಷಾದನೀಯ. ದಶಕಗಳ ಹಿಂದೆ ಎಲ್ಲ ಬ್ಯಾರಿ ಮನೆಗಳಲ್ಲೂ ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳ ನೆಚ್ಚಿನ ಹಾಡುಗಳಾಗಿದ್ದ (ಈ ಹಾಡುಗಳ ಪುಸ್ತಕವನ್ನು 'ಸಬೀನಾ' ಎಂದು ಕರೆಯಲಾಗುತ್ತಿತ್ತು) ತಮಿಳು, ಬ್ಯಾರಿ, ಮಲಯಾಳ, ಕನ್ನಡ, ಅರಬಿ, ಉರ್ದು ಭಾಷೆಗಳ 'ಅರಬಿ ಮಲಯಾಳ' ಎಂಬ ಮಿಶ್ರಭಾಷೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ಹಾಡುಗಳನ್ನು ಮದುವೆ, ಮುಂಜಿ, ಸೀಮಂತ, ಜೋಗುಳದ ಹಾಡುಗಳಾಗಿ ಹಾಡಲಾಗುತ್ತಿದ್ದೆಂದು ಪೊಲಿ ಇಚ್ಛಂಗೋಡು ಅವರು, ಇತ್ತೀಚೆಗಷ್ಟೇ ಪ್ರಕಟಗೊಂಡ ಅವರ 'ಬದರುಲ್ ಮುನೀರ್ ಹುಸನುಲ್ ಜಮಾಲ್ ಪ್ರಣಯ ಕಥನ' ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿ ವಿವರಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಈ ಪುಸ್ತಕವು ಸಬೀನಾ ಪಾಟ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದಾದ 'ಬದರ್ ಮಾಲೆ'ಯ ಕನ್ನಡ ಕಥಾಂಶವಾಗಿರುತ್ತದೆ.

ಒಂದು ಶತಮಾನಕ್ಕೂ ಹಿಂದೆ ದಪ್ಪು ಪಾಟ್‌ಗಳು, ಮಾಪ್ಲಾ ಪಾಟ್‌ಗಳು, ಕಿಸ್ ಪಾಟ್‌ಗಳು ಬ್ಯಾರಿ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಭಾಗವಾಗಿತ್ತಲ್ಲದೆ, ಈ ಸಬೀನಾ ಹಾಡುಗಳನ್ನು ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳ ಮದುವೆಗೆ ವಿಶೇಷ ಅರ್ಹತೆಯೆಂದು ಭಾವಿಸಲಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಕೈಕೊಟ್ಟು ಪಾಟ್ (ಚಪ್ಪಾಳೆ ಹಾಡು), ದಫ್ ಪಾಟ್ (ದಫ್ ಎಂಬ ಚರ್ಮವಾದ್ಯವನ್ನು ಬಾರಿಸುತ್ತಾ ಹಾಡುವ ಹಾಡು), ಮಾಪ್ಲಾ ಪಾಟ್, ಮೊಯ್ಲಾಂಜಿ ಪಾಟ್ (ಮಧುರಂಗಿ ಹಚ್ಚುವ ಸಂದರ್ಭದ ಹಾಡು), ಒಪ್ಪನ ಪಾಟ್ (ವಧುವನ್ನು ಸಿಂಗರಿಸಿ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ ಹಾಡುವ ಹಾಡು), ಕೋಲ್ಕಲಿ ಪಾಟ್ (ಕೋಲಾಟ ಹಾಡು), ತಲ್ಲೇಲ ಪಾಟ್ ಮುಂತಾದ ಹಾಡುಗಳನ್ನು ಕಲಿಸಿ ಕೊಡಲು ಪಾಟ್ ಮಾಲಿಕೆ ಸಂಸ್ಥೆಗಳೂ ಇದ್ದವು ಎಂದು ಪ್ರೊ|| ಇಚ್ಚಂಗೋಡು ಬರೆದಿದ್ದಾರೆ. ಮಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ಅಂಜುಮಾನ್ ಇತ್ತಿಹಾದುಲ್ ಇಸ್ಲಾಮ್ ಮತ್ತು ಅಂಜುಮಾನ್ ಕುವ್ವತುಲ್ ಇಸ್ಲಾಮ್ ಎಂಬ ಪಾಟು ಮಾಲಿಕಾ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಈ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದವಂತೆ.

ಹನ್ನೊಂದನೇ ಶತಮಾನದಲ್ಲಿ, ತಮಿಳುನಾಡು ಮೂಲದವರಾಗಿದ್ದು, ಕೇರಳದ ಪೊನ್ನಾನಿಯಲ್ಲಿ ನೆಲೆಸಿದ್ದ ಸೈನುದ್ದೀನ್ ಮುಕ್ಲೂಮ್ ಎಂಬ ಕವಿ ಹಾಗೂ ವಿದ್ವಾಂಸರಿಂದ ಅರಬಿ ಮಲಯಾಳ ಲಿಪಿ ಮತ್ತು ಸಾಹಿತ್ಯ ಆರಂಭವಾಯಿತೆಂದೂ ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ. ಹದಿನಾರನೇ ಶತಮಾನದಲ್ಲಿ, ಖಾಲಿ ಮುಹಮ್ಮದ್ ಎಂಬವರು ಕುರತ್ತಿಪಾಟ್, ಕುಪ್ಪಿ ಪಾಟ್‌ಗಳನ್ನು ರಚಿಸಿ, ಅರಬಿ ಮಲಯಾಳಕ್ಕೆ ಸಾಹಿತ್ಯ ಕೊಡುಗೆ ಕೊಟ್ಟಿರಬಹುದೆಂದು ಅಭಿಪ್ರಾಯಪಡಲಾಗಿದೆ. ಅವರು ಬರೆದ 'ಮುಹಿಯುದ್ದೀನ್ ಮಾಲೆ' ಮಾಲೆಪಾಟುಗಳಲ್ಲೇ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಕಥನಕಾವ್ಯವೆಂದು ಗುರುತಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ಈ ಹಾಡುಗಳು ಬ್ಯಾರಿ ಜನಾಂಗದವರಲ್ಲೂ ಅತ್ಯಂತ ಜನಪ್ರಿಯವಾದ ಹಾಡಾಗಿದೆ. ಇದಲ್ಲದೆ, ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಪೂಣ್ಯಕವಿ ಹಾಗೂ ಮಹಾಕವಿಯೆಂದೇ ಹೆಸರಾಗಿದ್ದ ಮೊಯಿನ್ ಕುಟ್ಟಿ ವೈದ್ಯರು ಬರೆದ ಕಿಸ್ ಪಾಟ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಂತ ಜನಪ್ರಿಯವಾದ 'ಬದರ್ ಮಾಲೆ'ಕೂಡ ಬ್ಯಾರಿಗಳಲ್ಲಿ ಜನಮನ್ನಣೆ ಗಳಿಸಿತ್ತು.

ಹಿಂದಿನ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲ ಬ್ಯಾರಿ ಮನೆಗಳಲ್ಲೂ ಅರಬಿ ಮಲಯಾಳ ಲಿಪಿಯ ಸಬೀನಾ ಪಾಟ್‌ಗಳ ಸಂಗ್ರಹವಿತ್ತು. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಎಲ್ಲ ಬ್ಯಾರಿ ಮಹಿಳೆಯರೂ ಅರಬೀ ಶಿಕ್ಷಣ ಪಡೆಯುತ್ತಿದ್ದುದರಿಂದ ಹಾಗೂ ಅರಬಿ ಮಲಯಾಳ ಲಿಪಿ ಅರಬಿ ಲಿಪಿಯ ಹಾಗೇ ಇದ್ದುದರಿಂದ, ಲೌಕಿಕ ಶಿಕ್ಷಣ

ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೂ, ಬ್ಯಾರಿ ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಈ ಹಾಡುಗಳನ್ನು ಓದಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಈ ಕಥನ ಕವನಗಳು ಶೃಂಗಾರ ಕಾವ್ಯಗಳಾಗಿದ್ದು, ಇವುಗಳು ಬ್ಯಾರಿ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೂ, ಬ್ಯಾರಿಗಳು ಹಾಗೂ ಕೇರಳ ಮುಸ್ಲಿಮರಿಗೆ ಅದರಲ್ಲೂ ಮಾಪ್ಪಾಗಳಿಗೆ ಅತ್ಯಂತ ಪ್ರಿಯವಾದ ಹಾಡುಗಳಾಗಿವೆ ಎಂಬುದು ಗಮನಿಸಬೇಕಾದ ಅಂಶ. ಈ ಹಾಡುಗಳನ್ನು ಬ್ಯಾರಿ ಭಾಷೆಗೆ ತರುವ ಪ್ರಯತ್ನ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ.

ಈ ರೀತಿಯ ಜಾನಪದ ಹಾಡುಗಳಂತೆ ನೂರಾರು ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಒಗಟುಗಳು ಕೂಡ ಬ್ಯಾರಿ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಚಲಿತದಲ್ಲಿತ್ತು. ಇದನ್ನು ಬ್ಯಾರಿ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ 'ಎದರ್ ಮಸಲೆ' ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ. ನಾಣ್ಣಡಿಗಳು ಕೂಡ ಸಾಕಷ್ಟು ಇದ್ದು, ಇವೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಸಂಗ್ರಹಿಸಿಡುವ ಕೆಲಸ ಆಗಬೇಕಾಗಿದೆ.

ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಬ್ಯಾರಿಗಳೆಂದರೆ ವ್ಯಾಪಾರ, ಉದ್ಯೋಗಗಳಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿಸಿ ಕೊಂಡವರು. ಆದರೆ, ಬ್ಯಾರಿಗಳಲ್ಲಿ ಕೂಡ ಬಹಳಷ್ಟು ಮಂದಿ ಕೃಷಿ ಕೆಲಸದಲ್ಲೂ ತಮ್ಮನ್ನು ತೊಡಗಿಸಿಕೊಂಡವರಿದ್ದಾರೆ ಎಂಬುದು ಗಮನಾರ್ಹ. ಕೃಷಿ ಕೆಲಸಕ್ಕಾಗಿ ಹಾಗೂ ಗೊಬ್ಬರ ಮತ್ತು ಹಾಲಿನ ಸಲುವಾಗಿ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಹಸುಗಳು, ಎತ್ತುಗಳು, ಎಮ್ಮೆಗಳನ್ನು ಕೂಡ ಸಾಕುತ್ತಿದ್ದರು. ಇತ್ತೀಚಿನ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಇವೆಲ್ಲ ಕಡಿಮೆಯಾಗಿದೆಯಾದರೂ ಕೃಷಿ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿಸಿಕೊಂಡಿರುವ ಬ್ಯಾರಿಗಳು ಈಗಲೂ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಕಾಣಸಿಗುತ್ತಾರೆ.

ಹಿಂದಿನ ಬ್ಯಾರಿಗಳ ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕ ಉಡುಗೆಯೆಂದರೆ, ಪಟ್ಟಿ ಮುಂಡು (ಪಂಚೆ), ತಲೆಗೆ ಮುಂಡಾಸು ಅಥವಾ ಟೊಪ್ಪಿ, ಉದ್ದನೆಯ ಪೂರ್ಣ ತೋಳಿನ ಶರ್ಟು, ಸೊಂಟಕ್ಕೆ ಹಸಿರು ಬಣ್ಣದ ವಿಶೇಷ ಬೆಲ್ಟ್ (ವಿಶೇಷವೇನೆಂದರೆ ಈ ಬೆಲ್ಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಹಣವಿಡುವ ಸಲುವಾಗಿ ಪರ್ಸ್ ಕೂಡ ಇರುತ್ತಿತ್ತು). ಹಬ್ಬ, ಮದುವೆ ಮುಂತಾದ ವಿಶೇಷ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಸುರುಮಾ, ಮೈಮೇಲಿನ ಬಟ್ಟೆಗೆ ಸೆಂಟ್ ಅಥವಾ ಅತ್ತರ್ ಹಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಪ್ರತಿದಿನ ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳುವವರೂ ಕೆಲವರು ಇದ್ದರು. ಬಾಯಲ್ಲಿ ಹೊಗೆಯಾಡುವ ತುಂಡು ಬೀಡಿ ಬ್ಯಾರಿ ಗಂಡಸರಲ್ಲಿ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿತ್ತು.

ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳ ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕ ಉಡುಪು ಅಡ್ಡಮುಂಡು ಅಥವಾ ಸೀರೆ, ಉದ್ದ ತೋಳಿನ ಬಿಳಿಯ ಬಣ್ಣದ ಕುಸುರಿ ಕೆಲಸವಿರುವ ಕುಪಾಯ, ತಲೆಗೆ ಎಲ್ಲರ (ಶಿರವಸ್ತ್ರ) ಧರಿಸುತ್ತಿದ್ದು, ಕಿವಿಗೆ ವಾಲೆ, ಅಲಿಕಾತ್, ಕೊಪ್ಪು ಸರಪಳಿ, ಕುಡುಕ ಇತ್ಯಾದಿಗಳನ್ನು ಧರಿಸುತ್ತಿದ್ದರೆ, ಸೊಂಟಕ್ಕೆ ಅರಣ್ಣಾನ ಎಂಬ ಭಾರದ ನಡುಪಟ್ಟಿ, ಅಥವಾ ಅರಪಟ್ಟಿ, ಕೊರಳಿಗೆ ತಾಲಿಮಾಲೆ, ಉರುಕುಡೊ ಮಾಲೆ,

ಮಿಸ್ರಿ ಮಾಲೆ, ಪೂಮಾಲೆ, ಒತ್ತೆ ಉರುಕು ಮಾಲೆ, ತಲೆಗೆ ತಲೆಸಿಂಗಾರ, ಕೂಕಟ್ಟ್, ಕೇದಗೆ ಇತ್ಯಾದಿ ಆಭರಣಗಳನ್ನು ಧರಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಕಾಲಿಗೆ ಕಾಲ್ದಪೊಲಿ, ಗೆಜ್ಜೆ, ಕಾಲ್ಪಟ್ಟಿ, ಕುನಿಪು, ಹಾಗೂ ಕೈಗಳಿಗೆ ಬಳೆ, ಸುರ್ಗಿಪಿರಿ, ಎದರ್ ಬಲೆ, ಸರಗೆಬಲೆ, ಮುರ್ಗಿಪಿರಿ, ಎಡೆಬಲೆ, ತಟ್ಟ್ ಬಲೆ, ಕೈಬೆರಳಿಗೆ ಉಂಗುರ ಮುಂತಾದವುಗಳನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಅನುಕೂಲಸ್ಥರು ಚಿನ್ನದ ಆಭರಣಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರೆ ಬಡವರು ಚಿನ್ನ ಮತ್ತು ಬೆಳ್ಳಿಯ ಆಭರಣಗಳನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಇವೆಲ್ಲಾ ಇತ್ತೀಚಿನ ದಿನಗಳಲ್ಲಿಮಾಯಿ 'ವಾಗುತ್ತಿರುವುದು ನಾಗರಿಕತೆಯ ಬೆಳವಣಿಗೆಯ ಹಂತದಲ್ಲಿ ಸಹಜವೇ ಇರಬಹುದೇನೋ?

ಆಚರಣೆಗಳು

ಬ್ಯಾರಿಗಳ ಬಹಳಷ್ಟು ಆಚರಣೆಗಳು ಇಂದು ಕಣ್ಮರೆಯಾಗಿವೆ. ಇವರಲ್ಲಿ ಕೂಡ ಬಹಳಷ್ಟು ಮೂಢ ನಂಬಿಕೆಗಳು ಇದ್ದವು. ಇಂತಹ ಆಚರಣೆಗಳು ಇಂದು ಬಹಳಷ್ಟು ಮಾಯವಾಗಿವೆ ಅಥವಾ ಬದಲಾಗಿವೆ. ಮದುವೆ, ಮುಂಜಿ ಮುಂತಾದ ನಡೆಯಲೇಬೇಕಾದ ಆಚರಣೆಗಳಲ್ಲಿ ಕೂಡ ಬದಲಾವಣೆ ಕಂಡುಬರುತ್ತಿದೆ.

ಸುನ್ನತ್ ಮಂಜೆಲ (ಮುಂಜಿ)

ಸುನ್ನತ್ ಅಥವಾ ಮುಂಜಿ ಎಂದರೆ ಗಂಡು ಮಗುವಿನ ಶಿಶ್ನದ ಮುಂದೊಗಲನ್ನು ಕತ್ತರಿಸುವುದು. ಜಗತ್ತಿನ ಎಲ್ಲ ಮುಸ್ಲಿಮರೂ ಇದನ್ನು ಕಡ್ಡಾಯವಾಗಿ ಮಾಡಿಸುತ್ತಾರೆ. ಆರೋಗ್ಯದ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದಲೂ ಇದು ಒಳ್ಳೆಯದೆಂದು ಪರಿಗಣಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಕಾರಣ ಮುಸಲ್ಮಾನರಲ್ಲದವರು ಸಾಕಷ್ಟು ಮಂದಿ ಮುಂಜಿ ಮಾಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

ಹಿಂದೆ ಮುಂಜಿ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗಿಯೇ 'ವಸ್ನಾ'ಗಳಿದ್ದರು. ಇವರ ವೃತ್ತಿ ಕ್ಷೌರ ಮಾಡುವುದಾದರೂ ಇವರು ಮುಂಜಿ ಮಾಡುವುದರಲ್ಲಿ ವೃತ್ತಿಪರರಾಗಿದ್ದರು. ಮುಂಜಿ ಮಾಡುವ ದಿನದಂದು ಹುಡುಗನ ಕೊರಳಿಗೆ (ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ 5ರಿಂದ 10 ವರ್ಷದ ಒಳಗೆ) ಬಿಳಿಯ ಬಟ್ಟೆಯನ್ನು ಸುತ್ತಿ ಇಳಿಬಿಡಲಾಗುವುದು. ಅವನನ್ನು ಕೂರಿಸಿ ತೊಡೆಗಳೆರಡನ್ನೂ ಅಗಲಿಸಿ, ಶಿಶ್ನದ ಮುಂದೊಗಲನ್ನು ಎಳೆದು ಹಿಡಿದು ಕ್ಷೌರ ಮಾಡುವ ಕತ್ತಿಯಿಂದ ವಸ್ನಾ ಕತ್ತರಿಸಿ ಬಿಡುತ್ತಿದ್ದ. ನೋವಿನ ಅನುಭವ ಗೊತ್ತಾಗಬಾರದೆಂದು ತೊಡೆಗೆ ಬಲವಾಗಿ ಹೊಡೆಯುತ್ತಿದ್ದುದೂ ಉಂಟು. ನಂತರ ಗಾಯಕ್ಕೆ ಬಟ್ಟೆಯ ತುಂಡನ್ನು

ಸುತ್ತಿ ಕಟ್ಟಲಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಗಾಯವನ್ನು ಕೋಳಿಗಿರಿಯಿಂದ ತೊಳೆಯಲಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಗಾಯಕ್ಕೆ ಎಣ್ಣೆಯನ್ನು ಅದೇ ಕೋಳಿಗಿರಿಯಿಂದ ಹಚ್ಚಲಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಕತ್ತರಿಸಿದ ಗಾಯ ಒಣಗಲು ಒಂದರಿಂದ ಮೂರು ತಿಂಗಳುಗಳೇ ಬೇಕಾಗುತ್ತಿದ್ದವು. ಗಾಯ ಒಣಗದೇ ನಂಜಾಗಿ ಮೃತಪಟ್ಟ ಪ್ರಕರಣಗಳು ಇವೆ.

ಹುಡುಗ ಮಲಗುವ ಸ್ಥಳ (ಮಂಚ ಅಥವಾ ಚಾಪೆ)ದ ಮೇಲೆ ಬಟ್ಟೆಯೊಂದನ್ನು ಗಟ್ಟಿ ನೂಲಿಗೆ ಕಟ್ಟಿ ನೇತು ಹಾಕಲಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಹುಡುಗನ ಹೊದಿಕೆ ಮತ್ತು ಪಂಚೆ ಎರಡೂ ಇದೇ ಆಗಿತ್ತು. ಗಾಯ ಒಣಗಿದ ಬಳಿಕ ಒಂದು ನಿಗದಿತ ಶುಕ್ರವಾರದಂದು ಹುಡುಗನಿಗೆ ಹೊಸಬಟ್ಟೆ ಹಾಕಿ ಮದುಮಗನಂತೆ ಸಿಂಗರಿಸಿ, ಹೂಮಾಲೆ ಹಾಕಿ, ಮಸೀದಿಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಲಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಇದನ್ನು ಸುನ್ನತ್ ಮಂಜಿಲ ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಸಿರಿವಂತ ಕುಟುಂಬಗಳಲ್ಲಿ ಬ್ಯಾಂಡ್, ಮೆರವಣಿಗೆಯ ಸಂಭ್ರಮವೂ ಇರುತ್ತಿತ್ತು. ಮನೆಗೆ ಬಂದ ಮೇಲೆ ಹಬ್ಬದ ಅಡುಗೆಯ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯೂ ಇರುತ್ತಿತ್ತು.

ಈಗ ಹಾಗಿಲ್ಲ. ಬಹುತೇಕ ಮುಂಜಿಗಳನ್ನು ಡಾಕ್ಟರ್‌ಗಳ ಮೂಲಕ ಮಾಡಿಸಲಾಗುತ್ತಿದ್ದು, ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಸಾಮೂಹಿಕ ವ್ಯವಸ್ಥೆಗಳನ್ನು ಪ್ರತಿ ವರ್ಷ ಮಾಡಲಾಗುತ್ತದೆ. ಆಧುನಿಕ ವೈದ್ಯಕೀಯ ಪದ್ಧತಿಯ ಔಷಧೋಪಚಾರಗಳಿಂದ ಒಂದೇ ವಾರದಲ್ಲಿ ಗಾಯ ಒಣಗಿಬಿಡುತ್ತದೆ. ಗಾಯ ಒಣಗಿದ ಬಳಿಕ ಶುಕ್ರವಾರ ಹುಡುಗನನ್ನು ಮಸೀದಿಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುವ ಸಂಪ್ರದಾಯ ಈಗಲೂ ಇದೆ.

ಮೊಹರಮ್

ಮೊಹರಮ್ ಮುಸಲ್ಮಾನರ ಹಬ್ಬ ಎಂಬ ತಪ್ಪುಕಲ್ಪನೆ ಇದೆ. ಇದು ಹಬ್ಬವಲ್ಲ. ಅದೊಂದು ಶೋಕಾಚರಣೆ. ಶಿಯಾ ಮುಸಲ್ಮಾನರು ಇದನ್ನು ಕಡ್ಡಾಯವಾಗಿ ಆಚರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಹಿಂದಿನ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಸರಿಯಾದ ಮಾಹಿತಿ ಇರದಿದ್ದ ಕಾರಣ ಕೆಲವು ಬ್ಯಾರಿಗಳು ಮೊಹರಮ್ ಹತ್ತನೇ ದಿನದ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಸಕ್ರಿಯವಾಗಿ ಪಾಲುಗೊಂಡು ಬೇರೆ ಬೇರೆ ವೇಷಗಳನ್ನು ಧರಿಸಿ ಬೀದಿ ಬೀದಿಗಳಲ್ಲಿ ಕುಣಿಯುತ್ತಿದ್ದರು. ಇಂತಹ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳಲ್ಲಿ ಜಾತಿಭೇದವಿಲ್ಲದೆ ಊರವರೆಲ್ಲ ಪಾಲುಗೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರೆಂಬುದು ವಿಶೇಷ. ಧಾರ್ಮಿಕವಾಗಿ ಇದಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪಿಗೆಯಿಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಇಂತಹ ಆಚರಣೆಗಳು ಕೋಮು ಸೌಹಾರ್ದವನ್ನು ಕಾಪಾಡಿಕೊಂಡು ಬರುವಲ್ಲಿ ಪ್ರಮುಖ ಪಾತ್ರ ವಹಿಸುತ್ತಿತ್ತೆಂಬುದು ಗಮನಾರ್ಹವಾದ ಸಂಗತಿ. ಈಗ ಎಲ್ಲೋ ಕೆಲವೆಡೆ ಕೆಲವೇ ಮಂದಿ

ಮೊಹರಮ್ ಅನ್ನು ಹಿಂದಿನಂತೆ ಆಚರಿಸಿಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಿದ್ದರೂ ಬ್ಯಾರಿಗಳು ಯಾರೂ ಇದರಲ್ಲಿ ಭಾಗಿಗಳಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ ಎಂಬುದು ಈ ಜನಾಂಗದವರಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚುತ್ತಿರುವ ತಿಳಿವಳಿಕೆಯ ಸಂಕೇತವೆಂದು ಹೇಳಬಹುದೇನೋ?

ಮದುವೆ

ಎಲ್ಲ ಸಮುದಾಯಗಳಂತೆ ಬ್ಯಾರಿಗಳಲ್ಲೂ ಮದುವೆಗೆ ವಿಶೇಷ ಆದ್ಯತೆ ಇದೆ. ಹಿಂದಿನ ಕಾಲದ ಮದುವೆಗಳು ಈ ಕಾಲದ ಹಾಗೆ ಒಂದೇ ದಿನದಲ್ಲಿ ಮುಗಿದುಹೋಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಕಡಿಮೆಪಕ್ಷ ಎರಡು ಮೂರು ದಿನಗಳವರೆಗೆ ಮದುವೆಯ ಸಂಭ್ರಮ ನಡೆಯುತ್ತಿತ್ತು. ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಸಮಾರಂಭಗಳು ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿಯೇ ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದವು.

ಮದುವೆಗೆ ಮುನ್ನ ಗಂಡು ಹೆಣ್ಣು ನೋಡಿಯಾದ ಮೇಲೆ ಗಂಡಿನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ನಿಶ್ಚಿತಾರ್ಥ 'ಒರಪ್ಪು' ಅಥವಾ 'ನಾಲ್ ಕುರಿ' ನಡೆಯುತ್ತಿತ್ತು. ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಹುಡುಗಿ ಕಡೆಯವರು (ಕಾಸಿ ಬಂಗಾರ್ (ವರದಕ್ಷಿಣೆ ಹಾಗೂ ಚಿನ್ನ) ಎಷ್ಟು ಹಾಕಬೇಕು ಎಂಬುದನ್ನು ಚರ್ಚಿಸಿ ತೀರ್ಮಾನಿಸಲಾಗುತ್ತಿತ್ತು.) ವರದಕ್ಷಿಣೆಯ ಮುಂಗಡ ಹಣವನ್ನು (ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಅರ್ಧಭಾಗ) ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದರು. ವೀಳ್ಯದಲೆಯ ತಟ್ಟೆಯನ್ನು ಮುಂದಿಟ್ಟು ಮಾತುಕತೆ ಆರಂಭವಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ನಂತರ ಹುಡುಗಿಯ ಕಡೆಯವರು ತಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ವಸ್ತ್ರದಿಂದ ಮುಚ್ಚಲ್ಪಟ್ಟ ತಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿರುವ ವರದಕ್ಷಿಣೆ ಹಣವನ್ನು (ಇಸ್ಲಾಮಿನಲ್ಲಿ ವರದಕ್ಷಿಣೆಗೆ ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲ. ವಧುದಕ್ಷಿಣೆ (ಮಹರ್) ಕಡ್ಡಾಯ. ಆದರೆ, ಇತ್ತೀಚಿನವರೆಗೂ - ಇಂದಿಗೂ ಕೆಲವರು-ಹಣದ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲವಾದರೂ ಕಾರು, ಹೆಚ್ಚಿನ ಚಿನ್ನಾಭರಣ ಮುಂತಾದ ವಸ್ತುರೂಪದ ವರದಕ್ಷಿಣೆ ಪಡೆಯುವವರಿದ್ದಾರೆ) ಗಂಡಿನ ಕಡೆಯವರಿಗೆ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಎಲ್ಲರ ಎದುರಿನಲ್ಲೇ ವಸ್ತ್ರವನ್ನು ತೆಗೆದು ಹಣವನ್ನು ಲೆಕ್ಕಮಾಡಿ ಬಳಿಕ ಒಳಗೆ ಕೊಂಡೊಯ್ಯಲಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ನಂತರ ಮದುವೆಯ ದಿನಾಂಕ ನಿಶ್ಚಯ ಮಾಡಲಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಬಳಿಕ ಅತಿಥಿಗಳಿಗೆ ಅವಲಕ್ಕಿ-ಬಾಳೆಯ (ಅವಲಕ್ಕಿಗೆ ತೆಂಗಿನ ತುರಿ, ಈರುಳ್ಳಿ, ಹಸಿಮೆಣಸು ತುಂಡುಗಳನ್ನು ಹಾಕಿ ಕಿವುಚಿಡುವುದು. ಇದಕ್ಕೆ ಸುಲಿದ ಬಾಳೆಹಣ್ಣನ್ನು ಹಾಕಿ ಕಿವುಚಿ ತಿನ್ನುವುದು-ಇದು ಹಿಂದಿನ ಬ್ಯಾರಿಗಳು ಅತಿಥಿಗಳಿಗೆ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ನೀಡುತ್ತಿದ್ದ ತಿಂಡಿ) ಸತ್ಕಾರ. ಚಹಾಪಾನ. ಊಟದ ಸಮಯವಾಗಿದ್ದರೆ ಕೋಳಿಸಾರು, ತುಪ್ಪದನ್ನದ ಔತಣ.

ಮದುವೆಯ ಹಿಂದಿನ ದಿನ ಮದುವೆಗಳಿಗೆ ಮಧುರಂಗಿ ಹಾಕುವ ಶಾಸ್ತ್ರ

(ಮೊಯ್ಲಾಂಜಿ ಬೆಯ್ಕಡೊ) ನಡೆಯುತ್ತದೆ. ಮದುಮಗನಿಗೂ ಮಧುರಂಗಿ ಹಾಕಲಾಗುವುದಾದರೂ ಇದು ಮದುಮಗಳ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವಷ್ಟು ಜೋರಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಮದುಮಗಳಾಗುವ ಹೆಣ್ಣನ್ನು ಕೂರಿಸಿ ಅವಳ ಕೈಗಳಿಗೆ ಮೊಯ್ಲಾಂಜಿ ಹಾಕುವ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಸುತ್ತ ನೆರೆದ ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳು ಕೈ ಚಪ್ಪಾಳೆ ಹೊಡೆಯುತ್ತಾ ಮದುಮಗಳನ್ನು ವರ್ಣಿಸುವ, ಛೇಡಿಸುವ ಹಾಡುಗಳನ್ನು ಹಾಡುತ್ತಾರೆ. ಈಗ ಸಿದ್ಧಪಡಿಸಿದ ಮಧುರಂಗಿ ಅಂಗಡಿಗಳಲ್ಲಿ ದೊರೆಯುತ್ತದೆ. ಹಿಂದೆ ಗಿಡದಿಂದ ತಾಜಾ ಮಧುರಂಗಿ ಎಲೆಗಳನ್ನು ಕಿತ್ತು, ಅರೆದು ಹಚ್ಚುತ್ತಿದ್ದರು. ಆ ಕೆಲಸವೂ ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಸಂಭ್ರಮ ತರುತ್ತಿತ್ತು.

ಮದುವೆಯ ದಿನದಂದು, ನಿಕಾಹ್ (ಕಾಯಿನ್ತ್)ಗೆಂದು ಮದುಮಗನನ್ನು ತಯಾರಿ ಮಾಡುವ ಕೆಲಸ ನಡೆಯುತ್ತಿತ್ತು. ಕುರ್ಚಿಯ ಮೇಲೆ ಬಿಳಿಯ ಬಟ್ಟೆಯನ್ನು ಹಾಸಿ ಅದರಲ್ಲಿ ಮದುಮಗನನ್ನು ಕೂರಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಇಬ್ಬರು ಯುವಕರು ಮೇಣದ ಬತ್ತಿ ಹೊತ್ತಿಸಿ ಅದನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಹುಡುಗನ ಇಕ್ಕೆಲಗಳಲ್ಲಿ ನಿಂತುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಈ ಮೇಣದ ಬತ್ತಿಯ ಬೆಳಕಿನಲ್ಲಿ ಕ್ಷೌರಿಕ ಮದುಮಗನ ದಾಡಿ ತೆಗೆಯುತ್ತಾನೆ. ನೆರೆದಿದ್ದವರಲ್ಲಿ ಕೆಲವರು ಕೈಕೊಟ್ಟು ಪಾಟ್(ಕೈಚಪ್ಪಾಳೆ ಹಾಡು) ಹಾಡುತ್ತಿದ್ದರು.ಹಣದ ಜೊತೆಗೆ ಮದುಮಗನ ಕುರ್ಚಿಗೆ ಹಾಸಿದ್ದ ಬಿಳಿಬಟ್ಟೆ ಕೂಡ ಕ್ಷೌರಿಕನ ಪಾಲಾಗುತ್ತದೆ.

ಇದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಹೆಣ್ಣಿನ ಮೋತುಬಲೆ ಎಡ್ಕಡೊ (ಮುಂಗುರುಳು ತೆಗೆಯುವ) ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಇರುತ್ತದೆ. ಕುರ್ಚಿಯ ಮೇಲೆ ಬಿಳಿಯ ಬಟ್ಟೆಯನ್ನು ಹಾಸಿ ಅದರಲ್ಲಿ ಮದುಮಗಳನ್ನು ಕೂರಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಇಬ್ಬರು ಹುಡುಗಿಯರು ಮೇಣದ ಬತ್ತಿ ಹೊತ್ತಿಸಿ ಅದನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಮದುಮಗಳ ಇಕ್ಕೆಲಗಳಲ್ಲಿ ನಿಂತುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಹುಡುಗಿಯ ಸೋದರಮಾವ ಮುಂಗುರುಳಿನ ಒಂದೆರಡು ಕೂದಲನ್ನು ಕತ್ತರಿಸಿ ಕೊಡುತ್ತಾನೆ. ನಂತರ ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳು ಮದುಮಗಳ ಮುಖದ ಮೇಲಿನ ಬೇಡದ ಕೂದಲನ್ನು ತೆಗೆಯುತ್ತಾರೆ. ಇಲ್ಲಿಯೂ ನೆರೆದಿದ್ದ ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳು ಚಪ್ಪಾಳೆ ತಟ್ಟುತ್ತಾ ಹಾಡು ಹಾಡುತ್ತಾರೆ.

ಮದುಮಗ ಮದುವೆಯ ದಿನದಂದು ಸ್ನಾನ ಮಾಡುವಾಗಲೂ ಸಣ್ಣ ಆಚರಣೆಯಿತ್ತು. ಮದುಮಗನ ಭಾವ ಹುಡುಗನ ನೆತ್ತಿಯ ಮೇಲೆ ಹಾಲು ಅಥವಾ ಒಂದು ಚೆಂಬು ನೀರು ಹಾಕಿ ಸ್ನಾನಕ್ಕೆ ನಾಂದಿ ಹಾಡುತ್ತಾನೆ. ಆನಂತರವಷ್ಟೇ ಮದುಮಗ ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿ ಬಿಳಿಯ ಬಟ್ಟೆ ತೊಟ್ಟು ನಿಕಾಹ್ಗೆ ಸಿದ್ಧವಾಗುತ್ತಾನೆ.

ಇಸ್ಲಾಮ್ ಧಾರ್ಮಿಕ ವಿದಿಯಂತೆ ನಿಕಾಹ್ ಅಥವಾ 'ಕಾಯಿನ್ತ್' ಬಹಳ

ಸರಳವಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತದೆ. ಸಾಕ್ಷಿಗಳ ಎದುರಿನಲ್ಲಿ ಮೌಲವಿ (ಮೌಲವಿಯೇ ಆಗಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ, ತಿಳಿದಿರುವ ಯಾರು ಬೇಕಾದರೂ ಆಗಬಹುದು.) ನಿಕಾಹ್ ಪಠಿಸುತ್ತಾರೆ. ಅವರ ಹೇಳಿಕೆಯನ್ನು ಮದುಮಗ ಹಾಗೂ ವಧುವಿನ ತಂದೆ ಪುನರುಚ್ಚರಿಸುತ್ತಾರೆ. ನಂತರ ಮಸೀದಿಯ ದಾಖಲು ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿ ಮದುಮಗ, ಹುಡುಗಿಯ ತಂದೆ ಹಾಗೂ ಎರಡೂ ಕಡೆಯ ಸಾಕ್ಷಿಗಳು ಸಹಿ ಹಾಕುತ್ತಾರೆ. ಮದುವೆಯ ಧಾರ್ಮಿಕ ಭಾಗ ಇಷ್ಟು ಮಾತ್ರವೇ ಆಗಿರುತ್ತದೆ.

ನಿಕಾಹ್ ನಡೆಯುವ ಮುನ್ನ ವಧುದಕ್ಷಿಣೆ (ಮಹರ್) ಎಷ್ಟೆಂಬುದರ ಬಗ್ಗೆ ಚರ್ಚೆ ನಡೆಯುತ್ತಿತ್ತು. ಈ ಮಹರ್ ಕೂಡ ಇಲ್ಲಮ್ ಅನುಸರಿಸಿ ನಿರ್ಧಾರವಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಹೆಣ್ಣಿನ ಕಡೆಯವರು 'ದೊಡ್ಡವರಾಗಿದ್ದರೆ' ಮಹರ್ ಬಗ್ಗೆ ಯಾವುದೇ ಚೌಕಾಸಿ ನಡೆಯುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಈ ಮಹರ್ ಆಮಡೆ (ಚಿನ್ನದ ಪಾವಲಿ) ಅಥವಾ ಬಿರಿಯಾನ್ (ಬೆಳ್ಳಿಯ ಪಾವಲಿ)ಲೆಕ್ಕದಲ್ಲಿ ನಿರ್ಧರಿಸುವಾಗುತ್ತಿತ್ತು.

ಮದುವೆಯ ಊಟದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ತಾಲದ ಊಟಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಮರ್ಯಾದೆ ಇತ್ತು. ದೊಡ್ಡ ತಟ್ಟೆ (ತಗರಿ)ಯನ್ನು ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿಟ್ಟು ಸುತ್ತಲೂ 16 ಮಣೆಗಳನ್ನು ಇಡಲಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಈ ಮಣೆಗಳಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ಊಟ ಮಾಡುವ ಹಕ್ಕು 'ತಾಲಕ್ಕಾರ್' ಅಂದರೆ ಕುಲೀನ ಮನೆತನದವರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಇತ್ತು.

ಅಪ್ಪತ್ತೊ ಮಂಜೆಲ (ಸೀಮಂತ)

ಹಿಂದೂ ಸಂಪ್ರದಾಯದಲ್ಲಿ ಸೀಮಂತ ಇದ್ದಂತೆ ಬ್ಯಾರಿಗಳಲ್ಲಿ 'ಅಪ್ಪತ್ತೊ ಮಂಜೆಲ' (ತಿಂಡಿ ಮದುವೆ) ಇದೆ. ಹೆಣ್ಣು ಮೊದಲ ಬಾರಿಗೆ ಗರ್ಭಿಣಿಯಾದಾಗ 7 ತಿಂಗಳ ಗರ್ಭದ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ಇದನ್ನು ಆಚರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಗಂಡನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವ ಈ ಸಂಭ್ರಮಕ್ಕೆ ಹೆಣ್ಣಿನ ಕಡೆಯವರಿಗೆ ವಿಶೇಷ ಆಹ್ವಾನವಿರುತ್ತದೆ. ಅಂದು ರಾತ್ರಿಯಿಡೀ ಹಾಡು, ಕುಣಿತ ಇರುತ್ತದೆ. ಮಾರನೇ ದಿನ ಹೆಣ್ಣನ್ನು ಸಿಂಗರಿಸಿ ತಾಯಿಯ ಮನೆಯಿಂದ ತರಲಾದ ಆಭರಣವನ್ನು ತೊಡಿಸಿ ಆಕೆಯ ಸುತ್ತಲೂ ಕೈಚಪ್ಪಾಳೆ ತಟ್ಟಿ ಹಾಡಿ ಸಂಭ್ರಮಿಸುತ್ತಾರೆ. ಇಂತಹ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲೆಲ್ಲ ಚೀನಿಕೋಲು, ಬ್ಯಾಂಡ್ ಇತ್ಯಾದಿ ವಾದ್ಯಗಳ ಅಭ್ಯರವೂ ಇರುತ್ತಿತ್ತು. ಗರ್ಭಿಣಿ ಹೆಣ್ಣಿಗೆ ಇರ್ಮನೆಡಪ್ಪ, ಸಂಕ್ರೋಲಿ, ಗುಲಿಯಪ್ಪ, ಎನ್ನೆಡಪ್ಪ, ನೇವರಿ, ಹಲ್ಲ, ಮಾಲ್ಪುರಿ ಮುಂತಾದ ವಿವಿಧ ಬಗೆಯ ತಿಂಡಿಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ತಿನ್ನಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ನಂತರ ಗರ್ಭಿಣಿ ಹೆಣ್ಣನ್ನು ತಾಯಿಯ ಮನೆಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಲಾಗುತ್ತಿತ್ತು.

ಕೊಜಂಬು ಎಡ್ಕಾರೊ(ಕೂದಲು ತೆಗೆಯುವುದು):

ಮಗುವಿಗೆ 7 ದಿನಗಳಾದಾಗ ಅದರ ಕೂದಲು ತೆಗೆಯುವ ಕಾರ್ಯ ನಡೆಯುತ್ತದೆ. ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಮಗುವಿನ ತಂದೆಯ ಕಡೆಯವರನ್ನು ಆಮಂತ್ರಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಮಗುವಿನ ಕೂದಲನ್ನು ಬೋಳಿಸುವ ಹಕ್ಕು ಮಗುವಿನ ತಂದೆಯ ತಂದೆ ಅಥವಾ ತಾಯಿಗೆ ಇರುತ್ತದೆ.

ಬ್ಯಾರಿ ಸಮಾಜ

ಬ್ಯಾರಿಗಳದ್ದು ಮಾತೃಪ್ರಧಾನ ಸಮಾಜ. 20ನೇ ಶತಮಾನದಲ್ಲಿ ಶರೀಯತ್ ಅನ್ನು ಅನುಸರಿಸುವಂತಾದ ಮೇಲೆ ಈ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಬದಲಾಗಿದೆ. ಕೇರಳದಲ್ಲಿ ಮಾತೃಪ್ರಧಾನ ಪದ್ಧತಿ ಇದ್ದರೂ ಬ್ಯಾರಿಗಳಿಗೆ ಇದು ಕೇರಳದಿಂದ ಬಂದದ್ದಲ್ಲ. ಸ್ಥಳೀಯವಾಗಿ ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕವಾಗಿ ಬೆಳೆದು ಬಂದ ಪದ್ಧತಿ ಎಂದು ಪುಣ್ಯ ಇಚ್ಛೆಗೋಡು ಬರೆದಿದ್ದಾರೆ. ಇಲ್ಲಮ್ ಎಂಬ ಕುಟುಂಬ ವರ್ಗೀಕರಣ ಪದ್ಧತಿ ಹಿಂದೆ ಬ್ಯಾರಿಗಳಲ್ಲಿತ್ತು.ಇದು ಊಳಿಗಮಾನ್ಯ ಪದ್ಧತಿಯಂತಿದ್ದು, ಕುಟುಂಬದ ಅಂತ್ಯಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಂತೆ ರೂಪುಗೊಂಡಿದೆ.ವಿವಾಹ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲಮ್ ಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಆದ್ಯತೆ ಕೊಡಲಾಗುತ್ತಿತ್ತು.ಇಲ್ಲಮ್ ಅನ್ನು ಮನೆತನಕ್ಕೆ ಹೋಲಿಸಬಹುದು.ಅವಿಭಜಿತ ದಕ್ಷಿಣ ಕನ್ನಡದ ಬಂಟ ಜನಾಂಗ ಹಾಗೂ ಬಿಲ್ಲವ ಸಮುದಾಯಗಳಲ್ಲಿ 'ಬಲಿ', 'ಬರಿ' ಎನ್ನುವ ಮನೆತನ ಪದ್ಧತಿ ಇದೆ.ಬ್ಯಾರಿಗಳ ಇಲ್ಲಮ್ ಪದ್ಧತಿ ಬಹುತೇಕ ಈ ಪದ್ಧತಿಗಳ ರೀತಿಯಲ್ಲೇ ಇದೆ ಎನ್ನಬಹುದು. ಲಕ್ಷದ್ವೀಪದಲ್ಲಿ ಹಾಗೂ ಉತ್ತರ ಮಲಬಾರ್ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಹಿಂದೆ ರೀತಿಯ ಪದ್ಧತಿ ಜಾರಿಯಲ್ಲಿತ್ತೆಂದು ಇತಿಹಾಸಕಾರರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ, ಈ ಪದ್ಧತಿ ರಾಜಮನೆತನಗಳಲ್ಲಿ ವಾರೀಸು ಹಕ್ಕಿಗಾಗಿ ಮಾತ್ರ ಜಾಲಿಯಲ್ಲಿತ್ತು ಎನ್ನಲಾಗುತ್ತದೆ.

ಮಂಗಳೂರು ಪ್ರಾಂತ್ಯ ಹಾಗೂ ಕಾಸರಗೋಡು ಪ್ರಾಂತ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ರೂಢಿಯಲ್ಲಿದ್ದ ಇಲ್ಲಮ್ ಮನೆತನಗಳ ಹೆಸರುಗಳಲ್ಲಿ ಭಿನ್ನತೆ ಇದ್ದು, ಇಲ್ಲಮ್‌ನ ದರ್ಜೆಯನ್ನು ಮದುವೆ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಮಗಳಿಗೆ ನಿಗದಿ ಪಡಿಸುವ ಮಹರ್ (ವಧು ದಕ್ಷಿಣೆ)ನ ಪ್ರಮಾಣದ ಮೇಲೆ ನಿರ್ಧರಿಸಲಾಗುತ್ತಿತ್ತು, ಮಹರ್ ಅನ್ನು ಕುಟುಂಬದ ಘನತೆ ಅಥವಾ ಅಂತ್ಯಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಂತೆ ನಿರ್ಧರಿಸಲಾಗುತ್ತಿತ್ತು.

ಮಂಗಳೂರು ಪ್ರಾಂತ್ಯದ ಇಲ್ಲಮ್‌ಗಳ ಹೆಸರುಗಳು ಹೀಗಿವೆ: ಕೈಸರ್ ಇಲ್ಲಮ್, ಸುಲ್ತಾನ್ ಬೆಲಿಯಜ, ಚಾಮಕ್ ಬೆಲಿಯಜ, ಅಂಜಿಲ್ಲಮ್, ಚಂದವಲ್ಲಿ, ಅಕ್ಕ ಬೆಲಿಯಜ, ಪಾಟಿಲ್ಲಮ್, ಕೂಡಂಕಾರ್

ಕಾಸರಗೋಡು ಪ್ರಾಂತ್ಯದ ಇಲ್ಲಮ್‌ಗಳ ಹೆಸರುಗಳು : ಬಿರಾನ್ ಇಲ್ಲಮ್,

ಮಿಯಾನ್ ಇಲ್ಲಮ್, ತಲ ಇಲ್ಲಮ್, ಮುತುಲ್ ಇಲ್ಲಮ್, ಕುಚಿಲ್ಲಮ್, ಅಂಜಿಲ್ಲಮ್, ಪಾಟ್ಲಿಲ್ಲಮ್, ಅಪ್ಪಾಟ್ಟಿ ಇಲ್ಲಮ್

ಇವಲ್ಲದೆ ಚಾರಪ್ಪಲ್‌ಮಾರ್, ಪಡವುಕಾರ್, ಪಲಯೊ ಪಡವುಕಾರ್, ಶಾಲಿಡೊ ಕೊಂಗರ್ ಮುಂತಾದ ಹೆಸರುಗಳ ಇಲ್ಲಮ್‌ಗಳಲ್ಲದೆ ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ಇಲ್ಲಮ್‌ಗಳಿದ್ದವೆನ್ನಲಾಗುತ್ತಿದ್ದು, ಅವುಗಳ ಹೆಸರುಗಳು ಕೂಡ ಇಂದು ಉಳಿದಿಲ್ಲ ಎಂಬುದು ಈ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ನಾಶವಾಗಿರುವುದನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ. ಕೆಲವು ಹಿರಿಯ ಬ್ಯಾರಿಗಳು ಈಗಲೂ ತಮ್ಮ ಇಲ್ಲಮ್ ಬಗ್ಗೆ ಹೆಮ್ಮೆಯಿಂದ ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ.

ಪದಿನಾರಗ ಅಥವಾ ಪೊನ್ನಾರಗ ಎಂಬ ಪರಿಕಲ್ಪನೆ ಹತ್ತೊಂಬತ್ತನೇ ಶತಮಾನದಲ್ಲಿ ಬ್ಯಾರಿಗಳಲ್ಲಿತ್ತು. ಪೊನ್ನಾರಗ ಎಂದರೆ ಹದಿನಾರು ಮನೆ ಎಂದರ್ಥ. ಇದು ಮೂಲಭೂತವಾಗಿ ಒಂದು ಊಳಿಗಮಾನ್ಯ ವ್ಯವಸ್ಥೆ. ತಾಲಕ್ಕಾರ್ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಇಡೀ ಬ್ಯಾರಿ ಸಮುದಾಯದಲ್ಲಿ ರೂಢಿಯಲ್ಲಿದ್ದರೆ, ಪದಿನಾರಗ ಮಂಗಳೂರು ನಗರಕ್ಕೆ ಮಾತ್ರ ಸೀಮಿತವಾಗಿದ್ದ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಾಗಿತ್ತು. ಮಂಗಳೂರು ನಗರದ ಹದಿನಾರು 'ಅಗ' ಅಂದರೆ ಮನೆಗಳನ್ನು ಗುರುತಿಸಿ, ಪದಿನಾರಗ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ವೈಭವದ ನಿಯಂತ್ರಣ ಸ್ಥಾಪಿಸಲಾಗಿತ್ತು. ಪ್ರಾಚೀನ ಮುಸ್ಲಿಮ್ ವರ್ತಕ ಕೂಟಗಳಾದ ಹಂಜಮಾನ್ ಅಥವಾ ಅಂಜುಮಾನ್‌ಗಳು ಪೋರ್ಚುಗೀಸರ ಆಗಮನದಿಂದ ವ್ಯಾಪಾರದ ಮೇಲಿದ್ದ ಸ್ವಾಮ್ಯವನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡವು. ಆಗ ಈ ಹಂಜಮಾನ್‌ಗಳು ಅಗಕ್ಕಾರ್ ಆಗಿ ಹೊಸ ಮನೆತನಗಳ ರೂಪ ಪಡೆದಿರಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಹೊಸ ವ್ಯಾಪಾರೀ ಪ್ರಭುತ್ವದಲ್ಲಿ ಇವು ಹದಿನಾರು ಪ್ರಮುಖ ಮನೆತನಗಳಾಗಿ ಸ್ಥಾಪಿತಗೊಂಡವು.

ಜೈನ ಪಾರಂಪರ್ಯದ ವರ್ತಕ ಕೂಟ ಪದ್ಧತಿಯಂತೆ ನಗರಗಳಲ್ಲಿ ಹದಿನಾರು ಮನೆತನಗಳು ಪಟ್ಟಣಗಳಲ್ಲಿ ಎಂಟು ಮನೆತನಗಳು ಸೇರಿ ವರ್ತಕ ಕೂಟ ನಿರ್ಮಾಣವಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಈ ಹಂಜಮಾನಗಳು ಸೆಟ್ಟಿಕಾರ ಸಂಘಗಳಿಗೆ ಸಮಾನವಾದ ವ್ಯಾಪಾರಿ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಾಗಿದ್ದವು. ಹೀಗಾಗಿ ಪ್ರಾಚೀನ ಪಾರಂಪರ್ಯದ ಆಧಾರದಲ್ಲಿ ಪದಿನಾರಗ ಅಥವಾ ಪೊನ್ನಾರಗ ಸ್ಥಾಪಿತಗೊಂಡವೆಂದು ಊಹಿಸಬಹುದು.

ಅಗ ಎಂದರೆ ಬ್ಯಾರಿ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಮನೆ ಎಂದರ್ಥ. ಜೈನ ಧರ್ಮದಿಂದ ಇಸ್ಲಾಮಿಗೆ ಮತಾಂತರಗೊಂಡ ಬ್ಯಾರಿಗಳು ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕವಾಗಿ ತಮ್ಮ ಹಳೆಯ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಬೀಡನ್ನು 'ಅಗ'ದ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಸಿಕೊಂಡರೆಂದು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ. ಜೈನರಲ್ಲಿರುವ ಜೈನ ಬೀಡು ಒಂದು ಪ್ರಭುತ್ವದ ಸಂಕೇತವಾಗಿದ್ದು, ಅದೇ ನಿಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಬ್ಯಾರಿಗಳ ಪದಿನಾರಗ

ರೂಪುಗೊಂಡಿದೆಯೆಂದು ಹೇಳಬಹುದು.

ಪೊನ್ನಾರಗ ಅಥವಾ ಪದಿನಾರಗದ ಹೆಸರುಗಳು ಹೀಗಿವೆ: ಕಲ್ಲಾರೆ ಅಗ, ಬೆಲೆ ಬಲ್ಲಾಲಗ, ಚೆರೆ ಬಲ್ಲಾಲಗ, ಗೇಟ್ರೆ ಅಗ, ಪಾಂಡಿಯೊಲಗ, ಚೆರೆ ಪಾಂಡೆರಗ, ಕೋಜಿಕಾನ ಅಗ, ಕಚ್ಚಿಮಾನಗ, ಮೂಸಾರಿಕಾನಗ, ಬೆಲಿಯಬ್ಬಾಕರಗ, ಸಾಯಿರಿಕಾನಗ ಮತ್ತು ಕಾಯಿರಿಕಾನಗ.

ಈ ಅಗಕ್ಕಾರರ ಪ್ರಭಾವವು ಹತ್ತೊಂಬತ್ತನೇ ಶತಮಾನದಲ್ಲಿ ಮಂಗಳೂರಿನ ಇಡೀ ಬಂದರು ಪ್ರದೇಶವನ್ನು ಆವರಿಸಿತ್ತು. ಈ 'ಅಗ'ದವರು ಕೀಳ್ತಜ್ಜಿಯ ಜನರನ್ನು ಹತ್ತಿರ ಸೇರಿಸುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಬಡ ಕೀಳ್ತಜ್ಜಿಯ ಜನರು ಬಂದರು ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಚಪ್ಪಲಿ ಹಾಕಿ ಅಥವಾ ನೆರಳಿಗಾಗಿ ಕೊಡೆ ಹಿಡಿದು ಸಂಚರಿಸುವಂತಿರಲಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲದೆ ಅಗಕ್ಕಾರರ ಎದುರು ನಿಲ್ಲುವಂತೆಯೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಜೈನ ಕೇರಿಗಳಲ್ಲೂ ಇಂತಹದ್ದೇ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಇತ್ತು. ಅಗಕ್ಕಾರರ ವಾಸ್ತವ್ಯದ ಮನೆಗಳ ವಿನ್ಯಾಸ ಮತ್ತು ತಳಪಾಯಗಳು ಹಾಗೂ ಒಳಕೋಣೆಗಳು ಜೈನ ಮನೆಗಳನ್ನು ಹೋಲುತ್ತಿದ್ದವು.

ಮಾತೃಪ್ರಧಾನ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಬ್ಯಾರಿಗಳಲ್ಲಿ ಹಿಂದಿನಿಂದಲೂ ಚಾಲ್ತಿಯಲ್ಲಿತ್ತು ಎಂಬುದನ್ನು ಗಮನಿಸಿದರೆ, ಇಸ್ಲಾಮ್ ಭಾರತಕ್ಕೆ ಕಾಲಿಡುವ ಮುನ್ನವೇ ಬ್ಯಾರಿ ಜನಾಂಗ ಅಸ್ತಿತ್ವದಲ್ಲಿತ್ತು ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಒತ್ತು ಸಿಗುತ್ತದೆ. ತುಳುನಾಡಿನ ಹಲವು ಜನಾಂಗಗಳಲ್ಲಿ ಈ ರೀತಿಯ ಮಾತೃಮೂಲ ಪದ್ಧತಿ ಜಾರಿಯಲ್ಲಿದ್ದ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಬ್ಯಾರಿ ಕೂಡ ಒಂದು ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಜನಾಂಗವಾಗಿ ಇತ್ತು ಎಂದು ವಾದಿಸಬಹುದು.

ತುಳುನಾಡಿನ ನಿವಾಸಿಗಳಾದ ಬ್ಯಾರಿಗಳು ಸಹಜವಾಗಿಯೇ ತುಳು ಸಂಸ್ಕೃತಿಯಿಂದ ಪ್ರಭಾವಿತರಾಗಿರುವ ಸಾಧ್ಯತೆ ಇದೆ. ಅದರಲ್ಲೂ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಜೈನ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಪ್ರಭಾವ ವ್ಯಾಪಾರಿ ಬ್ಯಾರಿಗಳ ಮೇಲೆ ಹೆಚ್ಚು ಆಗಿರುವುದನ್ನು ಗಮನಿಸಬಹುದು. ಬ್ಯಾರಿಗಳಲ್ಲಿದ್ದ ಪ್ರಭುತ್ವ ಪದ್ಧತಿ ಕೂಡ ಜೈನ ವರ್ತಕರರ ಪ್ರಭಾವದಿಂದ ಬೆಳೆದುಬಂದಿದೆಯೆಂಬುದು ಪೂಜ್ಯ ಇಚ್ಛೆಗೋಡು ಅವರ ಅಭಿಪ್ರಾಯವಾಗಿದೆ.

ಜೈನರ ಪ್ರಭಾವದ ಆಧಾರದಲ್ಲಿ ಬ್ಯಾರಿಗಳನ್ನು ಅಗಕ್ಕಾರ್, ಇಲ್ಲಮ್ ಅಥವಾ ತಾಲಕ್ಕಾರ್ ಹಾಗೂ ತಾಲ ಇಲ್ಲಾತ್ತಜ ಎಂದು ಮೂರು ಗುಂಪುಗಳನ್ನಾಗಿ ಗುರುತಿಸಬಹುದು. ಅಗಕ್ಕಾರ್ ಎಂಬುದು ಪ್ರಭುತ್ವ ಪದ್ಧತಿಯ ಮೇಲ್ವರ್ಗದ ಜನರ ಗುರುತಾಗಿದ್ದರೆ, ತಾಲಕ್ಕಾರ್ ಅಥವಾ ಇಲ್ಲಮ್ ನವರನ್ನು ಸ್ಥಾನಮಾನವುಳ್ಳವರೆಂದು ಹಾಗೂ ಇದ್ಯಾವುದಕ್ಕೂ ಸೇರದ ಸಾಮಾನ್ಯ ವರ್ಗವನ್ನು ತಾಲ ಇಲ್ಲಾತ್ತಜ ಎಂದು ಗುರುತಿಸಲಾಗುತ್ತಿತ್ತು.

ತಾಲ ಇಲ್ಲಾತ್ತಜ ಎನ್ನುವ ವರ್ಗಕ್ಕೆ ಸೇರಿದವರು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಬಡ ವರ್ಗದ ಜನರಾಗಿದ್ದರು. ಸ್ಥಾನಮಾನ ಉಳ್ಳವರ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಬೆರೆಯಲು, ವ್ಯವಹರಿಸಲು ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲದ ಈ ವರ್ಗದಲ್ಲಿನ ಕೆಲವು ಮುಖ್ಯ ಪಂಗಡಗಳೆಂದರೆ ಬಡುಗರು(ಬಡುವರು), ಚೀನಿಕ್ಕಾರರು, ವಸ್ತ್ರಗಳು, ಪುದು ಇಸ್ಲಾಮ್.

ಬಡುಗರು ಅಥವಾ ಬಡುವರು ಎಂದರೆ ಕೂಲಿಯಾಳುಗಳಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಾ ಬಂದವರು. ಒಂದು ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ ಜೀತಗಾರರು. ಗುಲಾಮರಂತೆ ಬದುಕುತ್ತಿದ್ದ ಇವರನ್ನು ಖಾಯಂ ದುಡಿಮೆಗಾಗಿ ಹಣ ಕೊಟ್ಟು ಖರೀದಿಸಲಾಗುತ್ತಿತ್ತನ್ನಲಾಗುತ್ತದೆ. ಹೀಗೆ ಗುಲಾಮರಂತೆ ದುಡಿಯುತ್ತಿದ್ದವರಲ್ಲಿ ಗಂಡಸರು ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ ಹೆಂಗಸರು ಮತ್ತು ಮಕ್ಕಳೂ ಇರುತ್ತಿದ್ದರು. ಇವರು ಬ್ಯಾರಿಗಳಾಗಿದ್ದರೂ ಇಲ್ಲಮ್ ಪದ್ಧತಿಗೊಳಪಡದೆ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿಯೇ ಬದುಕುತ್ತಿದ್ದರು. ಆದರೆ, ಹೀಗೆ ಗುಲಾಮರಂತೆ ಜೀವಿಸುತ್ತಿದ್ದರೂ ಇವರನ್ನು ಅಸ್ವತ್ಥರಂತೆ ಕಾಣಲಾಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಯಾವುದೇ ಸ್ಥಾನಮಾನ ಇಲ್ಲದ ಈ ವರ್ಗದ ಜನ ಸಾಮಾನ್ಯರಿಗಿಂತ ಕಡೆಯಾಗಿ ಕಾಣಲ್ಪಡುತ್ತಿದ್ದರು ಎಂಬುದು ಮಾತ್ರ ಸತ್ಯ.

ಚೀನಿಕ್ಕಾರರು ಎಂಬುದು ಕೆಳವರ್ಗದ ಬ್ಯಾರಿಗಳ ಇನ್ನೊಂದು ಗುಂಪು. ವಾದ್ಯ ನುಡಿಸುವುದು ಇವರ ವೃತ್ತಿ. ಚೀನಿ ಎಂದರೆ ಶಹನಾಯಿ ಥರದ ಒಂದು ವಾದ್ಯ. ವಾಲಗವನ್ನು ಹೋಲುವ ಈ ವಾದ್ಯವನ್ನು ಮದುವೆ ಮುಂತಾದ ಸಮಾರಂಭಗಳಲ್ಲಿ ಚೀನಿಕ್ಕಾರರು ನುಡಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಹಿಂದೂ ಧರ್ಮೀಯರಾಗಿದ್ದು ಇದೇ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಈ ಜನರು ಇಸ್ಲಾಮಿಗೆ ಮತಾಂತರಗೊಂಡ ನಂತರವೂ ಕುಲಕಸುಬನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದರು. ಕ್ರಮೇಣ ಇಸ್ಲಾಮಿನ ಆಶಯಗಳನ್ನು ಬ್ಯಾರಿಗಳು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಬಂದಂತೆ ಈ ಜನರು ಕೂಡ ಎಲ್ಲ ಬ್ಯಾರಿಗಳಂತೆ ಸಮಾನ ಸ್ಥಾನಮಾನ ಗಳಿಸಿದರೂ, ಇತ್ತೀಚಿನ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಚೀನೀ ವಾದ್ಯ ನುಡಿಸುವುದನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿ ಬೇರೆ ಉದ್ಯೋಗಗಳಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ.

ವಸ್ತ್ರಗಳು ಕೂಡ ಕುಲಕಸುಬನ್ನಾಧರಿಸಿದ ಒಂದು ವರ್ಗದ ಜನ. ಇಸ್ಲಾಮಿನ ಕಡ್ಡಾಯ ವಿಧಿಗಳಲ್ಲೊಂದಾದ ಗಂಡು ಮಕ್ಕಳ ಮುಂಜಿ ಅಥವಾ ಸುನ್ನತಿ (ಶಿಶ್ನದ ಮುಂದೊಗಲನ್ನು ಕತ್ತರಿಸಿ ತೆಗೆಯುವುದು) ಮಾಡುವುದು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ವಸ್ತ್ರಗಳ ಕೆಲಸವಾಗಿತ್ತು. ಕೌರಿಕ ವೃತ್ತಿಯ ಜೊತೆ ಜೊತೆಗೇ ಈ ಮುಂಜಿ ಮಾಡುವ ಕೆಲಸವನ್ನು ಇವರು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು.

ಪುದು ಇಸ್ಲಾಮ್ ಎಂದರೆ ಹೊಸ ಇಸ್ಲಾಮ್ ಅರ್ಥಾತ್ ಹೊಸದಾಗಿ

ಇಸ್ಲಾಮ್ ಧರ್ಮ ಸ್ವೀಕರಿಸಿದವರು ಎಂದರ್ಥ. ಆರಂಭಕಾಲದಿಂದ ಸುಮಾರು ಹನ್ನೆರಡನೆಯ ಶತಮಾನದವರೆಗೂ ನಿರಂತರವಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತಾ ಬರುತ್ತಿದ್ದ ಮತಾಂತರ ಪುಸ್ತಕವ್ಯವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ತೀರಾ ಕಡಿಮೆಯಾಗುತ್ತಾ ಬಂತು. ಪ್ರಭುತ್ವವು ಮತಾಂತರಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲಕರವಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಇಸ್ಲಾಮಿನ ಸಮಾನತೆಯ ಧೋರಣೆ ಅವಗಣಿಸಲ್ಪಟ್ಟು, ಪ್ರಭುತ್ವವಾದವು ವೈಭವೀಕರಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿತ್ತು. ಮುಂದೆ ಆಂಗ್ಲರ ಆಳ್ವಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಕೂಡ ಮತಾಂತರಕ್ಕೆ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಹೀಗಾಗಿ ಇಸ್ಲಾಮ್ ಧರ್ಮಕ್ಕೆ ಸೇರಲು ಬರುವವರ ಸಂಖ್ಯೆ ತುಂಬಾ ವಿರಳವಾಗಿತ್ತು. ಒಂದಷ್ಟು ತಳಹಂತದ ಜನರು ಇಸ್ಲಾಮನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿ ಬ್ಯಾರಿಗಳೊಂದಿಗೆ ಸೇರಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಇಂಥವರನ್ನು ಹೊಸ ಮುಸ್ಲಿಮರು ಎಂಬರ್ಥದಲ್ಲಿ ಪುರು ಇಸ್ಲಾಂ ಎಂದು ಕರೆಯತೊಡಗಿದರು.

ಹೀಗೆ ಬ್ಯಾರಿಗಳಲ್ಲಿ ಕೂಡ ಅಂತಸ್ತು, ಸ್ಥಾನಮಾನಗಳ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಿತ್ತಾದರೂ, ಇಸ್ಲಾಮನ್ನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಬಂದಂತೆಲ್ಲ ಜನರ ನಡುವಿನ ಇಂತಹ ತಾರತಮ್ಯ, ಅಂತರಗಳು ಕಾಣೆಯಾಗುತ್ತಾ ಹೋಯಿತು. ಸಮಾನತೆಯ ಹಾಗೂ ಭ್ರಾತೃತ್ವದ ಆಶಯ ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ತಟ್ಟುತ್ತಾ ಬಂತು.

ಹೀಗೆ ಇಸ್ಲಾಮಿನ ಸಮಾನತೆಯ ಆಶಯಕ್ಕೆ ವಿರುದ್ಧವಾದ ಪದ್ಧತಿ ಬ್ಯಾರಿಗಳಲ್ಲಿ ಇದ್ದಿತ್ತು ಎಂಬುದು ಗಮನಾರ್ಹ. ಇದು ಇಸ್ಲಾಮ್ ಧರ್ಮ ಭಾರತಕ್ಕೆ ಕಾಲಿಡುವ ಮುನ್ನವೇ ಬ್ಯಾರಿ ಜನಾಂಗ ತುಳುನಾಡಿನಲ್ಲಿ ಅಸ್ತಿತ್ವದಲ್ಲಿ ಇತ್ತು ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚು ಒತ್ತನ್ನು ಕೊಡುತ್ತದೆ. ಮುಂದೆ ಇಸ್ಲಾಮಿನ ನೈಜ ಆಚರಣೆಗಳಿಗೆ ತಮ್ಮನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದ ಬ್ಯಾರಿಗಳು, ಈಗಲೂ ತುಳುನಾಡಿನ ಕೆಲವು ಪದ್ಧತಿಗಳನ್ನು, ಇಸ್ಲಾಮಿನಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೂ, ಅನುಸರಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ನಾವು ಕಾಣಬಹುದು.

ಬ್ಯಾರಿ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯಲ್ಲಿಯೂ ಜಾತಿ ವರ್ಗೀಕರಣ ಇತ್ತು ಎಂಬುದು ಕುತೂಹಲಕಾರಿ ಸಂಗತಿ. ಸ್ಥಳೀಯ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಪ್ರಭಾವ ಈ ವರ್ಗೀಕರಣಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾಗಿತ್ತು. ಬ್ಯಾರಿ ಜನಾಂಗದಲ್ಲಿ ಉನ್ನತ ಸ್ಥಾನಮಾನ, ಸಂಪತ್ತು ಉಳ್ಳವರನ್ನು ಗೌರವಿಸಿ, ಅವರನ್ನು ತಾಲಕ್ವಾರ್ ಎಂದು ಕರೆಯಲಾಗುತ್ತಿತ್ತು ಎಂದು ಹಿಂದೆಯೇ ಹೇಳಿದೆ. ಜಾತಿಭ್ರಷ್ಟರು, ಕೀಳು ಜಾತಿಯಿಂದ ಮತಾಂತರಗೊಂಡವರು, ವಾಲಗದವರು, ಕ್ಷೌರಿಕ ವರ್ಗದ ವಸ್ತ್ರಗಳು, ಗುಲಾಮರು ತಾಲ ಇಲ್ಲದವರಿಗೆ ಸ್ಥಾನಮಾನ ಇರುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಹೀಗೆ ತಾಲ ಇಲ್ಲದವರಿಗೆ ಇತರ ಮುಸ್ಲಿಮರೊಡನೆ ಬೆರೆಯಲು ಅವಕಾಶವಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವರೊಂದಿಗೆ ಸಹಭೋಜನ ಮಾಡುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ವೈವಾಹಿಕ ಸಂಬಂಧ

ಮಾಡುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲವಾದರೂ ಅವರು ಅಸ್ಪೃಶ್ಯರಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಇಂತಹ ಪದ್ಧತಿಯು ಇಸ್ಲಾಮ್ ನೀತಿಗೆ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿದೆ ಎಂಬುದು ಅರ್ಥವಾದನಂತರ ಈ ಅನಿಷ್ಟ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ತೊಡೆದುಹಾಕಲಾಗಿದೆ.

‘ತಾಲ’ ದಂತಹ ಅನಿಷ್ಟ ಪದ್ಧತಿ ಮಾಯವಾಗಿರುವುದು, ಇಲ್ಲಮ್‌ನಂತಹ ತಾರತಮ್ಯ ಪದ್ಧತಿ ಇಲ್ಲವಾಗಿರುವುದು ಒಳ್ಳೆಯ ಬೆಳವಣಿಗೆ. ಆದರೆ ಅದರೊಂದಿಗೆ ಜೀವಪರವಾಗಿದ್ದ, ಸ್ನೇಹ, ವಿಶ್ವಾಸಗಳಿಗೆ ಪೂರಕವಾಗಿದ್ದ ಹಾಗೂ ವಿಶೇಷವೆಂದು ಪರಿಗಣಿಸಲು ಯೋಗ್ಯವಾದ ಅನೇಕ ಆಚಾರಗಳು, ಆಚರಣೆಗಳು, ವಸ್ತುಗಳು, ಸಾಮಗ್ರಿಗಳು, ಆಭರಣಗಳು ಕಣ್ಮರೆಯಾಗುತ್ತಿರುವುದು ಮಾತ್ರ ವಿಷಾದಕರ.

ಧಾರ್ಮಿಕ ಶಿಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ಮಾತ್ರ ಜೋತುಬಿದ್ದಿದ್ದ ಬ್ಯಾರಿಗಳು ಇಂದು ಲೌಕಿಕ ಶಿಕ್ಷಣದತ್ತಲೂ ಮುಖ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಪದವಿ, ಸ್ನಾತಕೋತ್ತರ ಪದವಿಗಳನ್ನು ಗಳಿಸಿ, ಉನ್ನತ ಹುದ್ದೆಗಳಲ್ಲಿ ಸೇವೆ ಸಲ್ಲಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳು ಕೂಡ ಅತಿ ವೇಗದಿಂದ ಪ್ರಗತಿಯತ್ತ ದಾಪುಗಾಲು ಹಾಕುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇವೆಲ್ಲವೂ ನಾಗರಿಕತೆಯ ಬೆಳವಣಿಗೆಯ ಲಕ್ಷಣಗಳೆಂದು ಅಂದುಕೊಳ್ಳೋಣ. ಆದರೆ, ಪ್ರಗತಿ ಎಂದರೆ, ಹಳೆಯದನ್ನು ಪೂರ್ತಿಯಾಗಿ ತ್ಯಜಿಸಿ ಹೊಸದರತ್ತ ಮುಖಮಾಡುವುದು ಎಂದಲ್ಲ. ಹಳೆಯ ಸತ್ತ್ವಗಳನ್ನು ಹೀರಿಕೊಂಡು, ಅವುಗಳಲ್ಲಿನ ಒಳ್ಳೆಯ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಉಳಿಸಿಕೊಂಡು, ಹೊಸತರೊಂದಿಗೆ ಸಮ್ಮಿಶ್ರಗೊಳಿಸಿ ಬಳಸುವ ಮೂಲಕ ಸರ್ವಜನಗಳ ಸುಖ, ಶಾಂತಿ, ನೆಮ್ಮದಿಯನ್ನು ಕಾಯ್ದುಕೊಂಡು ಹೋಗುವುದು ಎಂಬುದನ್ನು ಮರೆಯಬಾರದು.

ಗ್ರಂಥಖುಣ:

ಪೆರಿಮೆ: ಪ್ರಧಾನ ಸಂಪಾದಕರು: ಬಿ.ಎಂ. ಇಚ್ಚಂಗೋಡು-ಕರ್ನಾಟಕ
ಬ್ಯಾರಿ ಸಾಹಿತ್ಯ ಅಕಾಡೆಮಿ

ಬ್ಯಾರಿ ಭಾಷೆ: ಡಾ|| ಸುಶೀಲಾ ಉಪಾಧ್ಯಾಯ

ತುಳುನಾಡಿನ ಬ್ಯಾರಿಗಳು: ಬಿ.ಎಂ. ಇಚ್ಚಂಗೋಡು-ಕರ್ನಾಟಕ ಬ್ಯಾರಿ
ಸಾಹಿತ್ಯ ಅಕಾಡೆಮಿ

ಪ್ರಗತಿ: ಬ್ಯಾರೀಸ್ ವೆಲ್‌ಫೇರ್ ಅಸೋಸಿಯೇಶನ್, ಬೆಂಗಳೂರು-ಸ್ಮರಣ
ಸಂಚಿಕೆ

ನಂದೊ ರಾಯ ನಂದೊ ಸಂಸ್ಕೃತಿ: ಟಿ.ಎ. ಆಲಿಯಬ್ಬ ಜೋಕಟ್ಟಿ

ತುಳುನಾಡ ಮುಸ್ಲಿಮರು; ಬ್ಯಾರಿ ಸಂಸ್ಕೃತಿ: ಬಿ.ಎಂ. ಇಚ್ಚಂಗೋಡು

ಮುಸ್ಲಿಮ್ಸ್ ಇನ್ ದಕ್ಷಿಣ ಕನ್ನಡ, ಮಂಗಳೂರು

ದಕ್ಷಿಣ ಕನ್ನಡ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಇತಿಹಾಸ: ಗಣಪತಿರಾವ್ ಐಗಲ್

ಮೈಕಾಲ: ಅಬ್ದುಲ್ ರಹಮಾನ್ ನೂರಿ

ಬ್ಯಾರಿ ವಿಕಿಪೀಡಿಯಾ

ಬಿ.ಎ. ಷಂಕುದೀನ್

ಮಂಗಳೂರು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯವು ಸ್ಥಾಪನೆಗೊಂಡು ಹತ್ತು ವರ್ಷ ತುಂಬಿದಾಗ ದಶಮಾನೋತ್ಸವ ಆಚರಣೆಯ ಸಾರ್ಥಕ ನೆನಪಿಗಾಗಿ ಪ್ರಸಾರಾಂಗವನ್ನು ಆರಂಭಿಸಲಾಯಿತು.

ಮೌಲಿಕ ಕೃತಿಗಳ ಪ್ರಕಟಣೆ ಪ್ರಸಾರಾಂಗದ ಮುಖ್ಯ ಧ್ಯೇಯ. ಸಂಶೋಧನೆ, ಅಧ್ಯಯನ ಪೂರ್ಣ ಕೃತಿಗಳು, ವಿಮರ್ಶೆ, ಸೃಜನಶೀಲ ಸಾಹಿತ್ಯ, ಮಾನವಿಕ, ವಾಣಿಜ್ಯ, ವಿಜ್ಞಾನ ಸಂಬಂಧಿ ಕೃತಿಗಳು, ಜಾನಪದ, ರಂಗಭೂಮಿ ಕುರಿತ ಕೃತಿಗಳು - ಹೀಗೆ ವೈವಿಧ್ಯಪೂರ್ಣ ನೆಲೆಗಳ ಪ್ರಕಾರಗಳ ಮಹತ್ತರ ಕೃತಿಗಳನ್ನು ಮಂಗಳೂರು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯದ ಪ್ರಸಾರಾಂಗವು ಪ್ರಕಟಿಸುತ್ತಾ ಬರುತ್ತಿದೆ. ಇದರ ಜೊತೆಗೆ ಓದುಗರ ಕೈಗೆ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ತಲುಪಿಸುವ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಪುಸ್ತಕ ಪ್ರದರ್ಶನ ಮತ್ತು ಮಾರಾಟದ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ಪ್ರಸಾರಾಂಗ ನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತಿದೆ.

ಪ್ರಸಾರಾಂಗದ ಪ್ರಚಾರೋಪನ್ಯಾಸ ಮಾಲಿಕೆಯಡಿ ಪ್ರಕಟಗೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವ 'ವಿಶಿಷ್ಟ ಬ್ಯಾರಿ ಜನಾಂಗ' ಎಂಬ ಈ ಕೃತಿಯನ್ನು ಬರೆದವರು ಬ್ಯಾರಿ ಸಾಹಿತ್ಯ ಮತ್ತು ಸಂಶೋಧನೆಯಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿಕೊಂಡ ಬಿ.ಎ. ಷಂಕುದೀನ್ ಮಡಿಕೇರಿ ಇವರು. ಕರ್ನಾಟಕ ಬ್ಯಾರಿ ಸಾಹಿತ್ಯ ಅಕಾಡೆಮಿಯ ಸದಸ್ಯರಾಗಿದ್ದವರು. ಬ್ಯಾರಿ ಸಾಹಿತ್ಯ ಅಕಾಡೆಮಿಯ ಗೌರವ ಪ್ರಶಸ್ತಿಗೂ ಭಾಜನರಾದವರು. ಬಿ.ಎ. ಷಂಕುದೀನ್ ಅವರ ಈ ಕೃತಿ ಬ್ಯಾರಿ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಬೆಳವಣಿಗೆಯನ್ನು ಪರಿಚಯಿಸುತ್ತದೆ. ಈ ಕೃತಿಯನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸಲು ಪ್ರಸಾರಾಂಗವು ಸಂತೋಷಪಡುತ್ತದೆ.

ಪ್ರೊ.ಪಿ.ಎಸ್ ಯಡಪಡಿತ್ತಾಯ
ಕುಲಪತಿಗಳು

ಪ್ರಸಾರಾಂಗ
ಮಂಗಳೂರು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯ